ĢENERĀLADVOKĀTA PAOLO MENGOCI [PAOLO MENGOZZI]
SECINĀJUMI,
sniegti 2011. gada 14. aprīlī[1]

Apvienotās lietas C-191/09 P un C-200/09 P

Eiropas Savienības Padome (C-191/09),
Eiropas Komisija (C-200/09 P)
pret
Interpipe Niko Tube ,

Interpipe NTRP

Apelācija — Kopējā tirdzniecības politika — Dempings — Regula (EK) Nr. 384/96 — 2. panta 10. punkts, 3. panta 2. punkts, 18. panta 3. punkts un 19. panta 3. punkts — Normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājums — Korekcija — Tiesības uz aizstāvību — Dažu Horvātijas, Rumānijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs un tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu imports — Regula (EK) Nr. 954/2006 — Sadarbība Savienības ražošanas nozarē — Konfidenciālu datu izmantošana

Satura rādītājs

I – Ievads 4

II – Tiesvedības priekšvēsture un pārsūdzētais spriedums 4

III – Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi 6

IV – Vērtējums 7

A – Par galveno apelācijas sūdzību pamatiem – kļūdām tiesību piemērošanā, Pirmās instances tiesai izvērtējot atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam veikto korekciju . 8

1) Par galveno apelācijas sūdzību pamatiem – kļūdām tiesību piemērošanā, pēc analoģijas piemērojot judikatūru par vienas ekonomiskās vienības jēdzienu 8

a) Lietas dalībnieku argumenti 8

b) Vērtējums 9

1 — Oriģinālvaloda – franču.

2) Par galveno apelācijas sūdzību pamatiem – kļūdu tiesību piemērošanā, nosakot pienākumu pierādīt, ka ir izpildīti pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktā paredzētās korekcijas piemērošanas nosacījumi 13

a) Lietas dalībnieku argumenti 13

b) Vērtējums 13

3) Par galveno apelācijas sūdzību pamatiem – tiesas pārbaudes robežu neievērošanu 14

a) Lietas dalībnieku argumenti 14

b) Vērtējums 15

B – Par pretapelācijas sūdzības trešo pamatu – kļūdām tiesību piemērošanā, kas pieļautas, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu attiecībā uz SEPCO darījumiem, kuri ir saistīti ar Niko Tube ražotajām caurulēm 19

1) Lietas dalībnieku argumenti 19

2) Vērtējums 20

C – Par galveno apelācijas sūdzību pamatiem – kļūdām tiesību piemērošanā, konstatējot, ka ir pārkāptas prasītāju pirmajā instancē tiesības uz aizstāvību saistībā ar korekciju, kas veikta atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam 21

1) Lietas dalībnieku argumenti 21

2) Vērtējums 22

D – Par Niko Tube un NTRP pretapelācijas sūdzības pirmajiem diviem pamatiem 25

1) Par pretapelācijas sūdzības pirmo pamatu – kļūdām tiesību piemērošanā, kuras, iespējams, pieļāvusi Pirmās instances tiesa, izvērtējot normālās vērtības aprēķinu 26

a) Galvenā tiesvedības priekšvēsture par kodolenerģijai paredzēto cauruļu, uz kurām attiecas PKN KE4, izslēgšanu 26

b) Par pretapelācijas sūdzības pirmā pamata piecām daļām 28

c) Par divām pirmajām daļām – attiecīgi tiesību uz aizstāvību pārkāpumu un tiesas pārbaudes robežu neievērošanu 28

i) Lietas dalībnieku argumenti 28

ii) Vērtējums 29

d) Par trešo daļu – atbildes nesniegšanu uz pamatu 29

i) Lietas dalībnieku argumenti 29

ii) Vērtējums 30

e) Par ceturto daļu – acīmredzamu kļūdu rūpības pienākuma vērtējumā 30

i) Lietas dalībnieku argumenti 30

ii) Vērtējums 30

f) Par piekto daļu – pierādījumu skaidras jēgas sagrozīšanu 32

i) Lietas dalībnieku argumenti 32

ii) Vērtējums 32

2) Par pretapelācijas sūdzības otro pamatu – kļūdām tiesību piemērošanā, kuras, kā apgalvots, pieļāvusi Pirmās instances tiesa, izvērtējot Savienības ražošanas nozarei radīto zaudējumu noteikšanu 33

a) Ievada apsvērumi 33

b) Par pretapelācijas sūdzības otrā pamata astoņām daļām – kļūdām tiesību piemērošanā, kas pieļautas, izvērtējot pamatregulas 3. panta 2., 3. un 5.–7. punkta apgalvoto pārkāpumu 34

i) Galvenā priekšvēsture saistībā ar tiesvedības nozīmīgajiem aspektiem un Pirmās instances tiesas apsvērumi 34

ii) Lietas dalībnieku argumenti 36

iii) Vērtējums 37

– Par pirmajām divām daļām 37

– Par citām daļām, ciktāl tās attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 111. punktā uzskaitītajām saistītajām sabiedrībām 38

– Par iebildumiem attiecībā uz Productos Tubulares 39

– Par iebildumiem attiecībā uz sešām ar Dalmine saistītajām sabiedrībām ... 40

– Par iebildumiem attiecībā uz VMOG Royaume-Uni 40

c) Par pretapelācijas sūdzības otrā pamata divām daļām – kļūdām tiesību piemērošanā, kuras pieļautas, izvērtējot pamatregulas 19. panta 3. punkta apgalvoto pārkāpumu 41

i) Lietas dalībnieku argumenti 41

ii) Vērtējums 42

V – Par prasību Pirmās instances tiesā 44

VI – Par tiesāšanās izdevumiem 45

VII – Secinājumi 45

I – Ievads

1. Ar savām attiecīgajām apelācijas sūdzībām Eiropas Savienības Padome (C-191/09 P) un Eiropas Komisija (C-200/09 P) lūdz Tiesu atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas [tagad – Vispārējā tiesa] 2009. gada 10. marta spriedumu lietā *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*/Padome [2] (turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums") daļā, kurā Pirmās instances tiesa atcēla 1. pantu Padomes 2006. gada 27. jūnija Regulā (EK) Nr. 954/2006, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Horvātijas, Rumānijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs un tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam, atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 2320/97 un Padomes Regulu (EK) Nr. 348/2000, pārtrauc starpposma un termiņa beigu pārskatīšanas attiecībā uz antidempinga maksājumiem par, *inter alia*, Krievijas un Rumānijas izcelsmes dzelzs vai neleģētā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importu un pārtrauc starpposma pārskatīšanas attiecībā uz antidempinga maksājumiem par dažu, *inter alia*, Krievijas un Rumānijas, Horvātijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs vai neleģētā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importu (turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula") [3].

2. Savā atbildes rakstā uz apelāciju *Interpipe Niko Tube* (turpmāk tekstā – "*Niko Tube*") un *Interpipe NTRP* (turpmāk tekstā – "*NTRP*") atbilstoši Tiesas Reglamenta 116. pantam iesniedza pretapelācijas sūdzību, ciktāl Pirmās instances tiesa noraidīja to prasījumus.

II – Tiesvedības priekšvēsture un pārsūdzētais spriedums

3. *Niko Tube* un *NTRP* ir divas Ukrainas sabiedrības, kas ražo bezšuvju cauruļvadus un caurules. Tās ir saistītas ar divām pārdošanas sabiedrībām, proti, *SPIG Interpipe* (turpmāk tekstā – "*SPIG*"), kas reģistrēta Ukrainā, un *SEPCO*, kas reģistrēta Šveicē.

4. Pēc sūdzības saņemšanas 2005. gada martā Komisija uzsāka antidempinga procedūru attiecībā uz dažu dzelzs un tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importu, kuru izcelsme konkrēti ir Ukrainā.

5. Izmeklēšana, kas saistīta ar dempingu un tā radītajiem zaudējumiem, attiecās uz laikposmu no 2004. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim. Lietderīgo tendenču pārbaude, lai novērtētu zaudējumus, aptvēra laikposmu no 2001. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 31. decembrim.

6. Ņemot vērā daudzos Kopienas ražotājus, atbilstoši 17. pantam Padomes 1995. gada 22. decembra Regulā (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis [4], kas ir grozīta ar Padomes 2004. gada 8. marta Regulu (EK) Nr. 461/2004 [5] (turpmāk tekstā – "pamatregula"), Komisija izmeklēšanas vajadzībām izvēlējās piecus Kopienas ražotājus kā paraugus. Sākotnēji parauga sastāvā bija ietverti pieci šādi Kopienas ražotāji: *Dalmine SpA* (turpmāk tekstā – "*Dalmine*"), *Benteler Stahl/Rohr GmbH*, *Tubos Reunidos SA* (turpmāk tekstā – "*Tubos Reunidos*"), *Vallourec & Mannesmann France SA*, *V & M Deutschland GmbH*. Tā kā *Benteler Stahl/Rohr GmbH* nolēma nesadarboties, Komisija to aizstāja ar *Rohrwerk Maxhütte GmbH*.

7. Ar 2005. gada 6. jūnija un 14. jūlija vēstulēm *Niko Tube* un *NTRP*, kā arī *SPIG* un *SEPCO* nosūtīja Komisijai atbildes uz antidempinga anketu. Pārbaudes apmeklējumi *Niko Tube* un *NTRP*, kā arī *SPIG* telpās notika 2005. gada 17.–26. novembrī.

8. 2006. gada 27. februārī Komisija nosūtīja *Niko Tube* un *NTRP* pirmo galīgo informatīvo dokumentu, detalizēti izklāstot faktus un iemeslus, kuru dēļ tā izvirzīja priekšlikumu par galīgiem antidempinga pasākumiem.

2 — Lieta T-249/06 (Krājums, II-383. lpp.).

3 — OV L 175, 4. lpp.

4 — OV 1996, L 56, 1. lpp.

5 — OV L 77, 12. lpp.

9. Ar 2006. gada 22. marta vēstuli *Niko Tube* un *NTRP* oficiāli apstrīdēja Komisijas secinājumus, kuri ir izklāstīti pirmajā galīgajā informatīvajā dokumentā. Tās norādīja, ka Komisija kļūdaini esot iekļāvusi datus saistībā ar precēm, ko prasītājas neražo, ka Komisija esot salīdzinājusi normālo vērtību un eksporta cenu dažādās tirdzniecības stadijās, kas ir pretrunā pamatregulas 2. panta 10. punkta pirmajai daļai, un ka, uzskatot *SEPCO* par importētāju un nosakot tās eksporta cenu, veicot rekonstrukciju, Komisija esot pārkāpusi minētās regulas 2. panta 9. punktu.

10. Pirms tam divas reizes noorganizējot uzklausīšanu, kurā piedalījās *Niko Tube* un *NTRP*, un vēlāk sazinoties ar šīm sabiedrībām, Komisija 2006. gada 24. aprīlī pieņēma otro galīgo informatīvo dokumentu. Šajā dokumentā Komisija noraidīja lūgumu svītrot no normālās vērtības aprēķina noteiktas preces, ko neražo *Niko Tube* un *NTRP*, proti, preces, uz kurām attiecas preču kontroles numurs (turpmāk tekstā – "PKN") KE4. Tā veica *SEPCO* pārdošanas cenu korekciju, nevis pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 9. punktu, bet atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam. Visbeidzot, šajā dokumentā Komisija sniedza informāciju par sadarbību Kopienas ražošanas nozarē.

11. 2006. gada 26. aprīļa faksā *Niko Tube* un *NTRP* Komisijai atgādināja, ka, atbildot uz antidempinga anketu, sniegtie dati, kurus pārbaudīja Komisijas ierēdņi, pierāda, ka tās neražo kodolenerģijai paredzētās caurules, uz kurām attiecas PKN KE4.

12. 2006. gada 4. maija vēstulē šīs sabiedrības Komisijai iesniedza pilnīgus apsvērumus par otro galīgo informatīvo dokumentu.

13. 2006. gada 7. jūnijā Komisija pieņēma un publicēja savu priekšlikumu par galīgo antidempinga regulu.

14. Ar 2006. gada 26. jūnijā plkst. 19.06 sabiedrībām *Niko Tube* un *NTRP* nosūtīto faksu Komisija atbildēja uz argumentiem, kurus šīs sabiedrības izvirzīja 2006. gada 26. aprīļa faksā un 2006. gada 4. maija vēstulē, izņemot argumentu saistībā ar Kopienas ražošanas nozares pārstāvju sadarbības neesamību. 2006. gada 16. jūnijā sabiedrībām *Niko Tube* un *NTRP* nosūtītajā vēstulē, kuru tās saņēma 2006. gada 27. jūnijā, Komisija atbildēja uz šo sabiedrību komentāriem par Kopienas ražošanas nozares pārstāvju piedalīšanos procesā.

15. 2006. gada 27. jūnijā Padome pieņēma apstrīdēto regulu.

16. Šajā regulā Padome *Niko Tube* un *NTRP* veiktajam dažu dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam noteica antidempinga maksājumus 25,1 % apmērā.

17. *Niko Tube* un *NTRP* cēla prasību Pirmās instances tiesā, lūdzot atcelt apstrīdēto regulu.

18. Pamatojot savu prasību par tiesību akta atcelšanu, prasītājas pirmajā instancē izvirzīja sešus pamatus, kuru vērtējumu Pirmās instances tiesa veica, sagrupējot tos piecās daļās atbilstoši faktiem, uz kuriem tie attiecas, proti, par:

— normālās vērtības aprēķinu;

— sekām, kas izriet no tā, ka ar Kopienas ražošanas nozari saistītās sabiedrības nav sniegušas atbildes uz anketām;

— korekciju, kas veikta attiecībā uz *SEPCO* pārdošanas cenu;

— prasītāju piedāvājumu uzņemties saistības (pirmajā instancē);

— *SPIG* pārdošanas, administratīvo un citu vispārējo izdevumu pārbaudi.

19. Pārsūdzētajā spriedumā Pirmās instances tiesa noraidīja lielāko daļu no pamatiem, ko prasītājas bija izvirzījušas pirmajā instancē.

20. Tomēr attiecībā uz darījumiem saistībā ar *NTRP* ražotajām caurulēm tā apmierināja prasītāju pirmajā instancē izvirzītā ceturtā pamata daļu saistībā ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu, ciktāl Padome ir veikusi *SEPCO* praktizēto eksporta cenu korekciju.

21. Attiecībā uz abām prasītājām pirmajā instancē Pirmās instances tiesa apmierināja arī izvirzītā sestā pamata daļu saistībā ar tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, piemērojot šo pašu korekciju.

22. Līdz ar to Pirmās instances tiesa atcēla apstrīdētās regulas 1. pantu daļā, kurā antidempinga maksājumi, kas ir noteikti attiecībā uz prasītāju pirmajā instancē ražoto preču eksportu uz Kopienu, pārsniedz tos, kas būtu piemērojami, ja nebūtu veikta eksporta, kuru realizē par komisijas maksu, cenas korekcija, ja pārdošanas darījumi būtu notikuši ar saistīto tirdzniecības starpnieku *SEPCO*.

III – Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

23. Komisija un Padome attiecīgi 2009. gada 27. un 29. maijā iesniedza apelācijas sūdzības par pārsūdzēto spriedumu.

24. Ar Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 15. jūlija rīkojumu abas lietas tika apvienotas rakstveida procesā, mutvārdu procesā un sprieduma taisīšanai.

25. Savā apelācijas sūdzībā Padome lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu daļā, kurā Pirmās instances tiesa, pirmkārt, atcēla apstrīdētās regulas 1. pantu un, otrkārt, nolēma, ka Padome sedz savus un atlīdzina vienu ceturto daļu no prasītāju tiesāšanās izdevumiem pirmajā instancē;

— pilnībā noraidīt prasību un

— piespriest prasītājām pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar apelācijas tiesvedību un tiesvedību Pirmās instances tiesā.

26. Savā apelācijas sūdzībā Komisija lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1. punktu;

— pilnībā noraidīt prasību;

— piespriest prasītājām pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies Komisijai šajā apelācijas tiesvedībā.

27. Savos atbildes rakstos *Niko Tube* un *NTRP* lūdz Tiesu:

— noraidīt Padomes apelācijas sūdzību, ciktāl tā ir daļēji nepieņemama un katrā ziņā pilnībā nepamatota;

— noraidīt Komisijas apelācijas sūdzību, ciktāl tā ir daļēji nepieņemama un katrā ziņā pilnībā nepamatota;

— atstāt spēkā pārsūdzēto spriedumu daļā, kurā ir apmierināti prasītāju pirmajā instancē izvirzītie pamati, un daļā, kurā ir atcelta apstrīdētā regula, ciktāl antidempinga maksājums, kas noteikts par *Niko Tube* un *NTRP* ražoto preču eksportu uz Eiropas Kopienu, pārsniedz to, kas būtu piemērojams, ja nebūtu veikta eksporta, kuru īsteno par komisijas maksu, cenas korekcija, ja pārdošanas darījumi būtu notikuši ar saistīto tirdzniecības starpnieku *SEPCO*;

— atstāt spēkā pārsūdzētajā spriedumā piespriesto pienākumu atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas prasītājām pirmajā instancē radušies Tiesā saistībā ar Padomes iesniegto apelācijas sūdzību;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas prasītājām pirmajā instancē radušies Tiesā saistībā ar Komisijas iesniegto apelācijas sūdzību. Katrā ziņā Komisijai būs jāsedz savi tiesāšanās izdevumi, kā arī tie, kas radušies prasītājām pirmajā instancē, Tiesā iesniedzot atbildes rakstu uz apelācijas sūdzību, jo Komisija izvēlējās iesniegt atšķirīgu apelācijas sūdzību par pārsūdzēto spriedumu, lai gan to esot bijis iespējams uzklausīt vienlaicīgi kā personu, kas iestājusies izskatāmajā lietā. Tiesāšanās izdevumi, kas Komisijai radušies saistībā ar tiesvedību Tiesā, katrā ziņā būs jāsedz vienīgi Komisijai.

28. Savā pretapelācijas sūdzībā *Niko Tube* un *NTRP* lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu daļā, kurā Pirmās instances tiesa nav pilnībā atcēlusi apstrīdēto regulu, un daļā, kurā tā ir piespriedusi prasītājām pirmajā instancē segt trīs ceturtdaļas no saviem tiesāšanās izdevumiem, kas radušies tiesvedībā Pirmās instances tiesā;

— pieņemt galīgu nolēmumu izskatāmajā lietā un pilnībā atcelt apstrīdēto regulu;

— piespriest Padomei un Komisijai segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī tos, kas prasītājām pirmajā instancē radušies tiesvedībā Pirmās instances tiesā un Tiesā.

29. Savos attiecīgajos atbildes rakstos uz pretapelācijas sūdzību Padome un Komisija lūdz Tiesu:

— noraidīt pretapelācijas sūdzību;

— pakārtoti – nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Pirmās instances tiesai [tagad – Vispārējā tiesa];

— piespriest prasītājām pirmajā instancē atlīdzināt ar pretapelācijas sūdzību saistītos tiesāšanās izdevumus.

30. Lietas dalībnieki Tiesā tika uzklausīti tiesas sēdē, kas notika 2010. gada 18. novembrī.

IV – Vērtējums

31. Pamatojot savu apelācijas sūdzību, Padome izvirza septiņus pamatus. Pirmie četri pamati attiecas uz Pirmās instances tiesas vērtējumu, kas izklāstīts pārsūdzētā sprieduma 177.–187. punktā attiecībā korekciju, kas veikta atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam, un līdz ar to – vērtējumu, kas izklāstīts pārsūdzētā sprieduma 196.–197. punktā. Šie pamati būtībā ir identiski pirmajiem trim pamatiem, kurus Komisija izvirzījusi, pamatojot savu apelācijas sūdzību. Tādēļ šos pamatus vajadzētu izvērtēt kopā.

32. Tā kā savā pretapelācijas sūdzībā *Niko Tube* un *NTRP* kritizē arī to, ka Pirmās instances tiesa ir daļēji noraidījusi prasītāju pirmajā instancē izvirzīto pamatu attiecībā uz pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta piemērošanu, es ierosinu viņu apelācijas sūdzības trešo pamatu izvērtēt uzreiz pēc galveno apelācijas sūdzību pamatiem, kuri attiecas uz šo tiesību normu.

33. Galvenajā apelācijas sūdzībā Padome izvirza trīs citus pamatus saistībā ar kļūdām tiesību piemērošanā, ko Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi pārsūdzētā sprieduma 202.–211. punktā, konstatējot, ka prasītāju pirmajā instancē tiesības uz aizstāvību tika pārkāptas saistībā ar korekciju, kas veikta atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam. Šos pamatus varētu izvērtēt kopā ar ceturto pamatu, ko izvirzījusi Komisija, kura kritizē tos pašus pārsūdzētā sprieduma punktus.

34. Visbeidzot, es izvērtēšu divus pirmos *Niko Tube* un *NTRP* izvirzītos pretapelācijas sūdzības pamatus attiecībā uz tiem Pirmās instances tiesas vērtējumiem, kuri nav saistīti ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta piemērošanu.

A – *Par galveno apelācijas sūdzību pamatiem – kļūdām tiesību piemērošanā, Pirmās instances tiesai izvērtējot atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam veikto korekciju*

35. Šie pamati attiecas uz Pirmās instances tiesas argumentācijas trīs aspektiem. Pirmkārt, Padome un Komisija pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā pēc analoģijas ir piemērojusi judikatūru par vienas ekonomiskās vienības jēdzienu, kas izveidota normālās vērtības aprēķināšanas kontekstā. Otrkārt, Padome un Komisija uzskata, ka Pirmās instances tiesa ir kļūdaini noteikusi šīm divām Savienības iestādēm pienākumu pierādīt, ka ir izpildīti pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta piemērošanas nosacījumi. Visbeidzot, treškārt, Padome un Komisija pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā ir pārsniegusi tiesas kontroles robežas.

1) Par galveno apelācijas sūdzību pamatiem – kļūdām tiesību piemērošanā, pēc analoģijas piemērojot judikatūru par vienas ekonomiskās vienības jēdzienu

a) Lietas dalībnieku argumenti

36. Padome un Komisija pārmet Pirmās instances tiesai, ka pārsūdzētā sprieduma 177. punktā tā ir atzinusi, ka Tiesas pastāvīgā judikatūra attiecībā uz vienas ekonomiskās vienības ņemšanu vērā, kas ir piemērota normālās vērtības aprēķināšanai, pēc analoģijas ir piemērojama eksporta cenas aprēķinam. Šīs iestādes uzskata, ka normālās vērtības aprēķināšanu, eksporta cenas noteikšanu un to salīdzināšanu regulējot vairāki atšķirīgi noteikumi, katrs no kuriem būtu jāievēro atsevišķi. Vienas ekonomiskās vienības jēdziens attiecoties vienīgi uz dažām īpašām situācijām eksportētāju iekšējos tirgos. Tādējādi šis jēdziens esot piemērots vienīgi normālās vērtības aprēķināšanai. Komisija uzskata, ka šādu vērtējumu apstiprinot Tiesas judikatūra, uz kuru Pirmās instances tiesa neesot atsaukusies pārsūdzētajā spriedumā.

37. Padome un Komisija arī norāda uz iekšējām pretrunām Pirmās instances tiesas argumentācijā, jo pārsūdzētā sprieduma 177. punktā tā ir paredzējusi, ka eksporta cenas aprēķinam pēc analoģijas piemēro vienas ekonomiskās vienības jēdzienu, lai gan šajā tiesā izskatāmā lieta attiecoties uz korekciju, kas veikta pēc minētās cenas aprēķina.

38. Ņemot vērā šos apsvērumus, Padome un Komisija arī apgalvo, ka Pirmās instances tiesai esot bijis jāpaskaidro, kāpēc tā uzskatīja, ka vienas ekonomiskās vienības jēdziens pēc analoģijas ir piemērojams, nosakot eksporta cenu.

39. *Niko Tube* un *NTRP* vispirms apgalvo, ka šis pamats ir nepieņemams, jo Padomei un Komisijai jau esot bijusi iespēja Pirmās instances tiesā apstrīdēt vienas ekonomiskās vienības jēdziena izmantošanas atbilstību.

40. Turklāt attiecībā uz lietas būtību *Niko Tube* un *NTRP* uzskata, ka Pirmās instances tiesa esot pareizi nospriedusi, ka vienas ekonomiskās vienības jēdziens ir atbilstošs saistībā ar eksporta cenas

noteikšanu pirms un pēc korekcijas, kas veikta atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam. Lai noskaidrotu, vai pastāv kontrole un ražošanas un pārdošanas darbību sadale grupas, kuru veido juridiski nošķirtas sabiedrības, iekšienē un tādējādi – vai pastāv viena ekonomiskā vienība, esot jākonstatē vienīgi ekonomiskā realitāte, proti, jāapraksta nošķirto saistīto vienību nozīme un pienākumi. Tā kā Pirmās instances tiesa atzina, ka normālās vērtības un eksporta cenas noteikšanu reglamentē dažādi īpašie noteikumi, tad, kā uzskata šīs sabiedrības, esot dabiski, ka "pēc analoģijas" tiek piemērots koncepts, saskaņā ar kuru darbību sadale neliedz attiecīgajām vienībām izveidot vienu ekonomisko vienību. Turklāt tas, ka vienas ekonomiskās vienības esamība varētu atšķirīgi ietekmēt situāciju atkarībā no tā, vai jānosaka normālā vērtība vai eksporta cena, netraucētu plašāk piemērot ar šo jēdzienu saistīto pastāvīgo judikatūru, ko līdz šim Tiesa bija izvērtējusi tikai atsevišķās lietās.

b) Vērtējums

41. Vispirms es uzskatu, ka *Niko Tube* un *NTRP* izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida. Tas, ka Padome un Komisija vajadzības gadījumā būtu varējušas apspriest jautājumu par to, cik atbilstoši būtu piemērot vienas ekonomiskās vienības jēdzienu saistībā ar Pirmās instances tiesā izskatāmo lietu, nekādā ziņā neliedz šīm iestādēm iespēju kritizēt vērtējumus, ko šajā ziņā pārsūdzētajā spriedumā ir izklāstījusi šī tiesa. Starp citu, nevienā šī sprieduma punktā nav minēts, ka šīs divas iestādes būtu piekritušas minēto jēdzienu piemērot saistībā ar korekciju, kas veikta atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam.

42. Attiecībā uz lietas būtību vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar pamatregulas 1. panta 2. punktu preci uzskata par dempinga preci, ja to eksportē uz Savienību par cenu, kas parastās tirdzniecības operācijās eksportētājvalstī ir zemāka, salīdzinot ar līdzīgas preces cenu.

43. Pamatregulā ir noteikts, ka dempinga starpība ir summa, par kādu normālā vērtība pārsniedz eksporta cenu. Tādējādi, lai noteiktu, vai pastāv dempings, ir taisnīgi jāsalīdzina normālā vērtība, ko nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas eksportētājvalstī parastajās tirdzniecības operācijās ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti, un eksporta cena, proti, cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par preci, ko pārdod eksportam uz Savienību.

44. Saskaņā ar šīs regulas 2. panta 10. punktu taisnīgu salīdzināšanu veic, izmantojot vienādus tirdzniecības līmeņus un izvēloties laika ziņā pēc iespējas tuvākus pārdošanas apjomus, kā arī pienācīgu uzmanību pievēršot citām atšķirībām, kas ietekmē cenu salīdzināmību. Ja normālā vērtība un eksporta cena nav šādi salīdzināmas, tad, kā paredzēts šajā pašā pamatregulas normā, katrā konkrētā gadījumā pēc būtības izdara korekcijas, ņemot vērā atšķirības faktoros, par kuriem apgalvo un kuri norāda, ka tie ietekmē cenas un attiecīgi to salīdzināmību.

45. Viens no koriģējamiem faktoriem ir paredzēts minētās regulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktā ar nosaukumu "Komisijas maksa". Atbilstoši šai tiesību normai "korekciju izdara, ņemot vērā atšķirības komisijas naudā, ko maksā saistībā ar apskatāmo noietu". Termins "komisijas maksa" attiecas arī uz uzcenojumu, ko saņem izstrādājuma vai līdzīga izstrādājuma tirgotājs, ja šāda tirgotāja funkcijas ir līdzīgas tā pārstāvja funkcijām, kurš strādā, pamatojoties uz komisijas maksu.

46. Saskaņā ar apstrīdētās regulas 132. punktu, kā arī Padomes un Komisijas sniegtajiem paskaidrojumiem Padome saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu ir veikusi korekciju, samazinot *Niko Tube* un *NTRP* eksporta cenu visiem šo sabiedrību preču pārdošanas darījumiem Savienībā, kas realizēti ar *SEPCO* starpniecību (tikai caur *SEPCO* vai caur *SEPCO* un *SPIG*).

47. Šīs korekcijas rezultātā ir palielināta atšķirība starp *Niko Tube* un *NTRP* preču normālo vērtību un eksporta cenu un līdz ar to ir palielināta arī dempinga starpība.

48. Padome norāda, ka šāda korekcija ir veikta, pamatojoties uz šādiem diviem apsvērumiem. Pirmkārt, *SEPCO* tika uzskatīta par tirgotāju, kura veic funkcijas, "kas līdzinās tā aģenta funkcijām, kurš strādā par komisijas maksu", jo sabiedrību *Niko Tube* un *NTRP*, no vienas puses, un *SEPCO*, no otras puses, ekonomiskās darbības rezultāts bija tāds pats kā darījumos, ko klients ar aģentu veic kā pārdevējs un pircējs. Otrkārt, normālā vērtība un eksporta cena atšķirās, proti, visos caur *SPIG* notikušajos pārdošanas darījumos valsts tirgū maksājumu saņēma vienīgi šī sabiedrība, savukārt visos *SEPCO* (darbojoties atsevišķi vai kopā ar *SPIG*) eksporta pārdošanas darījumos maksājumu saņēma gan *SPIG*, gan *SEPCO*, jo *SPIG* saņēma maksājumus par visiem caur *SEPCO* veiktajiem eksporta darījumiem.

49. Gan izmeklēšanas laikā, gan savā prasības pieteikumā Pirmās instances tiesā *Niko Tube* un *NTRP* apgalvoja, ka kopā ar *SPIG* un *SEPCO* tās veidoja vienu ekonomisko vienību un ka līdz ar to korekciju atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam nevarēja veikt.

50. Šādā kontekstā pārsūdzētā sprieduma 177. punktā Pirmās instances tiesa nolēma izvērtēt *Niko Tube* un *NTRP* izvirzīto pamatu saistībā ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu, uzsverot, ka "atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai, kas attiecas uz normālās vērtības aprēķinu, bet pēc analoģijas ir piemērojama eksporta cenas aprēķinam, ražošanas un pārdošanas darbību sadale grupas, kuru veido nošķirtas juridiskās [juridiski nošķirtas] sabiedrības, iekšienē nekādi nevar mainīt faktu, ka runa ir par vienu ekonomisko vienību, kura šādā veidā organizē to darbību kopumu, kuras citos gadījumos veic vienība, kas ir viena arī no juridiskā viedokļa (skat. pēc analoģijas Tiesas 1988. gada 5. oktobra spriedumu lietā 250/85 *Brother Industries*/Padome, *Recueil*, 5683. lpp., 16. punkts; 1992. gada 10. marta spriedumu lietā C-175/87 *Matsushita Electric*/Padome, *Recueil*, I-1409. lpp., 12. punkts, un 1993. gada 13. oktobra spriedumu lietā C-104/90 *Matsushita Electric Industrial*/Padome, *Recueil*, I-4981. lpp., 9. punkts)".

51. Padomes un Komisijas kritika par šo pārsūdzētā sprieduma punktu ir iedalāma trīs daļās. Vispirms, kā norāda šīs iestādes, pats princips, kas paredz vienas ekonomiskās vienības izmantošanu, neaprēķinot normālo vērtību, esot nepieņemams, kā tas ir apliecināts Tiesas judikatūrā. Turklāt Padome un Komisija pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā nav paskaidrojusi, kādēļ tā ir paplašinājusi Tiesas judikatūru, kas izveidota normālās vērtības aprēķināšanas kontekstā. Visbeidzot, Pirmās instances tiesas argumentācijā minētais pieņēmums, kas izklāstīts pārsūdzētā sprieduma 177. punktā, esot nesaderīgs ar faktisko situāciju, kas tai bija jāizvērtē, jo šī lieta esot saistīta nevis ar eksporta cenas aprēķinu, bet gan ar šīs cenas korekciju, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu.

52. Lai arī sākumā šķita, ka šiem iebildumiem ir zināma nozīme, galu galā tie mani tomēr nav pārliecinājuši.

53. Attiecībā uz pēdējo punktu es vispirms bez aplinkiem piebildīšu, ka *Niko Tube* un *NTRP* iebildums attiecas uz dempinga starpības aprēķina trešo posmu, proti, normālās vērtības un eksporta cenas taisnīgu salīdzinājumu, atbilstoši kuram tika veikta pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktā paredzētā korekcija, savukārt pārsūdzētā sprieduma 177. punktā ir norādīts vienīgi uz dempinga starpības noteikšanas otro posmu, proti, eksporta cenas aprēķina posmu.

54. Turklāt, ņemot vērā, ka dempinga starpības aprēķinā ir jānošķir trīs posmi, jo tas skaidri izriet no pašas pamatregulas, Pirmās instances tiesa nevarēja atsaukties uz eksporta cenas aprēķinu, plašākā nozīmē ar to saprotot arī šādas cenas korekciju, kas veikta atbilstoši minētās regulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam.

55. Tātad, manuprāt, lai arī ir jāatzīst, ka Padomes un Komisijas kritika par pārsūdzētā sprieduma 177. punkta aptuveno formulējumu ir pamatota, tā man tomēr šķiet neefektīva.

56. Ir skaidrs, ka Padome un Komisija ir izvirzījušas pamatu par to, ka Pirmās instances tiesa pēc analoģijas ir piemērojusi vienas ekonomiskās vienības kritēriju, *neņemot vērā* normālās vērtības aprēķina kontekstu, proti, arī attiecībā uz korekciju, kas veikta atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam, kā tas ir šajā lietā.

57. Tādēļ šajā ziņā ir jāizskata divi pārējie iebildumi, kas izteikti saistībā ar šo pamatu.

58. Runājot par pirmo iebildumu, kas pieminēts šo secinājumu 51. punktā, protams, ir taisnība, ka Tiesas judikatūra par vienas ekonomiskās vienības jēdzienu ir izveidota saistībā ar normālās vērtības aprēķināšanu. Tomēr, kā to tiesas sēdē tostarp norādīja Padome, šis fakts vien vēl nenozīmē, ka šī jēdziena izmantošana, neņemot vērā normālās vērtības aprēķināšanas kontekstu, liecina par kļūdu tiesību piemērošanā.

59. Vēl būtiskāk ir atgādināt, kā to pārsūdzētā sprieduma 178. punktā būtībā norādījusi arī Pirmās instances tiesa, ka vienas ekonomiskās vienības jēdzienu izmanto normālās vērtības aprēķināšanā, lai preces pārdošanas cenā ietvertu tos pārdošanas darījumus, ko veikusi no ražotāja juridiski nošķirta sabiedrība, kuru šis ražotājs tomēr kontrolē ekonomiskā ziņā un kura tādējādi kopā ar šo ražotāju veido vienu ekonomisko vienību, tāpat kā tad, ja šos pārdošanas darījumus būtu veikusi ražotāja iekšējā pārdošanas nodaļa[6].

60. Šīs pielīdzināšanas jēgu un mērķi ir viegli saprast. Tā ļauj izvairīties no tā, ka izmaksas, kuras acīmredzami ir ietvertas preces pārdošanas cenā, kad šo pārdošanu veic ražotāja iekšējā nodaļa, vairs nav tādas gadījumā, kad šo pašu pārdošanas darījumu veic skaidri juridiski nošķirta, bet ražotāja ekonomiskajai kontrolei pakļauta sabiedrība[7].

61. Šādi rīkojoties, netiek pieļauta diskriminācija attiecībā uz ražotājiem[8], kā arī normālās vērtības mākslīga samazināšana, jo izplatīšanas sabiedrība, kura kopā ar ražotāju veido vienu ekonomisko vienību, noteikti nav uzskatāma par pirmo neatkarīgo pircēju minētās vērtības aprēķināšanai.

62. Tāpat, ja ražotājs, izplatot savu produkciju, eksportē to uz Savienību, izmantojot tādas sabiedrības starpniecību, kas ir juridiski nošķirta, bet ko šis ražotājs kontrolē ekonomiskā ziņā, manuprāt, nav neviena juridiski vai ekonomiski svarīga iemesla, kas neļautu atzīt starp šiem diviem uzņēmumiem esošās vienas ekonomiskās vienības esamību, kas, protams, var ietekmēt eksporta cenas aprēķinu vai šīs cenas salīdzināšanu ar normālo vērtību.

63. Lai gan Padome un Komisija tiesas sēdē Tiesā ir atzinušas, ka starp ražotāju un izplatīšanas sabiedrību esošās vienas ekonomiskās vienības esamība ir pretrunā pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktā paredzētās korekcijas piemērošanai – un tas, šķiet, jau apstiprina ideju par to, ka vienas ekonomiskās vienības kritērijs arī var būt atbilstošs, lai pārbaudītu saistībā ar normālās vērtības un eksporta cenas salīdzināšanu veiktos vērtējumus –, šīs iestādes tomēr uzskata, ka Tiesas judikatūrā esot noraidīta paplašināšana, ko veikusi Pirmās instances tiesa.

64. Tā ir tiesa, ka, it īpaši spriedumā lietā *Minolta Camera*/Padome[9], uz ko uzstājīgi norādīja Komisija, Tiesa ir nospriedusi, ka normālās vērtības un eksporta cenas noteikšanu regulē atšķirīgi noteikumi un ka tādēļ abos gadījumos pārdošanas, vispārējie un administratīvie izdevumi nav obligāti jāvērtē vienādi[10].

6 — Skat. 1992. gada 10. marta spriedumu lietā C-171/87 *Canon*/Padome (*Recueil*, I-1237. lpp., 9.–13. punkts).

7 — Turpat.

8 — Šajā saistībā skat. 1988. gada 5. oktobra spriedumu apvienotajās lietās 260/85 un 106/86 *TEC* u.c./Padome (*Recueil*, 5855. lpp., 30. punkts).

9 — 1992. gada 10. marta spriedums lietā C-178/87 (*Recueil*, I-1577. lpp.).

10 — Turpat (12. punkts).

65. Pilnīgi iespējams, ka savas valsts tirgū ražotājs darbojas ar pārdošanas sabiedrības starpniecību, ar kuru kopā tas veido vienu ekonomisko vienību, lai gan šajā gadījumā tā tas nav, jo šis ražotājs darbojas eksporta tirgū. Starp citu, šāda situācija bija izveidojusies iepriekš minētajā lietā *Minolta Camera* /Padome. No Tiesas sprieduma izriet, ka sabiedrības *Minolta* pārdošanas meitas sabiedrību pārdošanas, administratīvie un citi vispārējie izdevumi eksportētājvalstī, šajā gadījumā – Japānā, kur minētās meitas sabiedrības darbojās kā sabiedrības *Minolta* pārdošanas nodaļa, kā norāda Tiesa, faktiski ir salīdzināmi vienīgi ar tiem izdevumiem, kas bija radušies šīs sabiedrības eksporta nodaļai, kuras pielīdzināmie izdevumi netika atskaitīti no eksporta cenas, nevis ar tās Eiropas meitas sabiedrību izdevumiem, kā to apgalvoja minētā sabiedrība, un tādēļ Tiesa norādīja, ka iespējamās atšķirības šo izdevumu summā varētu ņemt vērā saistībā ar korekcijām, kas jāveic atbilstoši šajā lietā piemērojamai pamatregulai [11].

66. Tomēr, no vienas puses, es nesaprotu, kāpēc nevarētu būt pretēja situācija, proti, kad trešās valsts ražotājs darbojas savas valsts tirgū ar tādas sabiedrības starpniecību, kuru tas nekontrolē ekonomiskā ziņā, bet eksportē savas preces uz Savienību ar tādas sabiedrības starpniecību, ar kuru kopā tas veido vienu ekonomisko vienību. No otras puses, man ir grūti iedomāties, kas varētu dot tiesības Padomei un Komisijai neņemt vērā tādu konstatējumu, kurš atspoguļo ekonomisko realitāti attiecībās, ko Savienībai paredzētajā eksporta tirgū ir izveidojuši trešās valsts ražotājs un viena no tā pārdošanas sabiedrībām.

67. Citiem vārdiem runājot, ja trešās valsts ražotājs un viena no tā pārdošanas sabiedrībām, kas nodarbojas ar eksportu uz Savienību, veido vienu ekonomisko vienību, tad šo ekonomisko realitāti nevar neņemt vērā. Būtībā šāds konstatējums jau ietver atbildi uz jebkuru jautājumu par tiem noteikumiem un metodēm, kuri ir jāizmanto, lai noteiktu dempinga starpības aprēķina trīs posmus. Jebkurā gadījumā, konstatējot šādu situāciju, tā ietekmē eksporta cenas noteikšanu vai to korekciju aprēķinu, kuras veic saistībā ar normālās vērtības un eksporta cenas taisnīgu salīdzinājumu. Secinot, ka tas tā nav, eksporta cena būtu mākslīgi jāsamazina, lai palielinātu dempinga starpību.

68. Šajā gadījumā, kā es jau norādīju, Padome atzina, ka tas, ka trešās valsts ražotājs un sabiedrība, kas šī ražotāja preces eksportē uz Savienību, veido vienu ekonomisko vienību, neļauj veikt korekciju atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam.

69. Turklāt, kā jau pārsūdzētā sprieduma 182. punktā to atgādināja Pirmās instances tiesa, ir jākonstatē, ka 2006. gada 26. jūnijā nosūtītajā faksā Komisija uzskaitīja trīs faktus, pamatojoties uz kuriem tā secināja, ka *SEPCO* veica funkcijas, kuras līdzinās tā aģenta funkcijām, kurš strādā par komisijas maksu, un tās savukārt attiecas uz *SEPCO* tirdzniecības funkcijām, kā arī *SEPCO* kontroli, ko attiecībā uz šo sabiedrību veic *Niko Tube* un *NTRP* [12]. Taču šī vērtējuma elementi lielā mērā ir līdzīgi tiem, kas izmantoti, nosakot, vai pastāv tāda viena ekonomiskā vienība, kas minēta pārsūdzētā sprieduma 179. punktā norādītajā judikatūrā [13].

70. Tādēļ es uzskatu, ka Pirmās instances tiesa savā vērtējumā nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pamatojoties uz pieņēmumu, ka vienas ekonomiskās vienības kritērijs ir atbilstošs, lai pārbaudītu, vai ir izpildīti pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta piemērošanas nosacījumi, kā Padome to konstatēja apstrīdētajā regulā.

11 — Turpat (13. punkts).

12 — Jau sākumā vēlos norādīt, ka minētie trīs fakti ir šādi: pirmkārt, prasītājas pirmajā instancē esot veikušas tiešus konkrētās preces pārdošanas darījumus Kopienā, otrkārt, *SPIG*, saistītā pārdošanas sabiedrība Ukrainā, esot darbojusies kā pārdošanas aģents saistībā ar *Niko Tube* un *NTRP* pārdošanas darījumiem ar *SEPCO*, treškārt, *SEPCO* saiknes ar *Niko Tube* un *NTRP* esot nepietiekamas un neļauj uzskatīt, ka to kontrolē prasītājas vai ka pastāv kopīga *SEPCO* un *Niko Tube* un *NTRP* kontrole.

13 — Pārsūdzētā sprieduma 179. punktā Pirmās instances tiesa uzsver, ka no judikatūras arī izriet, ka viena ekonomiskā vienība pastāv tad, ja ražotājs pienākumus, kuri parasti ietilpst šo preču izplatītājas sabiedrības pienākumos, uztic iekšējās tirdzniecības nodaļai, kuru tā kontrolē ekonomiskā ziņā (šajā ziņā skat. spriedumu lietā *Canon*/Padome, minēts iepriekš, 9. punkts). Turklāt kapitāla struktūra ir būtiska norāde uz vienas ekonomiskās vienības esamību (šajā ziņā skat. ģenerāladvokāta Lenca [*Lenz*] secinājumus lietā, kurā ir pasludināts 1994. gada 7. jūlija spriedums C-75/92 *Gao Yao*/Padome, *Recueil*, I-3141. lpp., 33. punkts). Turklāt jau ir nospriests, ka viena ekonomiskā vienība var pastāvēt, ja ražotājs veic daļu no pārdošanas funkcijām papildus tām, kuras veic šo preču izplatītāja sabiedrība (spriedums lietā C-104/90 *Matsushita Electric Industrial*/Padome, minēts iepriekš, 14. punkts).

71. Šādos apstākļos, manuprāt, arī jānoraida Padomes un Komisijas kopīgi izvirzītais arguments, saskaņā ar kuru Pirmās instances tiesai bija īpašs pienākums motivēt, kāpēc pēc analoģijas ir piemērojama judikatūra par vienu ekonomisko vienību, kas izveidota normālās vērtības aprēķināšanas kontekstā.

72. Tādēļ es ierosinu noraidīt galveno apelācijas sūdzību pamatus saistībā ar kļūdām tiesību piemērošanā, pēc analoģijas piemērojot judikatūru par vienas ekonomiskās vienības jēdzienu, jo tie ir daļēji neefektīvi un daļēji nepieņemami.

2) Par galveno apelācijas sūdzību pamatiem – kļūdu tiesību piemērošanā, nosakot pienākumu pierādīt, ka ir izpildīti pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktā paredzētās korekcijas piemērošanas nosacījumi

a) Lietas dalībnieku argumenti

73. Padome un Komisija uzskata, ka pārsūdzētā sprieduma 180. punktā Pirmās instances tiesa ir kļūdaini nospriedusi, ka šīm iestādēm ir jāsniedz pierādījumi vai vismaz norādes, kuras ļauj konstatēt faktora, saistībā ar kuru tiek veikta korekcija, esamību. Turklāt šajā pārsūdzētā sprieduma punktā minētā atsauce uz Pirmās instances tiesas spriedumu lietā *Kundan* un *Tata*/Padome [14] arī būtu neatbilstoša šajā gadījumā, jo tas attiecās uz faktiem, kas ir notikuši, pirms veikti grozījumi pamatregulā, uz kuru pamatojoties izstrādāta apstrīdētā regula.

74. *Niko Tube* un *NTRP* ierosina noraidīt šos galveno apelācijas sūdzību pamatus.

b) Vērtējums

75. Pārsūdzētā sprieduma 180. punktā Pirmās instances tiesa nosprieda, ka "[..] tāpat kā lietas dalībniekam, kurš pamatregulas 2. panta 10. punkta ietvaros lūdz veikt korekcijas, kuru mērķis ir padarīt salīdzināmu normālo vērtību un eksporta cenu, lai noteiktu dempinga starpību, ir jāiesniedz pierādījums, ka tā lūgums ir pamatots, iestādēm, ja tās uzskata, ka ir jāveic korekcija, ir jāpamatojas uz pierādījumiem vai vismaz norādēm, kuras ļauj pierādīt faktora, sakarā ar kuru tiek veikta korekcija, esamību un noteikt tā ietekmi uz cenu salīdzināmību (Pirmās instances tiesas 2002. gada 21. novembra spriedums lietā T-88/98 *Kundan* un *Tata*/Padome, *Recueil*, II-4897. lpp., 96. punkts)".

76. Pretēji tam, ko apgalvo Padome un Komisija, man nešķiet, ka šajā vērtējumā būtu pieļauta kļūda tiesību piemērošanā.

77. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka pamatregulas 2. panta 10. punktā ir paredzēts, ka tad, ja normālā vērtība un eksporta cena nav salīdzināmas tādā formā, kādas tās ir noteiktas, katrā konkrētā gadījumā pēc būtības ir jāveic korekcijas, ņemot vērā atšķirības faktoros, par kuriem apgalvo un kuri norāda, ka tie ietekmē cenas un attiecīgi to salīdzināmību.

78. Šajā tiesību normā, izmantojot bezpersonisko formu, nav noteiktas personas, kurām ir pienākums identificēt faktorus, kas nosaka nepieciešamību veikt korekciju un pierādīt, cik lielā apmērā minētais faktors ietekmē cenu salīdzinājumu vietējā tirgū un Savienībai paredzētā eksporta tirgū [15].

14 — 2002. gada 21. novembra spriedums lietā T-88/98 (*Recueil*, II-4897. lpp., 96. punkts).

15 — Lai gan šis formulējums ir tāds pats kā tieši pirms tam pieņemtās pamatregulas 2. punkta 10. panta formulējums (Padomes 1994. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 3283/94 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, OV L 349, 1. lpp.), tas tomēr atšķiras no iepriekšējās pamatregulas 2. panta 9. punkta b) apakšpunkta formulējuma (Padomes 1988. gada 11. jūlija Regula (EEK) Nr. 2423/88 par aizsardzību pret importu par dempinga vai subsidētām cenām no valstīm, kas nav Eiropas Ekonomikas kopienas dalībvalstis, OV L 209, 1. lpp.), kurā "ieinteresētajam lietas dalībniekam" ir noteikts pienākums pierādīt, ka viņa lūgums piemērot korekciju ir pamatots.

79. Šādos apstākļos pienākums pierādīt, ka ir jāveic 2. panta 10. punkta a)–k) apakšpunktā uzskaitītās īpašās korekcijas, ir tiem, kuri vēlas uz to pamatoties.

80. Tādējādi, ja ražotājs pieprasa piemērot korekciju, (samazinot) normālo vērtību vai (paaugstinot) eksporta cenas, tad šim uzņēmumam ir jānorāda un jāpierāda, ka ir izpildīti šādas korekcijas piemērošanas nosacījumi [16].

81. Savukārt, kā to pamatoti nospriedusi Pirmās instances tiesa, ja – kā tas ir šajā gadījumā – Komisija un Padome uzskata, ka ir jāveic korekcija, samazinot eksporta cenu, pamatojoties uz to, ka ar ražotāju saistītās pārdošanas sabiedrības funkcijas līdzinās tā aģenta funkcijām, kurš strādā par komisijas maksu, tad tām vismaz ir jāsniedz saskaņotas norādes, kas pierāda, ka šis nosacījums ir izpildīts.

82. Tādēļ es piedāvāju noraidīt galveno apelācijas sūdzību pamatus saistībā ar kļūdu tiesību piemērošanā, nosakot pienākumu pierādīt, ka ir izpildīti pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktā paredzētās korekcijas piemērošanas nosacījumi.

3) Par galveno apelācijas sūdzību pamatiem – tiesas pārbaudes robežu neievērošanu

a) Lietas dalībnieku argumenti

83. Padome un Komisija apgalvo, ka pretēji šajā jomā piemērojamai judikatūrai, kas turklāt nav atgādināta, Pirmās instances tiesa neesot pārbaudījusi vienīgi to, vai šī iestādes ir pamatojušās uz kļūdainiem faktiem vai arī ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, veicot pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktā paredzēto korekciju. Tieši pretēji – pārsūdzētā sprieduma 184.–189. punktā Pirmās instances tiesa esot šo iestāžu vērtējumu aizstājusi ar savu vērtējumu, kļūdaini piemērojot vienas ekonomiskās vienības kritēriju.

84. Turklāt Pirmās instances tiesas vērtējumā esot izvērtēti, arī kļūdaini, vienīgi trīs fakti, kas minēti Komisijas 2006. gada 26. jūnija faksā, neņemot vērā papildu paskaidrojumus, ko Padome sniegusi tiesvedībā pirmajā instancē. Tāpat Pirmās instances tiesa esot nepareizi sapratusi dažus minētajā faksā izklāstītos iemeslus, atbilstoši kuriem ir piemērota pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktā paredzētā korekcija.

85. Komisija arī apgalvo, ka Pirmās instances tiesas secinājums, saskaņā ar kuru iestādes nevarēja veikt attiecīgo korekciju, esot nesaderīgs ar pārsūdzētā sprieduma 213. punktā izklāstīto secinājumu, jo šajā punktā Pirmās instances tiesa ir nospriedusi, ka 2006. gada 26. jūnija faksā ir ietverti detalizēti iemesli, kuru dēļ tika veikta šī korekcija.

86. Visbeidzot, Padome un Komisija norāda, ka to iebildumu pamatotība automātiski padarot pārsūdzētā sprieduma 193.–197. punktā izklāstīto Pirmās instances tiesas vērtējumu par spēkā neesošu, ciktāl tas attiecas uz *NTRP* un *SEPCO* attiecībām, jo minētajos punktos Pirmās instances tiesa ir uzskatījusi, ka prasītāju pirmajā instancē izvirzītais pamats saistībā ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta pirmo daļu, nav autonoms salīdzinājumā ar to pamatu, ko minētās prasītājas pirmajā instancē izvirzīja saistībā ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot šīs pašas regulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu.

87. *Niko Tube* un *NTRP* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pienācīgi pārbaudījusi iestāžu veiktos vērtējumus, tos neaizstājot ar savu vērtējumu. Tā esot vienīgi pārbaudījusi, vai pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta nosacījumi ir tikuši ievēroti, bet fakti – pareizi izvērtēti.

16 — Skat. jau iepriekšējo antidempinga regulu spēkā esamības laikā pasludināto 1990. gada 11. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-320/86 un C-188/87 *Stanko France*/Komisija un Padome (*Recueil*, I-3013. lpp., 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

88. Turklāt, kā norāda šīs sabiedrības, ir acīmredzams, ka Pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā un novērtējusi visus Padomes un Komisijas argumentus, kā arī pieejamo informāciju, ko tai bija snieguši lietas dalībnieki, un tikai pēc tam secinājusi, ka iestādes ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu, jo tās neesot sniegušas pietiekami pārliecinošas norādes par to, ka, veicot ar *NTRP* ražotajām caurulēm saistītus darījumus, *SEPCO* ir darbojusies kā aģents, kurš strādā par komisijas maksu. Turklāt *Niko Tube* un *NTRP* norāda, ka iestādes neesot varējušas pamatoti uzskatīt, ka tas vien, ka pārdošanas sabiedrība, kura ir saistīta ar ražotāju-eksportētāju vai kurai ar šo ražotāju ir kopīga kontrole, pārdod konkrētās preces Savienībā, ir pietiekami, lai tiesiski secinātu, ka šī sabiedrība veic funkcijas, kas līdzinās tā aģenta funkcijām, kurš strādā par komisijas maksu. Ja šajā gadījumā tas tā būtu, tad pietiktu ar to, ka pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktā norādītu, ka tirgotāja radītajai starpībai var piemērot korekciju. Taču Pirmās instances tiesa nosprieda, ka šajā gadījumā tā tas neesot bijis.

89. Šīs sabiedrības piebilst, ka Pirmās instances tiesa pilnīgi pamatoti varēja secināt, ka iestādes esot pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta pirmo daļu. Šāda korekcija saglabāja vai radīja asimetriju, uz ko Pirmās instances tiesa esot norādījusi pārsūdzētā sprieduma 195. punktā.

b) Vērtējums

90. Pirms izskatīt galvenajās apelācijas sūdzībās prasītāju izvirzīto pamatu būtību, kas attiecas uz Pirmās instances tiesas veiktās pārbaudes apjomu, ir jānoraida divi papildu argumenti, kurus attiecīgi izvirzījušas Komisija un Padome attiecībā uz apgalvotajām pretrunām Pirmās instances tiesas argumentācijā un faktu, ka šī tiesa, iespējams, nav ņēmusi vērā papildu pamatojumu, ko Padome sniegusi tiesvedībā pirmajā instancē.

91. Attiecībā uz pirmo aspektu acīmredzami nepamatota ir kritika, saskaņā ar kuru pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauta pretruna pamatojumā, ciktāl Pirmās instances tiesa ir norādījusi pirmkārt, it īpaši minētā sprieduma 184. punktā, ka Komisijas 2006. gada 26. jūnija faksā izklāstītie iemesli nav uzskatāmi par pietiekamām norādēm, lai pamatotu atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam veikto korekciju, un, otrkārt, šī paša sprieduma 213. punktā tā ir norādījusi, ka faksā esot ietverts detalizēts iemeslu, kuru dēļ tika veikta šī korekcija, pamatojums. Lai gan pārsūdzētā sprieduma 184. punkts attiecas uz izvērtējumu, kas veikts saistībā ar 2006. gada 26. jūnija faksā izklāstīto iemeslu pamatotību, proti, apstrīdētās regulas tiesiskumu pēc būtības, minētā sprieduma 213. punktā ir konstatēts tikai tas, ka Komisija, it īpaši šajā pašā faksā, ir izpildījusi pienākumu skaidri un nepārprotami norādīt iemeslus, kādēļ tika veikta attiecīgā korekcija, proti, ievērojot būtisku formalitāti[17]. Starp citu, pārsūdzētā sprieduma 213. punkts ir saistīts tieši ar tā pamata izvērtēšanu, kas attiecas uz pamatojuma norādīšanas pienākuma pārkāpumu.

92. Nepamatots man šķita arī Padomes formulētais pārmetums, saskaņā ar kuru Pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vērā papildu paskaidrojumus, ko saistībā ar trīs Komisijas 2006. gada 26. jūnija faksā minētajiem iemesliem Padome bija sniegusi tiesvedībā pirmajā instancē.

93. Visupirms, ja vien Padomes arguments ir interpretējams kā tāds, kurā Pirmās instances tiesai tiek pārmests, ka tā nav ņēmusi vērā paskaidrojumus, kas sniegti pēc 2006. gada 26. jūnija faksa nosūtīšanas un nākamajā dienā pēc apstrīdētās regulas pieņemšanas un kuros turklāt papildus šajā faksā un šajā tiesību aktā minētajiem iemesliem būtu sniegta jauna informācija, tad šāds arguments acīmredzami būtu jānoraida. Pirmās instances tiesai būtu jāpārmet, ka tā nav ļāvusi iestādei sākotnējo

17 — It īpaši attiecībā uz atšķirību starp pienākumu norādīt pamatojumu, kas ir būtiska formalitāte, un jautājumu par pamatojuma pamatotību, kas attiecas uz apstrīdētā akta tiesiskumu pēc būtības, skat. Tiesas 2001. gada 22. marta spriedumu lietā C-17/99 Francija/Komisija (*Recueil*, I-2481. lpp., 35. punkts).

pamatojumu, kas izriet no 2006. gada 26. jūnija faksa un pārsūdzētā tiesību akta formulējuma, aizstāt ar jaunu pamatojumu. Taču Pirmās instances tiesa nevar, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, ļaut tiesvedības gaitā iestādei aizstāt šajā tiesā pārsūdzētā tiesību akta pamatojumu ar jaunu pamatojumu [18].

94. Turklāt, pieņemot, ka Padomes arguments jāinterpretē kā kritika, saskaņā ar kuru Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā papildu paskaidrojumus, kuros detalizēti izklāstīti iemesli, kādēļ ir veikta korekcija atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam, ir jānorāda, ka Padome vienīgi vispārēji atsaucas uz apmēram desmit punktiem savos procesuālajos dokumentos pirmajā instancē, pietiekami precīzi nenorādot, kuri būtu tie paskaidrojumi, kurus Pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vērā [19]. Katrā ziņā ir jākonstatē, ka Pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā vismaz galvenos apsvērumus, ko Padome izklāstījusi tiesvedībā pirmajā instancē, lai pamatotu atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam veikto korekciju. Tādējādi pārsūdzētā sprieduma 185. punktā Pirmās instances tiesa atbildēja uz argumentu, kas īsumā izklāstīts Padomes procesuālajos dokumentos attiecībā uz *Niko Tube* un *NTRP* tiešajiem pārdošanas darījumiem jaunajās dalībvalstīs. Tāpat šī sprieduma 186. punktā Pirmās instances tiesa ir izvērtējusi *SPIG* lomu pārdošanas darījumos uz Eiropas Savienību, proti, argumentu, kuru Padome uzsvēra iebildumu rakstā pirmajā instancē, kā arī pārsūdzētā sprieduma 187. punktā, izvērtējusi saikni starp *Niko Tube* un *NTRP*, no vienas puses, un *SEPCO*, no otras puses, ik reizi atsaucoties uz mutvārdu procesu starp lietas dalībniekiem tiesvedībā pirmajā instancē vai uz lietas materiāliem, ko lietas dalībnieki iesnieguši Pirmās instances tiesā.

95. Tādēļ es piedāvāju noraidīt šos divus argumentus, ko attiecīgi izvirzījušas Komisija un Padome.

96. Turpinājumā es aplūkošu šajos galveno apelācijas sūdzību pamatos uzsvērto būtisko problemātiku, kas attiecas uz pārbaudes, ko Pirmās instances tiesa veica saistībā ar Komisijas un Padomes vērtējumiem, apjomu.

97. Vispirms ir jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 182. punktā Pirmās instances tiesa vispirms atgādināja par trīs faktiem, uz kuriem šīs iestādes pamatojās, lai secinātu, ka *SEPCO* ir veicis funkcijas, kas līdzinās aģenta, kurš strādā par komisijas maksu, funkcijām pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta izpratnē.

98. Attiecībā uz pirmo elementu, proti, faktu, ka *Niko Tube* un *NTRP* esot veikušas tiešos konkrētās preces pārdošanas darījumus Kopienā, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 185. punktā uzsvēra, ka ekonomiskā vienība var pastāvēt, ja ražotājs veic daļu no pārdošanas funkcijām papildus tām, kuras veic šo preču izplatīšanas sabiedrība. Taču, pirms tam norādot, ka no lietas dalībnieku rakstveida dokumentiem izriet, ka tiešie darījumi Kopienā bija vērsti uz jaunajām dalībvalstīm pārejas posmā un ka to apjoms bija tikai 8 % no kopējā darījumu apjoma Kopienā, Pirmās instances tiesa konstatēja, ka *Niko Tube* un *NTRP* ir veikušas vienīgi pārdošanas funkcijas papildus tām funkcijām, kuras veica *SEPCO*, un tikai pārejas laikposmā.

99. Runājot par otro elementu, proti, faktu, ka *SPIG*, saistītā pārdošanas sabiedrība Ukrainā, esot rīkojusies kā pārdošanas aģente saistībā ar *Niko Tube* un *NTRP* darījumiem ar *SEPCO*, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 186. punktā norādīja, ka Padome nekādi nepaskaidro, kā fakts, ka *SPIG* saņem komisijas maksu par *Niko Tube* un *NTRP* pārdošanas darījumiem ar *SEPCO*, pierāda, ka *SEPCO* ir veikusi funkcijas, kas līdzinās aģenta, kurš strādā par komisijas maksu, funkcijām vai neļauj atzīt, ka tā ir *Niko Tube* un *NTRP* iekšējās pārdošanas nodaļa.

18 — Šajā ziņā skat. tostarp Pirmās instances tiesas 1997. gada 6. novembra spriedumu lietā T-71/96 *Berlingieri Vinzek*/Komisija (*Recueil FP*, I-A-339. un II-921. lpp., 79. punkts), 2003. gada 25. februāra spriedumu lietā T-183/00 *Strabag Benelux*/Padome (*Recueil*, II-135. lpp., 57. un 58. punkts), 2008. gada 10. septembra spriedumu lietā T-465/04 *Evropaïki Dynamiki*/Komisija (59. punkts) un 2010. gada 9. septembra spriedumu lietā T-387/08 *Evropaïki Dynamiki*/Komisija (37. punkts).

19 — Savas apelācijas sūdzības 15. zemsvītras piezīmē Padome atsaucas uz tās pirmajā instancē iesniegtā iebildumu raksta 105., 106. un 112.–119. punktu, kā arī tās pirmajā instancē iesniegtā atbildes raksta uz repliku 49.–55. punktu.

100. Attiecībā uz trešo elementu, saskaņā ar kuru *SEPCO* saikne ar *Niko Tube* un *NTRP* esot nepietiekama un neļaujot uzskatīt, ka prasītājas to kontrolē vai ka pastāv kopīga kontrole pār *SEPCO*, no vienas puses, un *Niko Tube* un *NTRP*, no otras puses, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 187. punktā norādīja, ka no lietas materiāliem izriet, ka *SEPCO* un *NTRP* bija saistītas tādēļ, ka tām bija viena un tā pati mātes sabiedrība, kura izmeklēšanas laikposmā bija 100 % *SEPCO* kapitāldaļu un 24 % *NTRP* kapitāldaļu turētāja. Tādēļ Pirmās instances tiesa konstatēja, ka šajā gadījumā runa ir par faktu, kurš, kā to apstiprina citi atbilstošie fakti, varētu ļaut pierādīt, ka pastāvēja kopīga kontrole pār *SEPCO* un *NTRP*, un kurš katrā ziņā nepierāda *SEPCO* un *NTRP* saiknes nepietiekamību. Savukārt pārsūdzētā sprieduma 188. punktā Pirmās instances tiesa nosprieda, ka lietas materiāli neļauj pierādīt, ka *Niko Tube* kontrolēja *SEPCO* vai ka pastāvēja kopīga kontrole pār abām šīm sabiedrībām.

101. Tāpēc Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka 2006. gada 26. jūnija faksā izklāstītie fakti, lai pamatotu atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam veikto korekciju, nav "pietiekami pārliecinoši" un tātad nevar tikt uzskatīti par norādēm, kas ļauj pierādīt faktora, sakarā ar kuru ir veikta korekcija, esamību un noteikt tā ietekmi uz cenu salīdzināmību (pārsūdzētā sprieduma 184. punkts). Tādēļ tā apmierināja pirmajā instancē izvirzītā pamata daļu saistībā ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot pamatregulas minēto pantu, ciktāl *SEPCO* praktizēto eksporta cenu korekcija tika veikta to darījumu ietvaros, kuri ir saistīti ar *NTRP* ražotajām caurulēm, un noraidīja to, ciktāl tā attiecās uz *SEPCO* praktizēto eksporta cenu korekciju to darījumu ietvaros, kuri ir saistīti ar *Niko Tube* ražotajām caurulēm (pārsūdzētā sprieduma 188. un 190. punkts).

102. Padome un Komisija uzskata, ka, šādi rīkojoties, Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi šo iestāžu plašās rīcības brīvības robežas un līdz ar to pārsniegusi savas tiesas pārbaudes robežas.

103. Šajā ziņā Tiesa patiesi ir nospriedusi, ka kopējās tirdzniecības politikas jomā un it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ [20].

104. Turklāt no judikatūras arī izriet, ka tiesas kontrole attiecībā uz sarežģītas ekonomiskas situācijas vērtējumu aprobežojas ar pārbaudi attiecībā uz to, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir precīzi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļauta acīmredzama kļūda un vai nav pieļauta pilnvaru nepareiza izmantošana [21]. Tādēļ ierobežotas pārbaudes, ko tā veic attiecībā uz sarežģītām ekonomiskām situācijām, ietvaros Savienības tiesa nevar aizstāt Savienības iestāžu veikto ekonomisko vērtējumu ar savējo [22].

105. Tomēr, kā Tiesa to ir norādījusi saistībā ar konkurences tiesībām un valsts atbalstu, proti, jomām, kurās, tieši tāpat kā tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, jāizvērtē sarežģītas ekonomiskas situācijas, iestādēm piešķirtā plašā rīcības brīvība nenozīmē, ka Savienības tiesai ir jāatturas no šo iestāžu veiktās ekonomiska rakstura datu "interpretācijas" pārbaudes [23].

106. Saskaņā ar šo judikatūru Savienības tiesai it īpaši ir jāpārbauda ne vien izvirzīto pierādījumu materiālā precizitāte, ticamība un konsekvence, bet arī jākontrolē, vai šie pierādījumi veido atbilstošo

20 — Skat. tostarp 2007. gada 27. septembra spriedumu lietā C-351/04 *Ikea Wholesale* (Krājums, I-7723. lpp., 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

21 — Turpat, 41. punkts un tajā minētā judikatūra.

22 — Skat. tostarp pēc analoģijas valsts atbalsta jomā 2007. gada 22. novembra spriedumu lietā C-525/04 P Spānija/*Lenzing* (Krājums, I-9947. lpp., 57. punkts) un 2010. gada 2. septembra spriedumu lietā C-290/07 P Komisija/*Scott* (Krājums, I-7763. lpp., 66. punkts), bet konkurences tiesību normu piemērošanas jomā – 2010. gada 29. jūnija spriedumu lietā C-441/07 P Komisija/*Alrosa* (Krājums, I-5949. lpp., 67. punkts).

23 — Attiecībā uz konkurences tiesību normu piemērošanu skat. it īpaši 2005. gada 15. februāra spriedumu lietā C-12/03 P Komisija/*Tetra Laval* (Krājums, I-987. lpp., 39. punkts) un 2008. gada 10. jūlija spriedumu lietā C-413/06 P *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America*/*Impala* (Krājums, I-4951. lpp., 145. punkts), bet attiecībā uz tiesību normu valsts atbalsta jomā piemērošanu – spriedumu lietā Spānija/*Lenzing*, minēts iepriekš (56. punkts), kā arī spriedumu lietā Komisija/*Scott*, minēts iepriekš (64. punkts).

datu kopumu, kas ir jāņem vērā, lai izvērtētu sarežģītu situāciju, un to, vai šo pierādījumu raksturs ļauj pamatot no tiem izdarītos secinājumus [24].

107. Tādējādi šādā kontekstā judikatūra nošķir tas, kas ir liegts Savienības tiesai, proti, ar savu ekonomisko vērtējumu aizstāt iestāžu vērtējumu, un tas, kas tai ir ļauts, proti, pārbaudīt iestāžu veikto ekonomiska rakstura faktu juridisko kvalifikāciju [25]. Līdz ar to runa ir par dihotomiju starp iestāžu veiktu ekonomiska rakstura faktu vērtējumu, kura pārbaude tiesā izslēdz jaunu autonomu tiesas vērtējumu un kurā tikai jākonstatē acīmredzama kļūda, no vienas puses, un faktu juridisko kvalifikāciju, kas, būdams tiesību jautājums, pilnībā ir pakļauts Savienības tiesas kontrolei, no otras puses.

108. Šajā gadījumā, protams, kā to norāda Komisija, Pirmās instances tiesa nav atsaukusies uz judikatūru, saskaņā ar kuru tās pārbaudes apjoms attiecībā uz iestāžu veiktiem sarežģītu ekonomisku situāciju vērtējumiem, kuri izklāstīti šajos galveno apelācijas sūdzību pamatos, ir ierobežots.

109. Tomēr šī neatsaukšanās pati par sevi nevar būt norāde, kas pierāda, ka Pirmās instances tiesa ir pārsniegusi savas pārbaudes robežas.

110. Faktiski, pat ja pārsūdzētā sprieduma motivācija nav pasargāta no jebkādas kritikas, es uzskatu, ka Padome un Komisija nepareizi saprot Pirmās instances tiesas veiktās pārbaudes būtību.

111. Attiecībā uz faktiem Pirmās instances tiesa ir nevis veikusi jaunu autonomu vērtējumu, ko tai pārmet Padome un Komisija, bet, ņemot vērā šo secinājumu 105. un 106. punktā minēto judikatūru, vienīgi pamatoti pārbaudījusi, vai 2006. gada 26. jūnija faksā norādītie trīs iemesli pamatoja iestāžu secinājumu, saskaņā ar kuru *SEPCO* veica funkcijas, kuras līdzinās aģenta, kurš strādā par komisijas maksu, funkcijām, un līdz ar to attaisnoja korekcijas piemērošanu atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam, kā tas būtībā uzsvērts pārsūdzētā sprieduma 184. punkta otrajā teikumā.

112. Tas man šķiet īpaši skaidrs attiecībā uz pārbaudi, ko Pirmās instances tiesa veikusi saistībā ar 2006. gada 26. jūnija faksā uzskaitīto otro un trešo elementu. Ņemot tos vērā, Pirmās instances tiesa būtībā ir attiecīgi norādījusi vienīgi uz to, ka, pirmkārt, Padome neesot sniegusi pietiekamus paskaidrojumus par *SPIG* iesaistīšanās ietekmi uz *SEPCO* kvalifikāciju, atbilstoši kurai šīs sabiedrības funkcijas līdzinās aģenta, kurš strādā par komisijas maksu, funkcijām, un, otrkārt, ka *SEPCO* un *NTRP* attiecības, kas tām bija kopīgas mātes sabiedrības ietvaros, nepierāda, kā to apgalvoja iestādes, nepietiekamu saikni starp abām šīm sabiedrībām, kas izslēgtu vienas ekonomiskās vienības esamību, kā to administratīvajā procesā un Pirmās instances tiesā bija apgalvojušas *Niko Tube* un *NTRP*.

113. Protams, no pirmā acu uzmetiena manu vērtējumu varētu pavisam nedaudz ietekmēt, vismaz daļēji, pārbaude, kuru Pirmās instances tiesa veikusi saistībā ar pirmo elementu, kas attiecas uz *Niko Tube* un *NTRP* Savienībā tieši pārdotajām precēm un kas, kā norāda iestādes, esot norāde, kura pierāda, ka *SEPCO* nedarbojās kā minēto sabiedrību integrēta eksporta pārdošanas nodaļa. Pamatojoties uz lietas dalībnieku sniegto informāciju, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 185. punktā ir apstiprinājusi, ka *Niko Tube* un *NTRP* ir veikušas vienīgi pārdošanas funkcijas papildus tām funkcijām, kuras veica *SEPCO*, un tikai pārejas laikposmā (līdz ar to var pieņemt, ka ir pastāvējusi viena ekonomiskā vienība), un tādēļ, manuprāt, šī tiesa ir sniegusi savu vērtējumu par šajā tiesu instancē izskatītajiem ekonomiska rakstura faktiem.

24 — Spriedums lietā *Tetra Laval*/Komisija, minēts iepriekš (39. punkts), spriedums lietā *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America*/*Impala*, minēts iepriekš (145. punkts), spriedums lietā Spānija/*Lenzing*, minēts iepriekš (57. punkts), kā arī spriedums lietā Komisija/*Scott*, minēts iepriekš (65. punkts).

25 — Šajā ziņā skat. 103. punktu manos secinājumos lietā Komisija/*Scott*, kurā pasludināts iepriekš minētais spriedums.

114. Lai gan pārsūdzētā sprieduma 185. punkta pēdējā teikuma formulējumu varētu kritizēt, šajā minētā sprieduma punktā izklāstītā argumentācija neapšaubāmi arī ir daļa no vērtējuma, kas izklāstīts šī paša sprieduma 184. punktā un attiecas uz to secinājumu pamatoto raksturu, pie kuriem iestādes nonākušas saistībā ar *SEPCO* funkcijām. Galu galā, pārsūdzētā sprieduma 185. punktā izklāstot savu vērtējumu, Pirmās instances tiesa norādīja, ka, samazinot *Niko Tube* un *NTRP* tiešās pārdošanas darījumu apjomu, iestādes ir pieļāvušas tik lielu kļūdu, ka tām, ņemot vērā neapstrīdētos datus, būtu bijis jāizdara pretējs secinājums.

115. Tādēļ Pirmās instances tiesa, manuprāt, iestāžu vērtējumu nav aizstājusi ar savu ekonomisko vērtējumu. Tieši pretēji, tā ir pārbaudījusi šo iestāžu veikto ekonomisko datu juridisko kvalifikāciju, konstatējot, ka 2006. gada 26. jūnija faksā minētie trīs fakti nav uzskatāmi par norādēm, kas var pamatot šo iestāžu secinājumu, saskaņā ar kuru *SEPCO* atbilda nosacījumiem, kas ļauj veikt korekciju atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam, vismaz attiecībā uz darījumiem saistībā ar *NTRP* ražotajām caurulēm.

116. Visbeidzot, manuprāt, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 195. punktā saistībā ar *Niko Tube* un *NTRP* izvirzīto pamatu attiecībā uz pamatregulas 2. panta 10. punkta pirmās daļas piemērošanu varēja, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, nospriest, ka, tā kā korekcija atbilstoši šīs tiesību normas i) apakšpunktam tika veikta kļūdaini attiecībā uz *SEPCO* pārdotajām *NTRP* ražotajām caurulēm, tas nozīmē, ka ir saglabāta vai radīta asimetrija starp normālo vērtību un eksporta cenu. Šādas asimetrijas saglabāšana vai ieviešana ietekmē pamatregulas 2. panta 10. punkta pirmajā daļā noteikto prasību, kas paredz taisnīgi salīdzināt normālo vērtību un eksporta cenu.

117. Tādēļ es ierosinu noraidīt galveno apelācijas sūdzību pamatus attiecībā uz tiesas pārbaudes robežu neievērošanu.

B – *Par pretapelācijas sūdzības trešo pamatu – kļūdām tiesību piemērošanā, kas pieļautas, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu attiecībā uz* SEPCO *darījumiem, kuri ir saistīti ar* Niko Tube *ražotajām caurulēm*

1) Lietas dalībnieku argumenti

118. *Niko Tube* un *NTRP* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir kļūdījusies tiesību piemērošanā, jo pārsūdzētā sprieduma 187.–190. punktā tā būtībā ir apstiprinājusi, ka, veicot darījumus saistībā ar *Niko Tube* ražotajām caurulēm, *SEPCO* ir rīkojusies kā aģents, kurš strādā par komisijas maksu. Šīs sabiedrības norāda – tas, ka kapitāla saikne starp *SEPCO* un *Niko Tube* neesot bijusi tāda pati kā starp *SEPCO* un *NTRP*, no tiesību viedokļa nenozīmējot, ka *SEPCO* savās attiecībās ar *Niko Tube* ir veikusi tāda aģenta funkcijas, kurš strādā par komisijas maksu. Pretēji tam, ko nospriedusi Pirmās instances tiesa, kontroli var īstenot pat tad, ja abām attiecīgajām sabiedrībām nav vieni un tie paši patiesā labuma guvēji ("ultimate beneficiairies"). Tādēļ esot jānošķir kontrole un līdzdalība sabiedrībā. Turklāt, kā uzskata *Niko Tube* un *NTRP*, tikai tas vien, ka starp eksportētāju un tā izplatīšanas sabiedrību pastāv pārdevēja un pircēja attiecības, nav pietiekams iemesls, lai izplatīšanas sabiedrības uzcenojumu uzskatītu par komisijas maksu pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta izpratnē. Katrā ziņā Pirmās instances tiesas secinājumi par *SEPCO* un *Niko Tube* attiecībām esot kļūdaini, jo tie izdarīti, pamatojoties uz tādiem faktiem un argumentiem, kuri tika izvirzīti pēc administratīvā procesa pabeigšanas.

119. Sniedzot atbildes saistībā ar pretapelācijas sūdzības trešo pamatu, Padome un Komisija secina, ka šis pamats ir nepieņemams vai vismaz nepamatots. Padome uzskata, ka pamats ir nepieņemams, jo tas nevarētu ietekmēt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvo daļu tādēļ, ka Pirmās instances tiesa jau ir atcēlusi apstrīdētās regulas 1. pantu. Savukārt Komisija uzskata, ka argumenti, kas izklāstīti, pamatojot pretapelācijas sūdzības trešo pamatu, ir nepamatoti un nepietiekami precīzi un tādēļ minētais pamats ir

nepieņemams. Attiecībā uz lietas būtību šīs iestādes norāda, ka *Niko Tube* un *NTRP* būtu bijis jānorāda uz tādiem lietas materiāliem, kas pierādītu, ka *Niko Tube* kontrolēja *SEPCO* vai ka pastāvēja šo abu sabiedrību kopīga kontrole. Tā kā šādas norādes nav sniegtas, Pirmās instances tiesa pamatoti esot noraidījusi pirmajā instancē izvirzīto pamatu.

2) Vērtējums

120. Lai arī, manuprāt, nav jālemj par šī pamata pieņemamību, tas man jebkurā gadījumā šķiet nepamatots.

121. Visupirms, *Niko Tube* un *NTRP* ir kļūdaini izpratušas Pirmās instances tiesas spriedumu, jo šīs sabiedrības apgalvo, ka minētā tiesa esot nospriedusi, ka kontrole varēja pastāvēt vienīgi tad, ja sabiedrībām *SEPCO* un *Niko Tube* būtu vieni un tie paši patiesā labuma guvēji. Ir jākonstatē, ka pārsūdzētā sprieduma 188. un 189. punktā Pirmās instances tiesa ir tikai pārbaudījusi, vai – kā to apgalvoja *Niko Tube* un *NTRP* un kā tas izriet no "lietas materiāliem" – *Niko Tube* kontrolē *SEPCO* vai arī abas šīs sabiedrības ir pakļautas kopīgai kontrolei, izvērtējot šo sabiedrību kapitāla struktūru, kas, kā Pirmās instances tiesa pamatoti atgādināja pārsūdzētā sprieduma 179. punktā, ir norāde uz vienas ekonomiskās vienības esamību. Tādēļ Pirmās instances tiesa nenosprieda, ka kontrole, it īpaši kopīga kontrole, var pastāvēt vienīgi tad, ja abām sabiedrībām būtu vieni un tie paši "patiesā labuma guvēji".

122. No pārsūdzētā sprieduma 187. punkta kļūdainās interpretācijas izriet arī apsvērums, saskaņā ar kuru Pirmās instances tiesa esot konstatējusi, ka tikai tas vien, ka starp eksportētāju un tā izplatīšanas sabiedrību pastāv pārdevēja un pircēja attiecības, ir pietiekams iemesls, lai izplatīšanas sabiedrības uzcenojumu uzskatītu par komisijas maksu. Papildus tam, ka pārsūdzētā sprieduma minētā punkta fragmentā ir precizēts, ka šādām attiecībām nav nekādas nozīmes, pierādot, ka *SEPCO* veic funkcijas, kas ir līdzīgas aģenta, kurš strādā par komisijas maksu, funkcijām, tajā ir iekļauta atsauce nevis uz darījumiem, kurus *SEPCO* veikusi *Niko Tube* interesēs, bet gan tiem darījumiem, ko šī sabiedrība veikusi *NTRP* interesēs.

123. Patiesībā prasītāju apgalvojums pirmajā instancē bija jānoraida nevis tādēļ, ka starp ražotāju un izplatīšanas sabiedrību pastāv vai nepastāv pārdevēja un pircēja attiecības, bet gan tādēļ, ka trūkst norāžu, kas apliecinātu, ka *Niko Tube*, iespējams, kontrolē *SEPCO* vai ka abas šīs sabiedrības pakļautas kopīgai kontrolei. Šajā ziņā ir jākonstatē, ka *Niko Tube* un *NTRP* nekādā veidā nav precizējušas, kurus faktus lietas materiālos Pirmās instances tiesa esot sagrozījusi vai neesot ņēmusi vērā un kuri varētu atspēkot tās vērtējumu, kas izklāstīts pārsūdzētā sprieduma 188. un 189. punktā, saskaņā ar kuru būtībā tas, ka sabiedrībām *Niko Tube* un *NTRP* bija trīs kopīgi akcionāri, no kuriem viens bija *NTRP* mātes uzņēmums, neļāva pierādīt, ka *Niko Tube* kontrolēja *SEPCO* vai ka abas šīs sabiedrības bija pakļautas kopīgai kontrolei, tomēr šis fakts ļāva pierādīt netiešas saiknes esamību starp šīm abām sabiedrībām.

124. Fakts, kas minēts pretapelācijas sūdzības 47. zemsvītras piezīmē, ka Pirmās instances tiesa nav atbildējusi uz argumentu, saskaņā ar kuru izmeklēšanas procesā notikušo pārbaudes apmeklējumu laikā *Niko Tube* telpās piedalījās *SEPCO* pārstāvji, nevar atspēkot šo vērtējumu. Padome, atbildot uz pretapelācijas sūdzību, pamatoti ir norādījusi, ka šis fakts apliecina vienīgi to, ka izmeklēšanas laikā abas attiecīgās sabiedrības ir sadarbojušās, kā tam faktiski vajadzētu būt divu saistītu sabiedrību gadījumā, bet ar šo faktu nevar pierādīt ne to, ka *Niko Tube* kontrolēja *SEPCO*, ne to, ka abas sabiedrības bija pakļautas kopīgai kontrolei.

125. Visbeidzot, *Niko Tube* un *NTRP* nav norādījušas arī to, uz kādiem jauniem faktiem Pirmās instances tiesa esot pamatojusies, lai daļēji noraidītu pamatu, ko šīs sabiedrības bija izvirzījušas pirmajā instancē. Šajā ziņā *Niko Tube* un *NTRP* nevar pārmest Pirmās instances tiesai, ka tā ir ļāvusi šīm sabiedrībām pamatot savus apgalvojumus šajā tiesvedības stadijā, lai gan, kā es norādīju šo secinājumu iepriekšējā punktā, apelācijas tiesvedības stadijā šīs sabiedrības joprojām nespēj precīzi

norādīt, kurus pierādījumus lietas materiālos Pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vērā, ja tā būtībā ir apstiprinājusi iestāžu vērtējumu, saskaņā ar kuru *SEPCO* un *Niko Tube* attiecības nebija pietiekams iemesls, lai uzskatītu, ka abas šīs sabiedrības bija pakļautas kopīgai kontrolei vai ka *Niko Tube* kontrolēja *SEPCO*, kas būtu priekšnosacījums, lai šīs divas saistītās sabiedrības izveidotu vienu ekonomisko vienību, un tas savukārt šīm iestādēm liegtu piemērot korekciju atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam.

126. Tādēļ es ierosinu noraidīt pretapelācijas sūdzības trešo pamatu attiecībā uz kļūdām tiesību piemērošanā, kas pieļautas, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu attiecībā uz *SEPCO* darījumiem saistībā ar *Niko Tube* ražotajām caurulēm.

C – Par galveno apelācijas sūdzību pamatiem – kļūdām tiesību piemērošanā, konstatējot, ka ir pārkāptas prasītāju pirmajā instancē tiesības uz aizstāvību saistībā ar korekciju, kas veikta atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam

1) Lietas dalībnieku argumenti

127. Padome un Komisija identificē trīs kļūdas tiesību piemērošanā, kas esot saistītas ar Pirmās instances tiesas vērtējumu, pamatojoties uz kuru šī tiesa izdarīja secinājumu, ka ir pārkāptas *Niko Tube* un *NTRP* tiesības uz aizstāvību saistībā ar korekciju, kas veikta atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam.

128. Pirmkārt, šīs iestādes uzskata, ka pārsūdzētā sprieduma 201. punktā Pirmās instances tiesa esot pārāk šauri interpretējusi šīm iestādēm noteiktās prasības sniegt informāciju. It īpaši tās uzskata, ka būtu nesamērīgi visos gadījumos Komisijai pieprasīt, lai tā informētu eksportētāju ne vien par korekcijas piemērošanas juridisko pamatu, bet arī iemesliem, kas lika veikt šādu korekciju. Taču, šajā gadījumā nepārbaudot, vai pietika tikai nosūtīt informāciju par korekcijas piemērošanas juridisko pamatu, lai attiecīgās sabiedrības efektīvi īstenotu savas tiesības uz aizstāvību, Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Komisija norāda, ka Pirmās instances tiesa esot sajaukusi pienākumu sniegt plašu pamatojumu, kas iestādēm jāizpilda attiecīgā tiesību akta pieņemšanas laikā, un pienākumu administratīvās vai izmeklēšanas procedūras laikā sniegt pietiekamu informāciju, kas ļautu uzņēmumiem īstenot savas tiesības uz aizstāvību. Komisija piebilst, ka prasītāju pirmajā instancē 2006. gada 4. maija vēstules saturs, kas īsumā izklāstīts pārsūdzētā sprieduma 204. punktā, pierādot, ka šīs prasītājas ir pilnībā sapratušas iemeslus, kādēļ Komisija plānoja piemērot attiecīgo korekciju.

129. Otrkārt, Padome pārmet Pirmās instances tiesai, ka pārsūdzētā sprieduma 209. punktā tā nav pareizi izvērtējusi, vai pēc Komisijas 2006. gada 26. jūnija faksā uzskaitīto trīs faktu novēlotas paziņošanas sabiedrībām *Niko Tube* un *NTRP* faktiski tika liegta iespēja iesniegt savus argumentus vai apsvērumus, pamatojoties uz kuriem administratīvajam procesam varētu būt cits iznākums. Padome norāda, ka Pirmās instances tiesai būtu bijis jāizvērtē, vai *Niko Tube* un *NTRP* tika liegta iespēja iesniegt jaunus argumentus tādēļ, ka 2006. gada 26. jūnija fakss tika nosūtīts novēloti, turklāt tie faktiski ir iesniegti Pirmās instances tiesā. Ja Pirmās instances tiesa būtu pienācīgi piemērojusi šo kritēriju, tad tā būtu konstatējusi, ka šajā tiesā izvirzītie argumenti būtībā ir tādi paši kā tie, kas saistībā ar procesu iesniegti Komisijā pirms 2006. gada 26. jūnija faksa saņemšanas.

130. Treškārt, tā kā pārsūdzētā sprieduma 185.–188. punktā Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, Padome uzskata, ka šī sprieduma 211. punktā Pirmās instances tiesa arī kļūdaini ir apmierinājusi pamatu par *Niko Tube* un *NTRP* tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, ciktāl tas attiecas uz korekciju, kas veikta atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam. Tā piebilst, ka Pirmās instances tiesa katrā ziņā esot pieļāvusi loģikas kļūdu attiecībā uz *Niko Tube*, jo gadījumā, ja šīs sabiedrības tiesības uz aizstāvību nebūtu pārkāptas, administratīvajā procesā nebūtu

iespējams nonākt pie cita iznākuma kā vien tā, ko Pirmās instances tiesa ir apstiprinājusi pārsūdzētā sprieduma 189. punktā. Vispārīgāk vērtējot, Komisija uzskata, ka pārsūdzētā sprieduma 209. punktā Pirmās instances tiesa nevarēja pamatoties tikai uz savu vērtējumu pēc būtības, lai uzskatītu, ka prasītājas pirmajā instancē esot pierādījušas, ka viņu tiesības uz aizstāvību tika pārkāptas.

131. *Niko Tube* un *NTRP* aicina Tiesu noraidīt Padomes un Komisijas izvirzītos pamatus.

132. Šīs sabiedrības vispirms apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pamatoti nebija apmierināta ar vienkāršu atsauci uz attiecīgās korekcijas juridisko pamatu, lai pārbaudītu, vai iestādes ir izpildījušas savu pienākumu ievērot tiesības uz aizstāvību. Šīs sabiedrības it īpaši apgalvo, ka konkrētā pārbaude, ko veikusi Pirmās instances tiesa, atbilst judikatūrā noteiktajām prasībām un nav uzskatāma par pārāk stingru. Lai gan savā 2006. gada 4. maija vēstulē, atbildot uz Komisijas otro galīgo informatīvo dokumentu, *Niko Tube* un *NTRP* norādīja, ka *SEPCO* darbība nav līdzīga tāda aģenta darbībai, kurš strādā par komisijas maksu, tās tomēr nezināja, vai un ar kādu pamatojumu Komisija būtu varējusi šo sabiedrību kvalificēt kā aģentu, kurš strādā par komisijas maksu. Šīs sabiedrības acīmredzami nav varējušas atbildēt uz konkrētiem argumentiem, kas izklāstīti 2006. gada 26. jūnija faksā, kas, kā to pamatoti nospriedusi Pirmās instances tiesa, administratīvā procesa stadijā bija pirmais motīvu izklāsts, uz kuru esot pamatojušās iestādes, lai uzskatītu, ka ir jāveic strīdīgā korekcija.

133. Turklāt *Niko Tube* un *NTRP* uzskata, ka acīmredzami, kā to jau norādīja Pirmās instances tiesa, pretēji judikatūrā paredzētajām prasībām šīm sabiedrībām neesot bijusi iespēja, pirms Komisija pieņēma savu priekšlikumu par apstrīdētās regulas pieņemšanu, lietderīgi paust savu viedokli par to apgalvoto faktu un apstākļu pareizību un atbilstību, kas noteica iestāžu galīgi piemēroto korekciju.

134. Šīs sabiedrības arī apgalvo, ka saistībā ar Padomes piedāvāto juridisko kritēriju, lai pārbaudītu, vai iestāžu pieļautais procesuālais pārkāpums būtu varējis ietekmēt secinājumu, kuru šīs iestādes izdarīja, salīdzinot argumentus, ko *Niko Tube* un *NTRP* noformulēja pirms un pēc 2006. gada 26. jūnija faksā izklāstītā pamatojuma izpaušanas, neesot ņemta vērā pārbaudes, ko Pirmās instances tiesas veic attiecībā uz pierādījumiem, ierobežotais apjoms. Pirmās instances tiesa esot vienīgi pamatoti konstatējusi, ka administratīvā procesa iznākums būtu bijis cits, ja prasītājām pirmajā instancē būtu bijusi iespēja iesniegt apsvērumus par iemesliem, kas pamatoja šī procesa laikā piemēroto korekciju.

135. Visbeidzot, runājot par Padomes argumentu attiecībā uz apgalvotajām pretrunām Pirmās instances tiesas argumentācijā saistībā ar *Niko Tube* tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, *Niko Tube* un *NTRP* norāda, ka ne jau tādēļ, ka šajā tiesvedībā Pirmās instances tiesa ir secinājusi, ka nav pierādījumu tam, ka *Niko Tube* kontrolēja *SEPCO*, *Niko Tube* tiesības uz aizstāvību neesot pārkāptas. Šīs sabiedrības uzskata, ka, savlaicīgi informējot *Niko Tube* par strīdīgās korekcijas veikšanas iemesliem, administratīvajā procesā savos argumentos šī sabiedrība būtu varējusi galveno uzmanību pievērst minētajiem iemesliem un ietekmēt šī procesa iznākumu.

2) Vērtējums

136. Vispirms, kā to arī norādījusi Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 64. punktā, uz kuru tā savukārt ir atsaukusies minētā sprieduma 201. punktā, es vēlos atgādināt, ka pamatregulas 20. panta 2. punktā it īpaši ir paredzēts, ka sūdzību iesniedzēji, importētāji un eksportētāji, kā arī to pārstāvības apvienības un eksportētājvalsts pārstāvji var pieprasīt galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata paredzēts ieteikt galīgo pasākumu ieviešanu.

137. No Pirmās instances tiesas minētās judikatūras arī izriet, ka ieinteresētajiem uzņēmumiem administratīvajā procesā ir jādod iespēja lietderīgi paust savu viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu

pareizību un atbilstību, kā arī par pierādījumiem, kurus izmantojusi Komisija, pamatojot savus apgalvojumus par dempinga esamību un tā radīto kaitējumu [26].

138. Norādīšu, ka pārsūdzētā sprieduma 203. punktā Pirmās instances tiesa norādīja – turklāt Padome un Komisija to nav apstrīdējusi –, ka otrajā galīgajā informatīvajā dokumentā, kurš pieņemts 2006. gada 24. aprīlī, Komisija bija informējusi *Niko Tube* un *NTRP*, ka attiecībā uz pārdošanas darījumiem Kopienā, kuros piedalījās *SEPCO*, veiktā korekcija patiesībā tika izdarīta saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu, nevis pamatregulas 2. panta 9. punktu, kā tas kļūdas pēc tika norādīts pirmajā galīgajā informatīvajā dokumentā. Pirmās instances tiesa arī norādīja, ka, lai gan Komisija šajā dokumentā esot norādījusi, ka veiktās atskaitīšanas summa palika nemainīga, tā nav sniegusi nekādu pamatojumu tam, kādēļ šajā gadījumā ir piemērojams pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkts.

139. Turklāt ne Padome, ne Komisija neapstrīd kvalifikāciju, ko Pirmās instances tiesa veikusi pārsūdzētā sprieduma 201. punktā, atbilstoši kurai informācija par strīdīgo korekciju un iemesliem, kuru dēļ tā ir veikta, ir būtiska tiktāl, ciktāl šāds korekcijas pasākums tieši ietekmē antidempinga maksājumu apmēru.

140. Līdz ar to, manuprāt, iestādes kļūdaini pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā būtībā ir pieprasījusi, lai administratīvajā procesā Komisija informētu *Niko Tube* un *NTRP* ne tikai par to, ka šī iestāde uzskatīja, ka korekcija ir jāveic atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam, bet arī par iemesliem, kuru dēļ šāda korekcija bija veicama, proti, it īpaši par apstākļiem un pierādījumiem, uz kuriem norādījusi Komisija, lai pamatotu savu vērtējumu.

141. Tā kā šie apstākļi un pierādījumi tika uzskatīti par būtiskiem, informācija par tiem būtu bijusi jānosūta tad, kad vēl pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas prasītājas pirmajā instancē varēja lietderīgi paust savu viedokli, it īpaši par šo apstākļu un pierādījumu atbilstību. Taču, kā to konstatēja Pirmās instances tiesa, vienīgi 2006. gada 26. jūnija faksā, proti, dienu pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas, Komisija ieinteresētajiem uzņēmumiem paziņoja precīzus iemeslus, kas, kā uzskata Komisija, noteica, ka korekcija ir jāveic atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam.

142. Tomēr, kā to pārsūdzētā sprieduma 208. punktā pamatoti atgādinājusi arī Pirmās instances tiesa, Komisijas pieļauts procesuāls pārkāpums varēja būt prasītāju pirmajā instancē tiesību uz aizstāvību pārkāpums, kas ir pamats apstrīdētās regulas atcelšanai vienīgi tad, ja prasītājas būtu pierādījušas nevis to, ka apstrīdētajai regulai varēja būt citāds saturs, bet tikai to, ka šāda iespēja nebija pilnībā izslēgta, jo minētās prasītājas būtu varējušas labāk nodrošināt savu aizstāvību tad, ja šāds procesuāls pārkāpums nebūtu noticis [27]. Citiem vārdiem sakot, *Niko Tube* un *NTRP* bija jāpierāda, ka administratīvā procesa iznākums varēja būt cits, ja šāds pārkāpums nebūtu noticis, tādējādi tieši ietekmējot prasītāju tiesības uz aizstāvību [28].

143. Neapšaubot šo judikatūru, Padome uzskata, ka Pirmās instances tiesa, ņemot vērā tai iesniegtos argumentus, nav konkrēti pārbaudījusi, kurus faktus prasītājas pirmajā instancē nevarēja paziņot tādēļ, ka 2006. gada 26. jūnija fakss tika nosūtīts novēloti.

144. Manuprāt, šī kritika ir jānoraida.

145. Šajā ziņā es vēlos norādīt, ka attiecībā uz trīs elementiem, uz kuriem Komisija pamatojās, lai secinātu, ka *SEPCO* veic funkcijas, kas ir līdzīgas aģenta, kurš strādā par komisijas maksu, funkcijām, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 209. punktā norādīja, ka "iepriekš, [pārsūdzētā sprieduma] 185.–188. punktā, *pamatojoties uz prasītāju tiesvedībā Pirmās instances tiesā izvirzītajiem*

26 — 1991. gada 27. jūnija spriedums lietā C-49/88 *Al-Jubail Fertilizer*/Padome (*Recueil*, I-3187. lpp., 17. punkts) un 2000. gada 3. oktobra spriedums lietā C-458/98 P *Industrie des poudres sphériques*/Padome (*Recueil*, I-8147. lpp., 99. punkts).

27 — Šajā ziņā skat. 2009. gada 1. oktobra spriedumu lietā C-141/08 P *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware*/Padome (Krājums, I-9147. lpp., 94. punkts).

28 — Turpat (81. punkts).

argumentiem, tika pierādīts, ka šie trīs fakti nevar tikt uzskatīti par norādēm, kuras ļauj pierādīt, no vienas puses, ka *SEPCO* veic funkcijas, kas ir līdzīgas tā aģenta funkcijām, kurš strādā par komisijas maksu, un, no otras puses, ka *SEPCO* un *NTRP* nav viena ekonomiskā vienība. Līdz ar to ir jāsecina, ka prasītājas ir pierādījušas, ka agrāks 2006. gada 26. jūnija telefaksā ietverto faktu paziņojums tām būtu ļāvis veikt šo pašu izklāstu pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas un tādējādi pamatot apgalvojumu, saskaņā ar kuru Komisijai nebija neviena droša fakta, kas tai ļautu veikt strīdīgo korekciju"[29].

146. Taču, kā tas apstiprināts šajā pārsūdzētā sprieduma punktā, kas attiecas uz tiesas pārbaudi pēc būtības, kas veikta minētā sprieduma 185.–188. punktā, kur, kā es jau to uzsvēru, šī tiesa vairākas reizes atsaucās uz tiesvedības gaitā izvirzītajiem argumentiem un norādēm, Pirmās instances tiesa vismaz daļēji pamatojās uz tiem faktiem, kurus tai sniedza prasītājas pirmajā instancē, lai pārbaudītu, vai Komisijai pārmestais procesuālais pārkāpums ir tieši ietekmējis prasītāju tiesības paust savu viedokli administratīvajā procesā.

147. Es savukārt uzskatu, ka Pirmās instances tiesa savā spriedumā, it īpaši 209. punktā, aplūkojot to kopsakarā ar 188.–190. punktu, ir izklāstījusi pretrunīgu un nepietiekamu pamatojumu attiecībā uz konstatējumu, saskaņā ar kuru esot pārkāptas *Niko Tube* tiesības uz aizstāvību.

148. Manuprāt, Pirmās instances tiesa nedrīkstēja noraidīt pēc būtības pamatu, ko prasītājas pirmajā instancē bija izvirzījušas attiecībā uz *SEPCO* praktizēto eksporta cenu korekciju to darījumu ietvaros, kuri ir saistīti ar *Niko Tube* ražotajām caurulēm, it īpaši ņemot vērā argumentus, ko prasītājas pirmajā instancē bija izvirzījušas tiesvedības gaitā, un tajā pašā laikā uzskatīt, ka šie paši argumenti, ja tie būtu izklāstīti administratīvajā procesā un ja nebūtu konstatēts Komisijas pieļautais procesuālais pārkāpums, būtu ļāvuši izdarīt citu secinājumu, nevis to, ko izdarīja iestādes.

149. Katrā ziņā, ņemot vērā, ka šī pamata daļa, ko prasītājas pirmajā instancē izvirzīja, lai pamatotu apstrīdētās regulas atcelšanu, ir noraidīta pēc būtības, ciktāl tā attiecās uz *SEPCO* praktizēto eksporta cenu korekciju to darījumu ietvaros, kuri ir saistīti ar *Niko Tube* ražotajām caurulēm, Pirmās instances tiesa, izvērtējot šīs sabiedrības tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, nevarēja pamatoties vienīgi uz tiem iemesliem, kas saistīti ar lietas būtību un kas neattiecas konkrēti uz *Niko Tube*. Pirmās instances tiesai, tieši pretēji, bija jāpaskaidro, kādēļ, neskatoties uz šīs pamata daļas noraidīšanu, argumenti, ko tai izvirzīja prasītājas pirmajā instancē, ja tie būtu izklāstīti administratīvajā procesā, būtu ļāvuši šajā procesā izdarīt citu secinājumu, nevis to, ko izdarīja iestādes. Nepaskaidrojot šos iemeslus, Pirmās instances tiesa, manuprāt, nav pietiekami pamatojusi savu secinājumu, kas izklāstīts pārsūdzētā sprieduma 209. punktā, saskaņā ar kuru prasītājas pirmajā instancē būtībā bija pierādījušas, ka agrāks 2006. gada 26. jūnija faksā ietverto faktu paziņojums tām būtu ļāvis pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas pamatot apgalvojumu, atbilstoši kuram Komisijai nebija neviena droša fakta, kas tai ļautu veikt strīdīgo korekciju, ciktāl tā attiecās uz *Niko Tube*.

150. Man nešķiet, ka šādu vērtējumu atspēko apsvērums, saskaņā ar kuru atsevišķi argumenti, kas izklāstīti pārsūdzētā sprieduma 185. un 186. punktā, attiecas gan uz *NTRP*, gan uz *Niko Tube*.

151. Tā kā Pirmās instances tiesa, pēc būtības izvērtējot prasītāju pirmajā instancē izvirzīto pamatu attiecībā uz strīdīgo korekciju, netieši, bet noteikti neuzskatīja, ka, pamatojoties uz šiem argumentiem, varētu apmierināt minēto pamatu un līdz ar to atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl šī korekcija attiecās uz *SEPCO* eksporta pārdošanas darījumiem saistībā ar *Niko Tube* ražotajām caurulēm, es nesaprotu, kā, turklāt ņemot vērā, ka Pirmās instances tiesa nav sniegusi konkrētu pamatojumu, šo argumentu iespējamā izvirzīšana administratīvajā procesā būtu konkrēti ļāvusi prasītājām pirmajā instancē panākt citu administratīvā procesa iznākumu.

29 — Tekstu slīpinājis šo secinājumu autors.

152. Šajā ziņā un kā tas jau netieši izriet no šo secinājumu 146. punktā izklāstītā vērtējuma, manuprāt, *NTRP* un *Niko Tube* kļūdaini apgalvo, ka Pirmās instances tiesa, pārbaudot šo uzņēmumu tiesību uz aizstāvību iespējamo pārkāpumu, nevar vērtēt jaunos argumentus, ko šie uzņēmumi izvirzīja šajā tiesā, ja vien tā nepārsniedz savas pārbaudes robežas.

153. Līdzīgi kā attiecībā uz visiem iebildumiem, kas izteikti, lai pamatotu prasību atcelt tiesību aktu, prasītājam ir jāsniedz pierādījums apgalvojumam par viņa procesuālo tiesību pārkāpumu. Taču, ņemot vērā, ka judikatūrā ir noteikts, ka tiesību uz aizstāvību aizskārums ir jāpierāda, lai varētu apmierināt saistībā ar šo iemeslu izvirzīto pamatu un līdz ar to atcelt Savienības tiesību aktu, prasītājam, kurš izvirza šādu atcelšanas pamatu, apstrīdot šāda tiesību akta tiesiskumu, ir pietiekami precīzi jānorāda argumenti, kurus viņš varētu izvirzīt, ja nebūtu pieļauts procesuālais pārkāpums, un kas atšķiras no argumentiem, kuri izklāstīti administratīvajā procesā, pirms šis pārkāpums ir noticis. Pirmās instances tiesa var juridiski korekti izvērtēt, vai strīdīgais procesuālais pārkāpums ir tieši ietekmējis prasītāja tiesības uz aizstāvību, vienīgi tad, ja tā veic šādu pārbaudi [30]. Šāds vērtējums nekādā ziņā nepārsniedz Savienības tiesas īstenotās pārbaudes apjomu. Tieši pretēji – manuprāt, tā ir daļa no pilnīgas un visaptverošas pārbaudes, ko Savienības iestādes veic attiecībā uz iespējamu Savienības tiesību pamatprincipa pārkāpumu saistībā ar tiesību uz aizstāvību ievērošanu visos procesos, kuri uzsākti pret personu un kuru dēļ var pieņemt tai nelabvēlīgu lēmumu [31].

154. Identiski apsvērumi liek noraidīt Komisijas vispārīgo apgalvojumu, saskaņā ar kuru pārsūdzētā sprieduma 209. punktā Pirmās instances tiesa nevarēja atsaukties uz savu jaunāko praksi par strīdīgās korekcijas vērtējumu pēc būtības. Tā kā šī kritika attiecas uz *NTRP*, pārsūdzētā sprieduma 209. punktā šī atsauce iekļauta vienīgi tādēļ, lai pierādītu, ka *NTRP* būtu varējusi labāk īstenot savas tiesības uz aizstāvību, ja šai sabiedrībai būtu bijusi iespēja administratīvajā procesā iesniegt pierādījumus, kurus tā izvirzīja tiesvedībā Pirmās instances tiesā un kas izklāstīti pārsūdzētā sprieduma 185.–187. punktā.

155. Ņemot vērā šos apsvērumus, es ierosinu daļēji apmierināt Padomes celto apelācijas sūdzību un atcelt Pirmās instances tiesas spriedumu daļā, kurā ir apmierināts sestais pamats, ko prasītājas pirmajā instancē izvirzījušas attiecībā uz *Niko Tube* tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, ciktāl tas attiecas uz *SEPCO* praktizētās eksporta cenas korekciju atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam to darījumu ietvaros, kuri ir saistīti ar *Niko Tube* ražotajām caurulēm.

156. Savukārt, tā kā Komisijas galvenajā apelācijas sūdzībā par pārsūdzēto spriedumu izvirzītais pamats nav identisks Padomes izvirzītajam pamatam, kuru es piedāvāju apmierināt, es ierosinu Komisijas galveno apelācijas sūdzību noraidīt pilnībā.

157. Tādēļ tagad ir jāizvērtē *Niko Tube* un *NTRP* pretapelācijas sūdzības pamatojumam izvirzītie divi pamati saistībā ar tiem Pirmās instances tiesas vērtējumiem, kuri neattiecas uz korekciju atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam.

D – *Par* Niko Tube *un* NTRP *pretapelācijas sūdzības pirmajiem diviem pamatiem*

158. Papildus jau izvērtētajam trešajam pamatam *Niko Tube* un *NTRP* pretapelācijas sūdzībā ir izvirzījušas vēl divus pamatus saistībā ar kļūdām tiesību piemērošanā, kuras Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi, izvērtējot normālās vērtības aprēķinu un Savienības ražošanas nozarei radušos zaudējumu noteikšanu.

30 — Šajā ziņā skat. tostarp spriedumu lietā *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware*/Padome, minēts iepriekš (81. un 107. punkts).

31 — Attiecībā uz antidempinga procedūrām skat. spriedumu lietā *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware*/Padome, minēts iepriekš (83. punkts).

1) Par pretapelācijas sūdzības pirmo pamatu – kļūdām tiesību piemērošanā, kuras, iespējams, pieļāvusi Pirmās instances tiesa, izvērtējot normālās vērtības aprēķinu

159. Pirms izvērtēt šo pretapelācijas sūdzības pamatu, kas ir iedalīts piecās daļās, manuprāt, ir lietderīgi atgādināt galveno tiesvedības priekšvēsturi par kodolenerģijai paredzēto cauruļu, uz kurām attiecas PKN KE4, izslēgšanu, kas ir šī pamata priekšmets.

a) Galvenā tiesvedības priekšvēsture par kodolenerģijai paredzēto cauruļu, uz kurām attiecas PKN KE4, izslēgšanu

160. Savas izmeklēšanas ietvaros Komisija ir sniegusi konkrētās preces (bezšuvju cauruļvadu un cauruļu) definīciju, kas izskaidrota ieinteresētajiem lietas dalībniekiem adresētajā anketā. Šajā anketā Komisija arī norādīja, ka, lai veiktu konkrētās preces cenu taisnīgu salīdzinājumu, tā ir nolēmusi izmantot tā saukto PKN preču klasifikācijas sistēmu atbilstoši sešu simbolu kodam (piemēram, PKN JB21YN), ko nosakot it īpaši ņem vērā muitas klasifikāciju, kā arī attiecīgo bezšuvju cauruļvadu un cauruļu konkrētās fiziskās un tehniskās īpašības (diametrs, biezums). Šajā anketā bija norādīts, ka ieinteresētajiem lietas dalībniekiem visās atbildēs preču kontroles numuri jānorāda precīzi un saskaņoti.

161. Savā atbildē uz anketu 2005. gada jūnijā *SPIG* iesniedza visu Ukrainā veikto darījumu detalizētu sarakstu un savu piegādātāju sarakstu. Tomēr *SPIG* ir izmantojusi vienkāršotu trīs simbolu sistēmu, nevis Komisijas anketā norādīto sešu simbolu sistēmu. *SPIG* sagatavotajā pārdošanas darījumu sarakstā ir minēti seši darījumi ar kodu KE4. Šajā sarakstā *NTRP* ir norādīta kā vienīgā piegādātāja, kas piegādā caurules, uz kurām attiecas PKN KE4 kods. Komisija šo sarakstu, kas tika pārbaudīts uz vietas, ņēma vērā normālās vērtības aprēķinā.

162. Sarakstē ar Komisiju pēc pirmā galīgā informatīvā dokumenta pieņemšanas *Niko Tube* un *NTRP* norādīja, ka caurules, uz kurām attiecas PKN KE4 kods, ir jāizslēdz no aprēķina, jo tās neatbilstot konkrētās preces kategorijai un katrā ziņā tās neesot šo sabiedrību ražojums.

163. Otrajā galīgajā informatīvajā dokumentā, kurš pieņemts 2006. gada 24. aprīlī, Komisija noraidīja lūgumu no normālās vērtības aprēķina izslēgt preces, uz kurām attiecas PKN KE4 kods. Šajā dokumentā minēts, ka Komisija esot pieņēmusi zināšanai rakstveida piezīmes attiecībā uz valsts mēroga darījumiem, kuri klasificēti atbilstoši PKN KE4, tomēr tā nav varējusi pārbaudīt *Niko Tube* un *NTRP* sniegto jauno informāciju.

164. Minētās sabiedrības savu lūgumu par izslēgšanu atkārtoti izteica 2006. gada 4. maija atbildē uz otro galīgo informatīvo dokumentu. Šajā atbildē tās apstiprināja, ka *Interpipe* grupa nav ražojusi caurules, uz kurām attiecas PKN KE4 kods, it īpaši 63,1 tonnu bezšuvju cauruļvadu un cauruļu, uz kurām attiecas tehniskais standarts TU 14-3P-197-2001. Tāpat šajā atbildē tika norādīts, ka no dažādiem Komisijai nosūtītiem darījumu sarakstiem tieši izriet, ka *Interpipe* grupa nav darbojusies kā šo bezšuvju cauruļvadu un cauruļu izplatītājs un ka atbilstoši PKN KE4 kodam klasificētās caurules ir ražojusi vienīgi *NTRP*.

165. Lūgumu par izslēgšanu Komisija atkārtoti noraidīja savā 2006. gada 26. jūnija faksā, tostarp pamatojoties uz to, ka dati par šīm caurulēm nesniedz pietiekamu garantijas līmeni, ja nav veikta jauna pārbaude uz vietas, jo tika uzskatīts, ka būtu pārāk apgrūtinoši to noorganizēt laikā, kad paredzēts administratīvais process.

166. Savā prasībā par apstrīdētās regulas atcelšanu *Niko Tube* un *NTRP* norādīja, ka iestādes esot pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo normālās vērtības aprēķinā un tādējādi arī dempinga starpības aprēķinā tās esot iekļāvušas datus par caurulēm, uz kurām attiecas PKN KE4 kods un tehniskais standarts TU 14-3P-197-2001, kā arī to, ka šīs iestādes ir pārkāpušas nediskriminācijas principu, tiesības uz aizstāvību un pienākumu norādīt pamatojumu.

167. Pirmās instances tiesa noraidīja visus šos pamatus.

168. Vērtējuma ietvaros saistībā ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko pārmet prasītājas pirmajā instancē un kas ietvēra arī pienākuma ievērot pienācīgu rūpību pārkāpumu, Pirmās instances tiesa pārbaudīja, vai fakti, ko izmeklēšanas laikā prasītājas bija iesniegušas Komisijai, ir pietiekami, lai secinātu, ka tās neražo kodolenerģijai paredzētās caurules, uz kurām attiecas PKN KE4 kods, tādējādi, ka Komisija neesot rūpīgi un objektīvi pārbaudījusi visus apstākļus, kam ir nozīme konkrētajā lietā, un ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka saistībā ar šiem faktiem būtu jāveic jauns pārbaudes apmeklējums telpās, kur darbību veic prasītājas pirmajā instancē.

169. Veicot šo vērtējumu, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 45. punktā vispirms secināja, ka prasītājas pirmajā instancē valsts mēroga un eksporta darījumu sarakstā nekad nav ierakstījušas tehnisko standartu TU 14-3P-197-2001, un tas nozīmē, ka prasītājas kodolenerģijai paredzētās caurules nav pārdevušas, pat ne sabiedrībai *SPIG*. Turklāt Pirmās instances tiesa norādīja, ka, pārbaudot prasītāju pirmajā instancē ražošanas izmaksu sarakstus, atklājās, ka tajos minētās preces nav ražotas atbilstoši minētajam standartam.

170. Tomēr Pirmās instances tiesa norādīja arī to, ka *SPIG* iesniegtajā valsts tirgū veikto pārdošanas darījumu sarakstā ir konstatēti seši darījumi saistībā ar caurulēm, uz kurām attiecas PKN KE4 un kuras ir ražotas, piemērojot iepriekš minēto tehnisko standartu. Pārsūdzētā sprieduma 48. punktā šī tiesa piebilda, ka *SPIG* piegādātāju un iepirkumu sarakstā ir minēts viens vienīgs piegādātājs, kurš piegādā caurules, uz kurām attiecas PKN KE4, proti, *NTRP*. Taču šajā sarakstā būtu jāparādās vienīgi tiem piegādātājiem, kuru preces tika pārdotas tālāk Savienībā. Tā kā lietas materiāli apstiprināja, ka caurules, uz kurām attiecas PKN KE4 kods un kuru tehniskais standarts ir TU 14-3P-197-2001, tika pārdotas tālāk Ukrainas tirgū un ka visas *NTRP* ražotās caurules, uz kurām attiecas minētais kods, bet kurām ir cits tehniskais standarts, tika pārdotas tālāk ar *SPIG* starpniecību Kopienas tirgū, Pirmās instances tiesa no tā secināja, ka *SPIG* nav pieļāvusi nekādu kļūdu, savā piegādātāju un iepirkumu sarakstā kā cauruļu, uz kurām attiecas PKN KE4 kods, piegādātāju norādot vienīgi *NTRP*.

171. Tomēr pārsūdzētā sprieduma 49. punktā Pirmās instances tiesa norādīja, ka fakts, ka, no vienas puses, *SPIG* valsts mēroga pārdošanas darījumu sarakstā ir minēti darījumi saistībā ar caurulēm, uz kurām attiecas PKN KE4 un kuras atbilst tehniskajam standartam TU 14-3P-197-2001, un, no otras puses, ka *SPIG* piegādātāju un iepirkumu sarakstā ir norāde tikai uz vienu piegādātāju, kurš piegādā caurules, uz kurām attiecas PKN KE4, varēja būt sajaukšanas avots par izmeklēšanu atbildīgajiem Komisijas pārstāvjiem. Pārsūdzētā sprieduma 50. un 51. punktā Pirmās instances tiesa no tā secināja, ka, rūpīgi pārbaudot prasītāju pirmajā instancē un ar tām saistītās pārdošanas sabiedrības *SPIG* anketā sniegtās atbildes, Komisija konstatēja pretrunīgu informāciju vai vismaz informāciju, kuras spēkā esamību varētu apstrīdēt, turklāt prasītājas pirmajā instancē neesot mēģinājušas kliedēt Komisijas šaubas saistībā ar šīm pretrunām. It īpaši Pirmās instances tiesa nosprieda, ka prasītājām ir jāsniedz pierādījumi par to, ka attiecīgie seši darījumi bija saistīti ar *SPIG* veikto cauruļu, uz kurām attiecas PKN KE4 un kurām ir piemērojams tehniskais standarts TU 14-3P-197-2001, iegādi no neatkarīga piegādātāja, taču prasītājas to nav izdarījušas. No tā tiesa secināja, ka Komisija ir izpildījusi savu pienākumu rūpīgi un objektīvi pārbaudīt visus apstākļus, kam ir nozīme konkrētajā gadījumā, ka normālā vērtība ir noteikta saprātīgā veidā atbilstoši judikatūrai un ka Padome nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

172. Saistībā ar pamatu, kas attiecas uz Padomes pieļauto nediskriminācijas principa pārkāpumu, jo tā esot piekritusi no dempinga starpības aprēķina izslēgt preces, kuras prasītājas pirmajā instancē neražo un uz kurām attiecas vairāki PKN kodi, taču nolēmusi to nedarīt attiecībā uz kodolenerģijai paredzētajām caurulēm, uz kurām attiecas PKN KE4 un tehniskais standarts TU 14-3P-197-2001, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 59. un 60. punktā secināja, ka, lai gan šīs caurules ražoja

NTRP, caurules, uz kurām attiecas citi PKN, prasītāju pirmajā instancē pārdošanas un ražošanas izmaksu sarakstos nekur neparādās un ka turklāt *SPIG* piegādātāju un iepirkumu sarakstā ir norādīts tikai viens vienīgs piegādātājs, kurš piegādā PKN KE4 caurules, proti, *NTRP*. Tādēļ tā noraidīja šo pamatu.

173. Turklāt pārsūdzētā sprieduma 67.–69. punktā Pirmās instances tiesa noraidīja arī tos pamatus, kurus prasītājas pirmajā instancē bija izvirzījušas saistībā ar tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

b) Par pretapelācijas sūdzības pirmā pamata piecām daļām

174. Pirmkārt, *Niko Tube* un *NTRP* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa esot pārkāpusi šo sabiedrību tiesības uz aizstāvību, noraidot to pirmajā instancē izvirzītos pamatus saistībā ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā un nediskriminācijas principa pārkāpumu. Otrkārt, tās norāda, ka Pirmās instances tiesa esot pārsniegusi savas tiesas pārbaudes robežas. Treškārt, *Niko Tube* un *NTRP* pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā nav lēmusi par pirmajā instancē izvirzīto papildu pamatu. Ceturtkārt, šīs sabiedrības uzskata, ka Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu rūpības pienākuma vērtējumā. Visbeidzot, piektkārt, tā esot sagrozījusi pierādījumu skaidro nozīmi.

c) Par divām pirmajām daļām – attiecīgi tiesību uz aizstāvību pārkāpumu un tiesas pārbaudes robežu neievērošanu

i) Lietas dalībnieku argumenti

175. Lai arī *Niko Tube* un *NTRP* atzīst, ka tām ir bijusi iespēja tiesvedībā pirmajā instancē paust savu viedokli par faktiem, uz kuriem pamatojusies Pirmās instances tiesa, šīs sabiedrības apgalvo, ka tiesa esot pārkāpusi viņu tiesības uz aizstāvību, pārsūdzētā sprieduma 47.–55. punktā, kā arī 59. un 60. punktā pamatojoties uz tādiem jauniem faktiem šajā lietā, par kuriem tās netika informētas administratīvajā procesā. Tā tas esot bijis saistībā ar jauno pamatojumu, ko Padome un Komisija iesniegušas, lai pamatotu, kāpēc no dempinga starpības aprēķina kļūdaini tika izslēgtas kodolenerģijai paredzētās caurules, uz kurām attiecas PKN KE4, kā arī saistībā ar jaunajiem faktiem, ar kuriem mēģināts pamatot šo jauno pamatojumu, piemēram, *SPIG* piegādātāju un iepirkumu saraksta atbilstību, apgalvojumu par sadarbības neesamību tulkojumu jomā, kā arī apgalvoto pierādījumu neesamību attiecībā uz šo kodolenerģijai paredzēto cauruļu piegādātāju. Otrajā daļā *Niko Tube* un *NTRP* atgādina, ka Pirmās instances tiesa nevar ņemt vērā jauno pamatojumu, kas iesniegts, pamatojot to lūgumu izslēgt caurules, uz kurām attiecas PKN KE4.

176. Padome un Komisija uzskata, ka ir jānoraida pretapelācijas sūdzības pirmā pamata pirmā daļa, kas ir īpaši neskaidra. Papildus tam, ka *Niko Tube* un *NTRP* nav precizējušas faktus, pamatojoties uz kuriem Pirmās instances tiesa šīm sabiedrībām neesot devusi tiesības tikt uzklausītām, šīs iestādes norāda, ka minētās sabiedrības ir sajaukušas tiesības uz aizstāvību un pienākumu norādīt pamatojumu. Attiecībā uz šo pēdējo aspektu Padome norāda, ka *Niko Tube* un *NTRP* nekādā veidā nav precizējušas apgalvotos "jaunos faktus", uz kuriem esot pamatojusies Pirmās instances tiesa. Padome uzskata, ka šie apgalvotie "jaunie fakti" neesot nekas cits kā vien papildu paskaidrojumi, kuri pamato iestāžu konstatētos faktus, kas minēti Komisijas otrajā informatīvajā dokumentā, kurš pieņemts 2006. gada 24. aprīlī, un saskaņā ar kuriem nebija iespējams apmierināt lūgumu izslēgt sešus darījumus, kas ir saistīti ar kodolenerģijai paredzētajām caurulēm, uz kurām attiecas PKN KE4, jo tā esot pieprasījusi veikt papildu pārbaudi par jauno informāciju. Katrā ziņā iestādēm nebūtu jāatsaucas tikai uz sava dokumenta pamatojumu vai saraksti ar lietas dalībniekiem, un tās varētu plašāk paskaidrot savu nostāju Pirmās instances tiesā. Pretapelācijas sūdzības pirmā pamata otrā daļa bija jānoraida līdzīgu iemeslu dēļ. Pirmās instances tiesa esot rīkojusies savas pārbaudes robežās.

ii) Vērtējums

177. Ciktāl pretapelācijas sūdzības pirmā pamata pirmās daļas mērķis ir konstatēt, ka Pirmās instances tiesa nav izpildījusi prasības ievērot *Niko Tube* un *NTRP* tiesības uz aizstāvību, šī daļa, manuprāt, būtu jānoraida. Katrā ziņā šīs sabiedrības joprojām nav precizējušas faktiskos un juridiskos apstākļus, attiecībā uz kuriem Pirmās instances tiesa neesot uzklausījusi šīs sabiedrības. Turklāt šīs sabiedrības piebilst, ka tām bija iespēja paust savu viedokli par apstākļiem, pamatojoties uz kuriem Pirmās instances tiesa veica savu vērtējumu, kas izklāstīts pārsūdzētā sprieduma 45.–54. punktā, kā arī 59. un 60. punktā.

178. Turklāt, ciktāl tas ir nepieciešams, ir jānorāda, ka savā pretapelācijas sūdzībā *Niko Tube* un *NTRP* neapstrīd Pirmās instances tiesas vērtējumu, kurš izklāstīts pārsūdzētā sprieduma 67. punktā attiecībā uz šo sabiedrību apgalvoto tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, ko esot pieļāvušas iestādes saistībā ar viņu lūgumu izslēgt kodolenerģijai paredzētās caurules, uz kurām attiecas PKN KE4.

179. Papildus tiesību uz aizstāvību pārkāpumam Pirmās instances tiesai faktiski vēl vairāk tiek pārmests tas, ka tā ir pārsniegusi savas tiesas pārbaudes robežas, jo šī tiesa esot ņēmusi vērā ar administratīvo procesu nesaistītu pamatojumu, kas izvirzīts, pamatojot *Niko Tube* un *NTRP* lūgumu izslēgt no normālās vērtības aprēķina caurules, uz ko attiecas PKN KE4.

180. Tādējādi pretapelācijas sūdzības pirmā pamata pirmā daļa būtībā sakrīt ar otro daļu, kas attiecas konkrēti uz pilnvaru pārsniegšanu, ko esot pieļāvusi Pirmās instances tiesa.

181. Manuprāt, šis iebildums ir noraidāms.

182. Vispirms es uzskatu, ka *Niko Tube* un *NTRP* pretapelācijas sūdzībā izteiktais iebildums, saskaņā ar kuru Pirmās instances tiesa esot pamatojusies uz jaunajiem faktiskajiem apstākļiem, nav atbalstāms. No atbilstošajiem punktiem pārsūdzētajā spriedumā izriet, ka, izvērtējot pamatus attiecībā uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā un nediskriminācijas principa pārkāpumu, Pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā vienīgi tos faktus, kas izriet no administratīvā procesa apritē esošajiem dokumentiem.

183. Jānorāda arī tas, ka, lai pārbaudītu, kā to lūdza prasītājas pirmajā instancē, vai Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, noraidot viņu lūgumu no normālās vērtības un dempinga starpības aprēķina izslēgt kodolenerģijai paredzētās caurules, uz kurām attiecas PKN KE4, pamatojoties uz to, ka šīs sabiedrības tās neražo, Pirmās instances tiesa tostarp izvērtēja pamatojumu, pamatojoties uz kuru tika noraidīts minētais lūgums, it īpaši ņemot vērā faktisko kontekstu, kādā tika pieņemts šis pamatojums. Taču šāda izvērtēšana pati par sevi izslēdz kļūdu tiesību piemērošanā. Pirmās instances tiesa nav šo iestāžu pamatojumu aizstājusi ar savu pamatojumu, bet vienkārši novietojusi atbilstoši attiecīgajam kontekstam prasītāju pirmajā instancē lūguma noraidīšanu, it īpaši norādot, ka *SPIG* piegādātāju un iepirkumu sarakstā ir minēts tikai viens to cauruļu piegādātājs, uz kurām attiecas PKN KE4, proti, *NTRP*, un tas varēja ietekmēt apgalvojumu, saskaņā ar kuru prasītājas pirmajā instancē nav ražojušas minētās caurules.

184. Šādu kontekstu prasītājas pirmajā instancē noteikti nevarēja neņemt vērā, un, starp citu, to apstiprina it īpaši pārsūdzētā sprieduma 51. punktā izklāstītais konstatējums, saskaņā ar kuru prasītājām esot nosūtīti rēķini par sešiem darījumiem saistībā ar caurulēm, uz kurām attiecas PKN KE4, kas kļūdaini tika minēti *SPIG* pārdošanas darījumu sarakstā.

185. Tādēļ es piedāvāju noraidīt pretapelācijas sūdzības pirmā pamata pirmās divas daļas.

d) Par trešo daļu – atbildes nesniegšanu uz pamatu

i) Lietas dalībnieku argumenti

186. *Niko Tube* un *NTRP* apgalvo, ka pirmajā instancē iesniegtajā replikā tās esot norādījušas, ka Padomes iebildumu rakstā izklāstītie paskaidrojumi un prasījumi tika sniegti novēloti un nebija ņemami vērā. Pirmās instances tiesa esot pieņēmusi zināšanai šo pamatu, kā tas arī apliecināts šajā tiesvedībā notikušās tiesas sēdes protokolā, tomēr neesot uz to atbildējusi apstrīdētajā spriedumā.

187. Padome un Komisija apgalvo, ka šī pamata daļa nav pieņemama un katrā ziņā nav pamatota.

ii) Vērtējums

188. Pat pieņemot, ka prasītājas pirmajā instancē tiesvedības gaitā būtu izvirzījušas jaunu pamatu saistībā ar iespējami novēlotu apstrīdētās regulas pamatojumu, uz kuru Pirmās instances tiesai būtu bijis jāatbild, ir jāsecina, ka šī tiesa netieši, bet noteikti ir atbildējusi uz šo pamatu un noraidījusi to, izvērtējot iemeslus, kurus iestādes izklāstījušas atbilstoši attiecīgajam kontekstam.

189. Tādēļ es ierosinu noraidīt pretapelācijas sūdzības pirmā pamata trešo daļu.

e) Par ceturto daļu – acīmredzamu kļūdu rūpības pienākuma vērtējumā

i) Lietas dalībnieku argumenti

190. *Niko Tube* un *NTRP* uzskata, ka Pirmās instances tiesa esot kļūdaini interpretējusi rūpības jēdzienu, pārsūdzētā sprieduma 52. un 53. punktā paužot viedokli, ka no desmit iemesliem, kurus Padome bija izvirzījusi, lai noraidītu prasītāju pirmajā instancē lūgumu izslēgt no normālās vērtības aprēķina caurules, uz kurām attiecas PKN KE4, pietiktu minēt divus tiesiskus iemeslus, lai pierādītu, ka Komisija, kopumā ņemot, ir rīkojusies ar vajadzīgo rūpību.

191. Padome un Komisija norāda, ka, izvirzot šo pamatu daļu, *Niko Tube* un *NTRP* nepārprotami vēlas apstrīdēt Pirmās instances tiesas konstatētos faktus, kas esot nepieņemami apelācijas tiesvedības stadijā. Padome arī atgādina, ka rūpības pienākuma principam ir procesuāls raksturs, turpretim *Niko Tube* un *NTRP* apstrīd Pirmās instances tiesas veiktās faktu izvērtēšanas rezultātu un iestāžu izdarītos secinājumus. Padome piebilst, ka *Niko Tube* un *NTRP* apgalvojumi, saskaņā ar kuriem lielākā daļa viņu argumentu esot tikuši atzīti par neatbilstošiem vai noraidīti Pirmās instances tiesā, ir maldinoši un neprecīzi.

ii) Vērtējums

192. Ir skaidrs, ka, lai gan Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība, Savienības tiesību sistēmā ietverto garantiju ievērošanai administratīvajos procesos ir būtiska nozīme. Viena no šīm garantijām it īpaši nosaka kompetentās iestādes pienākumu rūpīgi un objektīvi pārbaudīt visus apstākļus, kam ir nozīme attiecīgajā lietā [32].

32 — Skat. tostarp 1991. gada 21. novembra spriedumu lietā C-269/90 *Technische Universität München* (*Recueil*, I-5469. lpp., 14. punkts), 1992. gada 7. maija spriedumu apvienotajās lietās C-258/90 un C-259/90 *Pesquerias De Bermeo* un *Naviera Laida*/Komisija (*Recueil*, I-2901. lpp., 26. punkts), kā arī 2008. gada 6. novembra spriedumu lietā C-405/07 P Nīderlande/Komisija (Krājums, I-8301. lpp., 56. punkts).

193. Šādā kontekstā, kā to pārsūdzētā sprieduma 41. punktā būtībā ir atgādinājusi Pirmās instances tiesa un lietas dalībnieki to nav apstrīdējuši, antidempinga pasākumu jomā, kurā Savienības tiesa nevar iejaukties vērtējumā, kas jāveic iestādēm, šai tiesai ir jāpārliecinās, ka iestādes ir ņēmušas vērā visus nozīmīgos apstākļus un izvērtējušas lietas materiālus ar vajadzīgo rūpību, lai varētu uzskatīt, ka normālā vērtība ir noteikta saprātīgi, ņemot vērā pamatregulas noteikumus [33].

194. Saistībā ar šo pamata daļu *Niko Tube* un *NTRP* galvenokārt apgalvo, ka Pirmās instances tiesa nevarēja pamatoti konstatēt, ka iestādes ar vajadzīgo rūpību ir izvērtējušas datus par caurulēm, uz kurām attiecas PKN KE4, lai gan tā esot noraidījusi vai atzinusi par neatbilstošiem astoņus no desmit iemesliem, uz kuriem esot pamatojušās šīs iestādes, lai minētās caurules iekļautu normālās vērtības un dempinga starpības aprēķinā.

195. Tas, vai Pirmās instances tiesa ir pareizi nospriedusi, ka iestādes esot ievērojušas savu rūpības pienākumu, ir tiesību jautājums, kurš pakļauts Tiesas kontrolei apelācijas tiesvedībā [34].

196. Neatkarīgi no tā, ka Pirmās instances tiesa sarakstā nav uzskaitījusi desmit faktorus, bet pārsūdzētā sprieduma 33.–37. punktā ir atgādinājusi piecas to iemeslu grupas, pamatojoties uz kuriem iestādes esot noraidījušas lūgumu izslēgt no normālās vērtības un dempinga starpības aprēķina caurules, uz kurām attiecas PKN KE4, *Niko Tube* un *NTRP* argumenti, manuprāt, balstās uz acīmredzami kļūdainu pārsūdzētā sprieduma interpretāciju.

197. Pirmkārt, attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 48. punktu, pretēji tam, ko apgalvo *Niko Tube* un *NTRP*, Pirmās instances tiesa nav atzinusi par "nepamatotu" argumentu, saskaņā ar kuru *SPIG* neesot minējusi *NTRP* kā minēto cauruļu vienīgo piegādātāju. Tieši pretēji, Pirmās instances tiesa ir nospriedusi, ka "*SPIG* nav [neesot] pieļāvusi nevienu kļūdu [..], neminot citu piegādātāju kā *NTRP*".

198. Otrkārt, to, ka Pirmās instances tiesa nav lēmusi konkrēti par dažiem faktoriem, kas minēti *Niko Tube* un *NTRP* pretapelācijas sūdzībā, nevar interpretēt kā konstatējumu, saskaņā ar kuru Pirmās instances tiesa esot uzskatījusi šos faktorus par "nenozīmīgiem". Tieši pretēji, Pirmās instances tiesa, ņemot vērā leģitīmus procesuālās ekonomijas apsvērumus, varēja pilnīgi pamatoti nospriest, ka tai, izvērtējot pamatu saistībā ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kas bija jāpierāda prasītājām pirmajā instancē, nebija jāpārbauda visi argumenti, kurus iestādes izvirzījušas sava secinājuma pamatojumam, ciktāl daži no izklāstītajiem iemesliem bija pietiekami, lai pamatotu minēto secinājumu.

199. Taču *Niko Tube* un *NTRP* pašas atzīst, ka Pirmās instances tiesa nosprieda, ka "pamatotas bažas" rada fakts, ka šīs sabiedrības nav iesniegušas pierādījumus, kas skaidri apliecina, ka attiecīgās caurules tika iegādātas no neatkarīgas trešās personas, nevis no *NTRP*, un fakts, ka pārbaudes apmeklējuma laikā Komisija neesot uzdevusi jautājumu par caurulēm, uz kurām attiecas PKN KE4, jo prasītājas pirmajā instancē vēl nebija izteikušas lūgumu izslēgt minētās caurules. Tas, ka *Niko Tube* un *NTRP* nav pārliecinātas par šo pēdējo vērtējumu, mēģinot to apstrīdēt Tiesā, tomēr pilnīgi noteikti nav jautājums, kas ir šīs tiesas kompetencē saistībā ar apelācijas tiesvedību [35]. Runājot par konstatējumu, saskaņā ar kuru *Niko Tube* un *NTRP* neesot sniegušas pierādījumus par to, ka attiecīgās caurules tika iegādātas no neatkarīgas trešās personas, minētās sabiedrības saistībā ar šo pamata daļu neprecizē nevienu kļūdu tiesību piemērošanā, ko būtu pieļāvusi Pirmās instances tiesa.

33 — Šajā ziņā skat. 1991. gada 22. oktobra spriedumu lietā C-16/90 *Nölle* (*Recueil*, I-5163. lpp., 13. punkts) un 1997. gada 29. maija spriedumu lietā C-26/96 *Rotexchemie* (*Recueil*, I-2817. lpp., 12. punkts). Skat. arī Pirmās instances tiesas 1999. gada 12. oktobra spriedumu lietā T-48/96 *Acme*/Padome (*Recueil*, II-3089. lpp., 39. punkts) un 2006. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-413/03 *Shandong Reipu Biochemicals* /Padome (Krājums, II-2243. lpp., 64. punkts).

34 — Šajā ziņā skat. tostarp iepriekš minēto spriedumu lietā Nīderlande/Komisija (44. punkts) un 2009. gada 3. septembra spriedumu lietā C-535/06 P *Moser Baer India*/Komisija (Krājums, I-7051. lpp., 34. punkts).

35 — Saskaņā ar judikatūru faktu novērtējums nav tiesību jautājums, kas pats par sevi ir pakļauts Tiesas kontrolei saistībā ar apelācijas tiesvedību, izņemot gadījumu, kad Pirmās instances tiesa ir sagrozījusi pierādījumus. Skat. tostarp spriedumu lietā *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware*/Padome, minēts iepriekš (56. punkts un tajā minētā judikatūra).

200. Katrā ziņā, pat pieņemot, ka Pirmās instances tiesa, iespējams, ir nospriedusi, ka daži iestāžu argumenti ir neatbilstoši, tas nenozīmē, ka šīs iestādes nav rūpīgi un objektīvi pārbaudījušas visus faktus, par kuriem tās tikušas informētas administratīvajā procesā.

201. Tādēļ es piedāvāju noraidīt pretapelācijas sūdzības pirmā pamata ceturto daļu.

f) Par piekto daļu – pierādījumu skaidras jēgas sagrozīšanu

i) Lietas dalībnieku argumenti

202. *Niko Tube* un *NTRP* pakārtoti apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir sagrozījusi pierādījumu skaidro jēgu. Tādējādi Pirmās instances tiesa esot kļūdaini secinājusi, ka informācija, ko administratīvajā procesā iesniegušas prasītājas pirmajā instancē, varētu būt bijusi sajaukšanas avots Komisijas pārstāvjiem un ka Komisijas rīcībā bija atšķirīga informācija (pārsūdzētā sprieduma 49. un 50. punkts), ka Komisija esot rīkojusies ar vislielāko rūpību (52. punkts) un ka prasītājas pirmajā instancē neesot mēģinājušas kliedēt Komisijas šaubas (pārsūdzētā sprieduma 51. punkts).

203. Padome un Komisija uzskata, ka pamata piektā daļa ir nepieņemama un katrā ziņā nepamatota. It īpaši *Niko Tube* un *NTRP* neesot pierādījušas ne pierādījumu sagrozīšanu, ne Pirmās instances tiesas pieļautu kļūdu vērtējumā, kas radītu šo sagrozīšanu, un esot vienīgi apstrīdējušas Pirmās instances tiesas vērtējumus, izvirzot tādus argumentus, ko šī tiesa jau bija noraidījusi.

ii) Vērtējums

204. Kā jau es norādīju, faktu vērtējums, ja vien Pirmās instances tiesa nav sagrozījusi pierādījumus, nav tiesību jautājums, kas Tiesai jāpārbauda apelācijas tiesvedībā.

205. Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru apgalvotai faktu vai pierādījumu sagrozīšanai ir skaidri jāizriet no lietas materiāliem tādējādi, ka nav no jauna jāizvērtē fakti un pierādījumi [36].

206. Pamatojot savu pirmo prasījumu, *Niko Tube* un *NTRP* apgalvo, ka pretēji tam, ko Pirmās instances tiesa esot nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 49. un 50. punktā, viņu atbildē uz Komisijas anketu nebija sniegti pretrunīgi dati. Pārsūdzētā sprieduma 46. punktā Pirmās instances tiesa, starp citu, esot atzinusi, ka *Niko Tube* un *NTRP* neražo kodolenerģijai paredzētās caurules. Tādējādi bija skaidrs, ka šīs caurules bija iespējams iegādāties vienīgi citā vienībā, nevis *NTRP*.

207. Šie argumenti ir jānoraida.

208. Vispirms, *Niko Tube* un *NTRP* precīzi nenorāda, kurus pierādījumus Pirmās instances tiesa esot sagrozījusi.

209. Turklāt katrā ziņā ir jākonstatē, ka, izvērtējot ne vien *Niko Tube* un *NTRP* sniegtās atbildes uz anketu, bet arī to saistītās pārdošanas sabiedrības *SPIG* atbildes, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 50. punktā konstatēja, ka Komisijai bija pretrunīga informācija. Taču *Niko Tube* un *NTRP* neapgalvo, ka Pirmās instances tiesa esot sagrozījusi *SPIG* atbildi uz Komisijas anketu, kurā it īpaši Ukrainas tirgū veikto pārdošanas darījumu sarakstā bija iekļauta atsauce uz darījumiem saistībā ar caurulēm, uz kurām attiecas PKN KE4, un uz šīs sabiedrības piegādātājiem, norādot *NTRP* kā šo cauruļu vienīgo piegādātāju, kā to Pirmās instances tiesa konstatēja pārsūdzētā sprieduma 49. punktā.

36 — Skat. tostarp 2006. gada 6. aprīļa spriedumu lietā C-551/03 P *General Motors*/Komisija (Krājums, I-3173. lpp., 54. punkts), 2006. gada 21. septembra spriedumu lietā C-167/04 P *JCB Service*/Komisija (Krājums, I-8935. lpp., 108. punkts) un 2007. gada 7. jūnija spriedumu lietā C-362/05 P *Wunenburger*/Komisija (Krājums, I-4333. lpp., 67. punkts).

Tā kā šajā atbildē norādītie dati varēja būt pretrunā *Niko Tube* un *NTRP* atbildēs minētajiem datiem, kurus šīs sabiedrības arī neuzskata par sagrozītiem Pirmās instances tiesā, tad, manuprāt, šī tiesa ir pamatoti nospriedusi, ka pēc rūpīgas prasītāju pirmajā instancē un to saistītās sabiedrības *SPIG* anketā sniegto atbilžu pārbaudes ir jāsecina, ka Komisijai bija pretrunīga informācija vai vismaz informācija, kuras spēkā esamība varētu tikt apstrīdēta.

210. Otro iebildumu var tiesiski noraidīt to pašu iemeslu dēļ.

211. Saistībā ar trešo kritizēto aspektu, kas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 51. punktu, *Niko Tube* un *NTRP* apgalvo, ka tas, ka *SPIG* iepirkumu rēķini nav tulkoti angļu valodā, ir vienīgi aizbildinājums, lai nospriestu, ka prasītājas pirmajā instancē nav mēģinājušas kliedēt Komisijas šaubas saistībā ar šīm pretrunīgajām atbildēm. Sabiedrības uzskata, ka no šiem rēķiniem, kas pievienoti Pirmās instances tiesā iesniegtajam Padomes iebildumu rakstam, skaidri izriet, ka kodolenerģijai paredzētās caurules *SPIG* bija iegādājusies no nesaistītas sabiedrības.

212. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, lai pamatotu savu konstatējumu, saskaņā ar kuru prasītājas pirmajā instancē nav mēģinājušas kliedēt Komisijas šaubas, Pirmās instances tiesa tostarp norādīja, ka, pirmkārt, 2006. gada 24. marta uzklausīšanas laikā prasītājas Komisijai esot iesniegušas vairākus dokumentus ukraiņu valodā, dokumentus, kuri tika uzskatīti par rēķiniem saistībā ar sešiem darījumiem, kuri kļūdas pēc ir minēti *SPIG* pārdošanas darījumu sarakstā, un, otrkārt, lai gan tiesas sēdē starp lietas dalībniekiem radās nevienprātība attiecībā uz jautājumu, vai Komisija minētās uzklausīšanas laikā ir lūgusi šo dokumentu tulkojumu, bija jāsecina, ka prasītājām pirmajā instancē bija pienākums pierādīt savus apgalvojumus, proti, ka seši attiecīgie darījumi attiecas uz *SPIG* veikto strīdīgo cauruļu iegādi no neatkarīga piegādātāja.

213. Taču es piebildīšu, ka *Niko Tube* un *NTRP* pilnīgi noteikti nav izgatavojušas attiecīgo rēķinu kopijas vai pievienojušas tos savai pretapelācijas sūdzībai, lai pierādītu, ka Pirmās instances tiesa, kā apgalvots, ir sagrozījusi šos dokumentus, un ka šīs sabiedrības vienīgi vērš Tiesas uzmanību uz Pirmās instances tiesā iesniegtā Padomes iebildumu raksta pielikumu, kurā iekļautas minēto dokumentu kopijas. Ņemot vērā šo secinājumu 205. punktā minēto judikatūru, manuprāt, šie apstākļi var būt pietiekams pamatojums, lai šo iebildumu noraidītu.

214. Katrā ziņā Pirmās instances tiesai nevar pārmest, ka tā ir sagrozījusi šos pierādījumus, pat ja ir skaidrs, ka *Niko Tube* un *NTRP* nekad nav precīzi norādījušas, kuras dokumentu daļas nepārprotami apliecina, ka *SPIG* strīdīgās caurules ir iegādājusies no citas sabiedrības, nevis *NTRP*, un pat ja nav sniegts minēto dokumentu atbilstošo daļu tulkojums kādā no Savienības oficiālajām valodām. Ja, kā to pretapelācijas sūdzībā apgalvo *Niko Tube* un *NTRP*, šiem dokumentiem ir tāda nozīme, ko tiem tagad piešķir šīs sabiedrības, lai no normālās vērtības aprēķina izslēgtu caurules, uz kurām attiecas PKN KE4, tad neapšaubāmi šīm sabiedrībām ir jānodrošina, ka iestādes un Pirmās instances tiesa var pilnībā pārbaudīt minēto dokumentu autentiskumu un saturu.

215. Visu šo iemeslu dēļ es uzskatu, ka pretapelācijas sūdzības pirmā pamata piektā daļa ir jānoraida.

216. Šādos apstākļos es piedāvāju šo pamatu noraidīt pilnībā.

2) Par pretapelācijas sūdzības otro pamatu – kļūdām tiesību piemērošanā, kuras, kā apgalvots, pieļāvusi Pirmās instances tiesa, izvērtējot Savienības ražošanas nozarei radīto zaudējumu noteikšanu

a) Ievada apsvērumi

217. Pretapelācijas sūdzības otrais pamats ir izvirzīts saistībā ar pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, kas attiecas uz "sekām, kuras izriet no atbilžu uz anketām, kuras sniegtu ar Kopienu [Savienības] ražošanas nozari saistītās sabiedrības, neesamības".

218. Pirmās instances tiesā prasītājas pirmajā instancē apgalvoja, ka, tā kā ikviens no pieciem Savienības bezšuvju cauruļvadu un cauruļu ražotājiem, kuri bija iekļauti Komisijas paraugā, ir saistīts ar vienu vai vairākām ražošanas vai pārdošanas sabiedrībām, kuras nav sniegušas atsevišķu atbildi uz Komisijas anketu, šos piecus ražotājus nevarēja uzskatīt par tādiem, kuri ir pilnībā sadarbojušies. Līdz ar to prasītājas pirmajā instancē iebilda, ka, ņemot vērā šo Savienības ražošanas nozares atteikšanos sadarboties, iestādēm esot bijis jāizbeidz izmeklēšana un ka katrā ziņā apgalvoto zaudējumu pamatā, ko Savienībai radījis dempings, kas tām tika pārmests, tostarp bija acīmredzama kļūda vērtējumā un viņu tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

219. Pārsūdzētajā spriedumā Pirmās instances tiesa izvērtēja piecus turpmāk uzskaitītos pamatus, kurus izvirzījušas prasītājas pirmajā instancē – pamatregulas 3. panta 2., 3., 5., 6. un 7. punkta pārkāpums; nediskriminācijas principa pārkāpums; pamatregulas 19. panta 3. punkta pārkāpums; pamatregulas 5. panta 4. punkta pārkāpums; tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums.

220. Pirmās instances tiesa noraidīja visus šos pamatus.

221. Pretapelācijas sūdzības otrajā pamatā *Niko Tube* un *NTRP* galvenokārt kritizē to pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, kas attiecas uz pamatregulas 3. panta 2., 3. un 5.–7. punkta pārkāpuma izvērtējumu (pārsūdzētā sprieduma 88.–112. punkts) un pamatregulas 19. panta 3. punkta pārkāpuma izvērtējumu (pārsūdzētā sprieduma 130.–135. punkts).

222. Protams, pretapelācijas sūdzības 187. punktā *Niko Tube* un *NTRP* norāda arī uz kļūdu tiesību piemērošanā, kas pieļauta pārsūdzētā sprieduma 141. punktā saistībā ar pamatregulas 5. panta 4. punkta pārkāpuma izvērtēšanu. Tomēr ir jānorāda, ka Pirmās instances tiesa šajā pārsūdzētā sprieduma punktā izklāstīto argumentu ir izvirzījusi vienīgi "pilnības labad". Taču saskaņā ar judikatūru un, ņemot vērā to, ka *Niko Tube* un *NTRP* nekādā ziņā nav kritizējušas galvenokārt pārsūdzētā sprieduma 140. punktā izklāstīto Pirmās instances tiesas vērtējumu, pamats, kas vērsts pret Pirmās instances tiesas nolēmumā iekļautu papildu argumentu, nevar būt pamats šī nolēmuma atcelšanai, un līdz ar to šis pamats ir neefektīvs [37].

223. Kā tas tika ierobežots, pretapelācijas sūdzības otrais pamats ir iedalīts desmit daļās. Astoņas no tām ir vērstas pret pārsūdzētā sprieduma 88.–112. punktu, proti, vērtējumiem, kurus Pirmās instances tiesa veikusi saistībā ar "pamatregulas 3. panta 2., 3., un 5.–7. punkta pārkāpumu". Divas no šīm daļām ir vērstas pret pārsūdzētā sprieduma 130.–135. punktā izklāstīto pamatregulas 19. panta 3. punkta pārkāpuma izvērtējumu.

224. Šīs divas daļu kopas es izskatīšu secīgi.

b) Par pretapelācijas sūdzības otrā pamata astoņām daļām – kļūdām tiesību piemērošanā, kas pieļautas, izvērtējot pamatregulas 3. panta 2., 3. un 5.–7. punkta apgalvoto pārkāpumu

i) Galvenā priekšvēsture saistībā ar tiesvedības nozīmīgajiem aspektiem un Pirmās instances tiesas apsvērumi

225. Tā kā daudzi sūdzību iesniedzēji ir saskārušies ar praksi, kas tostarp tiek pārmesta *Niko Tube* un *NTRP*, kā tas arī izriet no apstrīdētās regulas 12. punkta, Komisija, piemērojot pamatregulas 17. pantu, savā aptaujā aprobežojās ar reprezentatīvu paraugu, kurā iekļauti pieci Savienības ražotāji no četrām dalībvalstīm, kuri atbalsta sūdzību un kuri veidoja 49 % no kopējā Savienības ražošanas apjoma saistībā

37 — Skat. tostarp 2005. gada 28. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija (Krājums, I-5425. lpp., 148. punkts), 2008. gada 8. aprīļa rīkojumu lietā C-503/07 P *Saint-Gobain Glass Deutschland*/Komisija (Krājums, I-2217. lpp., 62. punkts) un 2010. gada 10. jūnija rīkojumu lietā C-498/09 P *Thomson Sales Europe* /Komisija (87. punkts).

ar konkrēto preci. Apstrīdētajā regulā arī minēts, ka, pirmkārt, Komisija nosūtīja anketu šiem ražotājiem, kuri tai sniedza atbildes uz anketas jautājumiem, un, otrkārt, Komisija veica pārbaudes apmeklējumus šajos uzņēmumos, izvērtējot saņemto informāciju. Apstrīdētajā regulā, piemērojot pamatregulas 3. panta 5. punktu, ir iekļauta arī ietekmes pārbaude attiecībā uz visiem tiem ekonomiskajiem faktoriem, kuri ietekmēja Savienības ražošanas nozares situāciju, kā arī atbilstoši pamatregulas 3. panta 6. un 7. punktam veikta pārbaude, kurā novērtētas cēloņsakarības starp importu par dempinga cenām un radītajiem zaudējumiem, it īpaši pārbaudot citu ārēju faktoru radītās sekas. Visbeidzot, apstrīdētās regulas 234. un 235. punktā ir norādīts, ka saskaņā ar pamatregulas 9. pantā paredzēto mazākā nodokļa noteikumu konkrētās preces importam nosaka galīgos antidempinga maksājumus viszemākās konstatētās dempinga un zaudējumu starpības apjomā, proti, ja pastāv dempinga starpība.

226. Pirmās instances tiesā prasītājas pirmajā instancē būtībā apgalvoja, ka apmēram desmit sabiedrību, kas saistītas ar Komisijas paraugā iekļautajiem Savienības ražotājiem, nevēlēšanās sadarboties izmeklēšanas laikā esot sagrozījusi Savienības ražošanas nozarei radīto zaudējumu novērtējumu, tādējādi pārkāpjot pamatregulas 3. panta 2., 3. un 5.–7. punktu. Šajā pantā tostarp ir paredzēta prasība, saskaņā ar kuru zaudējumi ir nosakāmi, pamatojoties uz tiešiem pierādījumiem.

227. Kā jau es norādīju, Pirmās instances tiesa noraidīja šo pamatu.

228. Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 87. punktā vispirms atgādināja, ka ne Padomei, ne Komisijai nav pilnvaru, kas ļautu piespiest sabiedrības piedalīties izmeklēšanā vai sniegt informāciju, taču tās ir atkarīgas no sabiedrību brīvprātīgas sadarbošanās, kas nozīmē, ka ieinteresēto lietas dalībnieku atbildes uz pamatregulas 6. panta 2. punktā paredzēto anketu ir būtiska antidempinga procedūras norises daļa.

229. Tomēr pārsūdzētā sprieduma 90. punktā Pirmās instances tiesa norādīja, ka, neskatoties uz minēto pantu, no pamatregulas 18. panta 3. punkta izriet, ka informāciju, kas ir iesniegta citādā veidā, nevis kā atbilde uz anketu vai citā dokumentā, nedrīkst neņemt vērā, ja ir izpildīti četri šajā tiesību normā uzskaitītie nosacījumi. Tādējādi no tā tiesa secina, ka gadījumā, ja ar Savienības ražotāju saistīta sabiedrība nav iesniegusi atbildi uz anketu, tas obligāti nenozīmē, ka šis ražotājs ir jāuzskata par tādu, kurš nesadarbojas izmeklēšanas laikā. Tāpat pārsūdzētā sprieduma 92. punktā Pirmās instances tiesa norāda, ka minētais ražotājs nebūtu jāuzskata par tādu, kurš nesadarbojas, ja nepilnības, iesniedzot datus, būtiski neietekmē izmeklēšanas norisi.

230. Izvērtējot šo konkrēto gadījumu, pārsūdzētā sprieduma 93. un 94. punktā Pirmās instances tiesa vispirms norādīja, ka, pirmkārt, nevienu atbildi uz anketu neesot sniegušas vienpadsmit sabiedrības, kas saistītas ar izmeklēšanas paraugā iekļautajiem Savienības ražotājiem, un, otrkārt, ka atbilde, ko cita ar vienu no minētajiem ražotājiem saistīta sabiedrība esot iesniegusi novēloti, Komisijai, nosakot zaudējumu, nebija jāņem vērā.

231. Pēc tam Pirmās instances tiesa pārbaudīja, vai attiecībā uz katru no šīm divpadsmit saistītajām sabiedrībām bija izpildīti pamatregulas 18. panta 3. punktā minētie nosacījumi tādējādi, ka iespējams izslēgt acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kas varēja rasties saistībā ar zaudējumu noteikšanu vai zaudējumu starpības aprēķinu. Pārsūdzētā sprieduma 97.–110. punktā detalizēti izvērtējot šo saistīto sabiedrību datus, Pirmās instances tiesa būtībā secināja, ka attiecībā uz dažām šīm sabiedrībām dati jau bija iekļauti to Savienības ražotāju iesniegtajās atbildēs uz anketu, kuri piedalījās izmeklēšanā, it īpaši tādēļ, ka runa bija par tirdzniecības sabiedrībām; ka tas, ka citas saistītās sabiedrības nav sniegušas atbildi uz anketu, neesot būtiski ietekmējis zaudējumu noteikšanu; ka viena saistītā sabiedrība nesniedza atbildi uz anketu tāpēc, ka šī sabiedrība nepiedalījās nedz konkrētās preces pārdošanā, nedz ražošanā.

232. Visbeidzot, attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 111. punktā izvērtēto zaudējumu starpības aprēķinu Pirmās instances tiesa atzina, ka saskaņā ar pamatregulas 9. panta 4. punktu šī starpība tiek izmantota, lai noteiktu antidempinga maksājuma likmi tikai tad, ja dempinga starpība ir lielāka nekā šī starpība. Šajā gadījumā, pirms tam norādot, ka prasītājām pirmajā instancē noteiktā antidempinga maksājuma likme bija pamatota ar dempinga starpību, proti, 25,7 % apmērā, nevis zaudējumu starpību 57 % apmērā, Pirmās instances tiesa nosprieda, ka, "pieņemot, ka zaudējumu starpība ir pamatota ar [Savienības] ražotāju praktizētajām tālāknodošanas cenām, ņemot vērā [saistītās pārdošanas sabiedrības, kuras darbojušās konkrētās preces tirgū], šo sabiedrību pārdošanas [apjomi] ir lielāki par 10 % no kopējā [Savienības] ražošanas nozares pārdošanas apjoma. Tātad, kā to norāda Padome, būtu bijis vajadzīgs, ka šo saistīto sabiedrību praktizētās pārdošanas cenas būtu pilnīgi nesamērīgas, salīdzinot ar citām pārdošanas [cenām], kuras ir ņemtas vērā zaudējumu starpības aprēķinā, lai šī pēdējā minētā būtu zemāka par to kā dempinga starpība".

233. Tādēļ Pirmās instances tiesa secināja, ka Padome nav pieļāvusi nevienu acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka tas, ka sabiedrības, kas saistītas ar paraugā iekļautajiem Savienības ražotājiem, nav iesniegušas atbildi uz anketu, nav sagrozījis nedz zaudējumu noteikšanu, nedz zaudējumu starpības aprēķinu, nepārkāpjot pamatregulas 3. panta 2., 3.un 5.–7. punktu.

ii) Lietas dalībnieku argumenti

234. Pretapelācijas sūdzības otrā pamata pirmajā un otrajā daļā *Niko Tube* un *NTRP* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, tieši neatbildot uz pamatu saistībā ar pamatregulas 3. panta 2. punkta pārkāpumu, bet šī pamata analīzē pamatojoties uz jautājumu par šīs regulas 18. panta 3. punkta ievērošanu. Tā kā zaudējumu noteikšanā neesot ņemta vērā nozīmīga Savienības ražošanas nozares daļa, tā neesot pamatota ar tiešiem pierādījumiem. Otrajā daļā *Niko Tube* un *NTRP* apgalvo, ka nepieciešamība veikt objektīvu pārbaudi atbilstoši pamatregulas 3. panta 2. punktam nozīmē, pirmkārt, ka pretēji tam, ko Pirmās instances tiesa esot nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 100. un 108. punktā, ar paraugā iekļauto ražotāju saistītajai ražošanas sabiedrībai principā ir jāsadarbojas izmeklēšanas ietvaros un, otrkārt, ka pārsūdzētā sprieduma 103. punktā minētās saistītās tirdzniecības sabiedrības darījumi arī ir jāņem vērā.

235. Pretapelācijas sūdzības otrā pamata trešajā un ceturtajā daļā *Niko Tube* un *NTRP* pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā ir kļūdaini vai vismaz nepilnīgi interpretējusi pamatregulas 18. panta 3. punktu. Pirmkārt, izņemot pārsūdzētā sprieduma 102. punktā izklāstīto vērtējumu par saistītās sabiedrības situāciju, Pirmās instances tiesa nav pārbaudījusi, kā nesadarbošanās ir atsevišķi ietekmējusi katra ražotāja pārdošanas darījumus un ražošanu, turklāt tai būtu bijis jāizvērtē ietekme uz visu Savienības ražošanas nozares ražošanu un pārdošanas darījumiem kopumā, nevis uz tiem Savienības ražotājiem, kuri iesnieguši sūdzību. *Niko Tube* un *NTRP* norāda, ka Pirmās instances tiesas izmantotā metode neļautu nonākt pie "precīza un pieņemama konstatējuma" ["saprātīgi pareiziem secinājumiem"] iepriekš minētā 18. panta 3. punkta izpratnē. Otrkārt, Pirmās instances tiesa sistemātiski neesot izvērtējusi četrus nosacījumus, kuri uzskaitīti šajā tiesību normā.

236. Piektajā, sestajā un astotajā daļā *Niko Tube* un *NTRP* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa esot pārsniegusi tiesas pārbaudes robežas un pārkāpusi tiesības uz aizstāvību, atļaujot iestādēm iesniegt paskaidrojumus un faktus, kuri netika paziņoti administratīvā procesa laikā. Turklāt Pirmās instances tiesa neesot devusi iespēju prasītājām pirmajā instancē paust savus apsvērumus par faktiem, kurus nevar sasaistīt ar novēloti iesniegtiem pierādījumiem. *Niko Tube* un *NTRP* it īpaši min pārsūdzētā sprieduma 111. punktā izklāstīto faktu, ka atsevišķu saistīto sabiedrību pārdošanas apjomi bija lielāki par 10 % no kopējā Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoma.

237. Visbeidzot, septītajā daļā *Niko Tube* un *NTRP* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa esot sagrozījusi atsevišķu to pierādījumu skaidro jēgu, kuri minēti pārsūdzētā sprieduma 100., 102., 104., 107. un 109. punktā, jo tā esot devusi priekšroku vieniem skaitļiem, neņemot vērā citus šajā lietā iekļautos datus.

238. Savos atbildes rakstos Padome un Komisija piedāvā noraidīt visas šīs daļas kā daļēji nepieņemamas un daļēji nepamatotas.

iii) Vērtējums

– Par pirmajām divām daļām

239. Atgādināšu, ka pamatregulas 3. panta 1. punkta izpratnē, ja vien nav norādīts citādi, termins "zaudējumi" tostarp nozīmē būtiskus zaudējumus Savienības ražošanas nozarei. Atbilstoši šī paša panta 2. punktam zaudējumu noteikšanā pamatojas uz tiešiem pierādījumiem un objektīvi pārbauda, pirmkārt, importa par dempinga cenām apjomu un ietekmi uz līdzīgu preču cenām Savienības tirgū, un, otrkārt, šāda importa turpmāko ietekmi uz Savienības ražošanas nozari.

240. Šī pamata divās pirmajās daļās *Niko Tube* un *NTRP* būtībā apgalvo, ka, pirmkārt, Pirmās instances tiesa neesot pareizi izvērtējusi pirmajā instancē izvirzīto pamatu saistībā ar pamatregulas 3. panta 2., 3. un 5.–7. punkta pārkāpumu, jo, pieļaujot šo pārkāpumu, tā esot balstījusies uz minētās regulas 18. panta 3. punkta ievērošanu, otrkārt, zaudējumu objektīvu pārbaudi nevar veikt, ja tās pamatā neņem vērā nozīmīgu Savienības ražošanas nozares daļu, un, treškārt, sabiedrībai, kura ir saistīta ar sūdzību iesniegušu Savienības ražotāju, vienmēr ir jāsadarbojas un jāsniedz dati.

241. Es ierosinu noraidīt šīs divas daļas.

242. Vispirms ir jāatgādina, ka Pirmās instances tiesā prasītājas pirmajā instancē apgalvoja, ka ir pārkāpts pamatregulas 3. panta 2., 3. un 5.–7. punkts, jo Savienības ražošanas nozares pārstāvji neesot pilnībā sadarbojušies izmeklēšanā, kas esot sagrozījis zaudējumu objektīvu noteikšanu. Pamatojot savu apgalvojumu, prasītājas pirmajā instancē minēja piemēru par vienpadsmit sabiedrībām, kuras saistītas ar paraugā iekļautiem Savienības ražotājiem un kuras, kā norādīja *Niko Tube* un *NTRP*, neesot sniegušas atsevišķu atbildi uz Komisijas anketu vai iesniegušas to novēloti [38].

243. Tādējādi Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 89. punktā ir pamatoti ierobežojusi pamatu saistībā ar pamatregulas 3. panta 2., 3. un 5.–7. punkta pārkāpumu, attiecinot to vienīgi uz jautājumu par to, vai, kā to apgalvoja prasītājas pirmajā instancē, fakts, ka ar Savienības ražotājiem saistītās sabiedrības, kuras ir iekļautas paraugā, neesot iesniegušas atsevišķu atbildi uz anketu, nozīmēja šo ražotāju nevēlēšanos sadarboties, kas esot sagrozījis zaudējumu analīzi.

244. Turklāt šādā kontekstā, manuprāt, juridiski korekti bija nospriest, kā Pirmās instances tiesa to izdarījusi pārsūdzētā sprieduma 90.–92. punktā, ka tas, ka sabiedrības, kas saistītas ar izmeklēšanas paraugā iekļautiem Savienības ražotājiem, nesniedza atbildi vai sniedza nepilnīgu atbildi uz anketu, ko Komisija nosūtījusi saskaņā ar pamatregulas 6. pantu, nenozīmē, ka šis ražotājs jāuzskata par tādu, kurš nesadarbojas, un līdz ar to jāizslēdz no izmeklēšanas.

245. Pamatregulas 17. panta 4. punktā ir paredzēts, ka tad, ja, līdzīgi kā šajā gadījumā attiecībā uz Savienības ražošanas nozari, ir pieņemts lēmums par atlasi un ja dažas vai visas no atlasītajām pusēm *neizrāda vēlēšanos sadarboties, līdz ar to, iespējams, būtiski ietekmējot izmeklēšanas iznākumu, var* izvēlēties jaunus paraugus.

38 — Pamatregulas 6. panta 2. punktā ir paredzēts, ka pusēm, kurām nosūta Komisijas antidempinga izmeklēšanas aptaujas lapas, atvēl vismaz 30 dienas atbilžu sagatavošanai. Šo termiņu var pagarināt atbilstoši šajā tiesību normā paredzētajiem nosacījumiem.

246. Ja uz Komisijas anketu ir sniegtas nepilnīgas atbildes tādēļ, ka atsevišķas sabiedrības, kas saistītas ar paraugā iekļautu Savienības ražotāju, nav sniegušas atsevišķas atbildes uz šo anketu, tad tas nevar būt pamats minētā ražotāja izslēgšanai, lai tādējādi izveidotu jaunu paraugu.

247. Turklāt pamatregulas 18. panta 3. punktā ir arī paredzēts, ka, "ja arī ieinteresētās puses iesniegtā informācija nav nevainojama visos aspektos, tā tomēr būtu jāņem vērā, ar noteikumu, ka neviens no trūkumiem nerada nevajadzīgus sarežģījumus precīza un pieņemama konstatējuma iegūšanai [neviena no nepilnībām saprātīgi pareizu secinājumu pieņemšanu nepadara pārmērīgi grūtu] un ka informācija tiek iesniegta savlaicīgi un ir pierādāma, un attiecīgā puse lietas labā ir darījusi, ko spējusi".

248. Tādējādi pārsūdzētā sprieduma 92. punktā Pirmās instances tiesa ir pamatoti nospriedusi, ka paraugā iekļauts Savienības ražotājs nebūtu jāuzskata par tādu, kurš nesadarbojas, ja nepilnības, iesniedzot datus, būtiski neietekmē izmeklēšanas norisi.

249. Tādējādi iespējamo lēmumu izslēgt Savienības ražotāju no parauga varētu pieņemt vienīgi tad, kad ir izvērtētas šīs nepilnības.

250. Šāda interpretācija ļauj saglabāt antidempinga izmeklēšanas pasākumu lietderīgo iedarbību. Šiem pasākumiem nebūtu šādas iedarbības, ja katru reizi, kad ar izmeklēšanas paraugā iekļautu Savienības ražotāju saistīta ražošanas vai pārdošanas sabiedrība atteiktos uz Komisijas anketu sniegt atsevišķu atbildi, šis ražotājs būtu jāizslēdz no minētā parauga, lai varētu izveidot jaunu paraugu vai *a fortiori* apturēt izmeklēšanas darbības, it īpaši tādēļ, ka iestādēm nav nekādu pilnvaru, kas tām ļautu piespiest sabiedrības sadarboties, kā tas pamatoti norādīts pārsūdzētā sprieduma 87. punktā.

– Par citām daļām, ciktāl tās attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 111. punktā uzskaitītajām saistītajām sabiedrībām

251. Saistībā ar šī pamata trešo un ceturto daļu *Niko Tube* un *NTRP* arī apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir kļūdaini un nepilnīgi interpretējusi pamatregulas 18. panta 3. punktu.

252. Šie iebildumi, tāpat kā pārējā kritika, ko *Niko Tube* un *NTRP* paudušas šajā pretapelācijas sūdzības otrā pamata pirmajā daļā, manuprāt, ir jāizvērtē vienīgi attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 111. punktā uzskaitītajām saistītajām sabiedrībām.

253. Jāatgādina, ka pārsūdzētā sprieduma 111. punktā Pirmās instances tiesa norādīja, ka saskaņā ar pamatregulas 9. panta 4. punktu, kurā ir paredzēts mazākais muitas maksājums, sabiedrībām *Niko Tube* un *NTRP* noteiktā antidempinga maksājuma likme tika noteikta saistībā ar dempinga starpību, nevis zaudējumu starpību [39]. Pirmās instances tiesa šajā gadījumā arī nosprieda, ka, pat pieņemot, ka zaudējumu starpība ir pamatota ar Savienības ražotāju un tās uzskaitīto saistīto sabiedrību [*Vallourec Mannesmann Oil & Gas Royaume-Uni* (turpmāk tekstā – "*VMOG Royaume-Uni*"), *Productos Tubulares* un ar *Dalmine* saistītās sabiedrības] praktizētajām tālāknodošanas cenām, starpība starp zaudējumu starpību (57 %) un dempinga starpību (25,7 %) bija tāda, ka šo sabiedrību pārdošanas apjomi esot lielāki par 10 % no kopējā Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoma, un tas nozīmē, ka šo saistīto sabiedrību praktizētajām pārdošanas cenām būtu jābūt pilnīgi nesamērīgām, salīdzinot ar pārdošanas cenām, kuras ir ņemtas vērā zaudējumu starpības aprēķinā, lai šī pēdējā minētā būtu zemāka par dempinga starpību, kas izmantota, lai noteiktu sabiedrībām *Niko Tube* un *NTRP* piemēroto antidempinga maksājumu.

39 — Zaudējumu starpība ir atbilstoša to zaudējumu apjomam, kas radušies Savienības ražošanas nozarei un kas izteikti procentos no konkrētās preces eksporta *CIF* (preču cena, apdrošināšana, vedmaksa) cenas (samazinātā cena), ko parasti aprēķina atbilstoši starpībai starp Savienības ražotāju svērto pārdošanas cenu un Savienībai paredzētā eksporta svērto pārdošanas cenu, kas rada dempingu. Šajā ziņā skat. apstrīdētās regulas 233. punktu.

254. Taču, manuprāt, citi iebildumi pret Pirmās instances tiesas vērtējumiem, kas veikti saistībā ar zaudējumu noteikšanu, varētu būt efektīvi tikai tad, ja šajā analīzē būtu pieļauta kļūda tiesību piemērošanā vai tā būtu veikta, pamatojoties uz sagrozītiem faktiem vai pierādījumiem. Pat pieņemot, ka Pirmās instances tiesa būtu pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, izvērtējot Savienības ražošanas nozarei radīto zaudējumu noteikšanu, šo kļūdu dēļ pārsūdzēto spriedumu vajadzētu atcelt vienīgi tiktāl, ciktāl minētā sprieduma 111. punktā izklāstītajā vērtējumā arī būtu pieļautas līdzīgas kļūdas.

255. Tādēļ es ierosinu vispirms izskatīt tos iebildumus, kas vērsti pret pārsūdzētā sprieduma 111. punktā Pirmās instances tiesas izklāstīto vērtējumu.

256. Šajā ziņā ir jānorāda, ka *Niko Tube* un *NTRP* nemin nevienu kļūdu tiesību piemērošanā, kas būtu pieļauta Pirmās instances tiesas *argumentācijā*, kas izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 111. punktā.

257. Galu galā pretapelācijas sūdzības 189. punktā šīs sabiedrības apgalvoja vienīgi to, ka Pirmās instances tiesas apgalvojums, saskaņā ar kuru sabiedrību, kas saistītas ar Savienības ražotājiem, kuri atbalsta sūdzību, kuras uzskaitītas pārsūdzētā sprieduma 111. punktā, pārdošanas apjomi "ir lielāki par 10 % no kopējā [Savienības] ražošanas nozares pārdošanas apjoma", nevar būt saistīts ar pierādījumiem šajā lietā un tas ir balstīts uz datiem, ko Padome un Komisija iesniedza Pirmās instances tiesā novēloti.

258. Tādējādi, ņemot vērā Tiesas kompetenci apelācijas tiesvedībā, šie iebildumi būtībā aprobežojas ar pārmetumiem Pirmās instances tiesai par to, ka tā ir sagrozījusi pierādījumus, pārsniegusi tiesas pārbaudes robežas un pārkāpusi tiesības uz aizstāvību. Papildus tam es norādīšu uz kritiku par pamatregulas 18. panta 3. punkta kļūdainu interpretāciju, jo attiecībā uz minētajām sabiedrībām Pirmās instances tiesa neesot izvērtējusi, vai ir izpildīti šajā tiesību normā paredzētie četri nosacījumi.

259. Ir jāpārbauda, vai šie iebildumi ir pamatoti.

260. Šajā ziņā es atgādināšu, ka saistītās ražošanas un pārdošanas sabiedrības, kuras Pirmās instances tiesa ir uzskaitījusi pārsūdzētā sprieduma 111. punktā, ir *Productos Tubulares*, sešas ar *Dalmine* saistītās sabiedrības un *VMOG Royaume-Uni*, un šo sabiedrību attiecīgās situācijas ir izskatītas pārsūdzētā sprieduma 99., 100., 104., 105., 108. un 109. punktā.

– Par iebildumiem attiecībā uz *Productos Tubulares*

261. Runājot par pirmo sabiedrību un iebildumu, kas attiecas uz pamatregulas 18. panta 3. punkta pārkāpumu, no 99. un 100. punkta izriet, ka Pirmās instances tiesa izvērtēja, vai informācija tika sniegta laikus, vai tā tika pārbaudīta, kā arī to, vai atsevišķas atbildes uz anketu neesamība ir būtiski ietekmējusi zaudējumu noteikšanu, proti, vai iespējamās nepilnības varēja radīt šķēršļus saprātīgi pareizu secinājumu pieņemšanai. Turklāt, norādot, ka, no vienas puses, šīs sabiedrības, kura nav atbalstījusi sūdzību, dati principā nebija jāņem vērā, bet, no otras puses, ka šīs sabiedrības dati tomēr tika iesniegti izmeklēšanas laikā, Pirmās instances tiesa netieši, bet noteikti pārbaudīja, vai šis lietas dalībnieks ir darījis, ko spējis, pamatregulas 18. panta 3. punkta izpratnē.

262. Runājot par to pierādījumu sagrozīšanu, kas attiecas uz *Productos Tubulares*, sabiedrības *Niko Tube* un *NTRP* nenorāda un nepierāda, kuri pierādījumi ir tikuši sagrozīti saistībā ar pārsūdzētā sprieduma 100. punktā izklāstīto vērtējumu.

263. Es arī neuzskatu, ka var pieņemt Pirmās instances tiesai veltītos pārmetumus par to, ka tā ir pārsniegusi tiesas pārbaudes robežas un pārkāpusi tiesības uz aizstāvību, jo tā esot ņēmusi vērā novēloti iesniegtos datus, par kuriem *Niko Tube* un *NTRP* neesot bijusi iespēja izteikties.

264. Vispirms ir jānorāda, ka saistībā ar apelācijas sūdzību *Niko Tube* un *NTRP* nav apstrīdējušas tā pamata izvērtēšanu, kas attiecas uz tiesību uz aizstāvību pārkāpšanu administratīvajā procesā. Tā kā Komisija ir atbildējusi uz prasītāju apsvērumiem, it īpaši otrajā galīgajā informatīvajā dokumentā, tad, kā tas tieši izriet no pārsūdzētā sprieduma 149.–152. punkta, prasītājām pirmajā instancē ir bijusi iespēja lietderīgi paust savu viedokli, tostarp par parauga derīgumu, it īpaši attiecībā uz atbalstu, ko *Productos Tubulares* sniegusi saistībā ar sūdzību.

265. Turklāt ir jāatgādina, ka tiesvedībā Pirmās instances tiesā prasītājas pirmajā instancē saistībā ar savu otro pamatu apgalvoja, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, no izmeklēšanas paraugā iekļautajiem Savienības ražotājiem neizslēdzot ražotāju *Tubos Reunidos* tādēļ, ka ar šo ražotāju saistītā sabiedrība *Productos Tubulares* neesot sniegusi atsevišķu atbildi uz Komisijas anketu. Taču šādos apstākļos man ir grūti saprast, kā Pirmās instances tiesai var pārmest, ka tā ir precīzi īstenojusi savas pilnvaras, izvērtējot, vai iestādes pamatoti ir uzskatījušas, ka, *Productos Tubulares* nesniedzot atbildi uz anketu, nav būtiski ietekmēta zaudējumu noteikšana, tostarp izdodot rīkojumu par procesa organizatoriskajiem pasākumiem. Tā kā šāds izvērtējums attiecas vienīgi uz izvirzītā pamata pārbaudi tiesā, tad, manuprāt, ne tā mērķis, ne iedarbība nav tāda, lai aizstātu pilnīgu lietas izmeklēšanu administratīvā procesa ietvaros. Tas, ka, veicot tiesas pārbaudi, Pirmās instances tiesa ir nonākusi pie secinājuma, kurš var nepatikt *Niko Tube* un *NTRP*, protams, nevar būt jautājums, kas izlemjams Tiesā apelācijas tiesvedībā.

266. Visbeidzot, šādā kontekstā *Niko Tube* un *NTRP* nekādā veidā nav pierādījušas, ka tām nav bijusi reāla iespēja izteikt savus apsvērumus par dokumentiem, kurus Padome iesniegusi saistībā ar Pirmās instances tiesas uzsāktajiem procesa organizatoriskajiem pasākumiem un no kuriem šķietami izriet, ka *Productos Tubulares* ražošanas un pārdošanas apjoms izmeklēšanas laikposmā veidoja mazāk nekā 3 % no kopējā Savienības ražošanas un pārdošanas apjoma.

267. Tādēļ iebildumi, kas vērsti pret *Productos Tubulares* situācijas izvērtējumu, ir jānoraida.

– Par iebildumiem attiecībā uz sešām ar *Dalmine* saistītajām sabiedrībām

268. Runājot par sešām ar *Dalmine* saistītajām sabiedrībām, kuras arī ir minētas pārsūdzētā sprieduma 111. punktā, man jānorāda, ka *Niko Tube* un *NTRP* nav tieši apstrīdējušas pārsūdzētā sprieduma 105. punktā izklāstīto analīzi, saskaņā ar kuru "no lietas materiāliem un cita starpā no *Dalmine* atbildes un [uz] anketu nekonfidenciālās versijas, versijas, kura tika iesniegta laikus un kuru Komisijas dienesti pārbaudīja, izriet, ka [sešas saistītās pārdošanas sabiedrības] darbojas vai nu tirdzniecībā, vai tālākpārdošanā – izplatīšanā", un ka līdz ar to "šo sabiedrību pārdošanas apjoms tika ņemts vērā zaudējumu analīzē, izmantojot pārdošanas [apjomu], ko saistībā ar šīm sabiedrībām īstenoja *Dalmine*".

269. Turklāt ir skaidrs, ka sabiedrībām *Niko Tube* un *NTRP* šī atbilde bija pieejama un tās varēja sniegt par to komentārus administratīvā procesa laikā.

270. Šādos apstākļos ir jānoraida iebildumi, kas izvirzīti, pamatojot šī pamata daļas attiecībā uz šīm sabiedrībām.

– Par iebildumiem attiecībā uz *VMOG Royaume-Uni*

271. Attiecībā uz *VMOG Royaume-Uni*, kā tas izriet no pārsūdzētā sprieduma 108. punkta, šī sabiedrība savu atbildi uz Komisijas anketu iesniedza novēloti, un tādēļ tās datus nevarēja izmantot zaudējumu noteikšanā. Tomēr pārsūdzētā sprieduma 109. punktā Pirmās instances tiesa pauda viedokli, ka, ņemot vērā novēloti sniegto atbildi uz anketu, Padome esot varējusi noteikt, ka šīs sabiedrības pārdošanas apjoms bija mazāks par 3 % no kopējā Savienības ražotāju, kas iesnieguši

sūdzību, pārdošanas apjoma. Tādējādi Pirmās instances tiesa no tā secināja, ka šo pārdošanas apjomu neņemšana vērā nevarēja izšķiroši ietekmēt zaudējumu noteikšanu un tādējādi ar to nevarēja pamatot lēmumu izslēgt no Savienības ražošanas nozares definīcijas Savienības ražotāju, ar kuru bija saistīta *VMOG Royaume-Uni*.

272. No pārsūdzētā sprieduma 108. un 109. punkta vispirms izriet, ka Pirmās instances tiesa pārbaudīja pamatregulas 18. panta 3. punkta nosacījumu ievērošanu. It īpaši attiecībā uz pēdējo nosacījumu norādot, ka, no vienas puses, sūdzību neatbalstošās sabiedrības *VMOG Royaume-Uni* dati principā nebija jāņem vērā, bet, no otras puses, ka šīs sabiedrības dati tika iesniegti un izvērtēti izmeklēšanas laikā, lai noteiktu, vai tas nevarēja ietekmēt zaudējumu analīzi, Pirmās instances tiesa netieši, bet noteikti pārbaudīja, vai šis lietas dalībnieks ir darījis, ko spējis, pamatregulas 18. panta 3. punkta izpratnē.

273. Turklāt attiecībā uz to pierādījumu sagrozīšanu, kuri saistīti ar šo sabiedrību, ir jāteic, ka pretapelācijas sūdzības 189. un 194. punktā *Niko Tube* un *NTRP* apgalvo vienīgi to, ka tirgus daļa, ko Pirmās instances tiesa piešķīrusi sabiedrībai *VMOG Royaume-Uni*, attiektos uz "sūdzību iesniegušo Savienības ražotāju kopējo apjomu", nevis, kā to norādīja Padome un Komisija, uz "Savienības ražošanas nozari".

274. Taču šāda prasījuma pamatā ir pārsūdzētā sprieduma un divu formulējumu nozīmes kļūdaina interpretācija. No apstrīdētajā regulā sniegtās Savienības ražošanas nozares definīcijas faktiski izriet, ka pārsūdzētajā spriedumā nevarēja neņemt vērā, ka tā sakrīt ar formulējumu "sūdzību iesniegušie Savienības ražotāji".

275. Visbeidzot, ņemot vērā iemeslus, kas ir līdzīgi tiem, kas izklāstīti šo secinājumu 265. un 266. punktā, man ir jāizslēdz iespēja, ka Pirmās instances tiesa nav ievērojusi savas pārbaudes robežas un tiesības uz aizstāvību.

276. Tādēļ es ierosinu noraidīt arī tos iebildumus, kuri izvirzīti pret Pirmās instances tiesas veikto vērtējumu par *VMOG Royaume-Uni* datiem.

277. Šādos apstākļos pārsūdzētā sprieduma 111. punktā izklāstītajā argumentācijā un vērtējumā nav pieļauta ne kļūda tiesību piemērošanā, ne pierādījumu sagrozīšana. Tādēļ vairs nav jāvērtē šī pamata daļas, kas attiecas uz citiem pārsūdzētā sprieduma motivācijas punktiem, kuru iespējamo pamatojumu nekādā ziņā nevarētu izmantot kā iemeslu minētā sprieduma atcelšanai.

278. Šādos apstākļos es piedāvāju kā daļēji nepamatotas un daļēji neefektīvas noraidīt visas pretapelācijas sūdzības otrā pamata daļas saistībā ar kļūdām tiesību piemērošanā, kuras pieļautas, izvērtējot pamatregulas 3. panta 2., 3. un 5.–7. punkta apgalvoto pārkāpumu.

c) Par pretapelācijas sūdzības otrā pamata divām daļām – kļūdām tiesību piemērošanā, kuras pieļautas, izvērtējot pamatregulas 19. panta 3. punkta apgalvoto pārkāpumu

i) Lietas dalībnieku argumenti

279. Saistībā ar pirmo daļu, kas attiecas uz kļūdām tiesību piemērošanā, kuras pieļautas, izvērtējot pamatregulas 19. panta 3. punkta apgalvoto pārkāpumu, *Niko Tube* un *NTRP* uzskata, ka pārsūdzētā sprieduma 132. un 135. punktā Pirmās instances tiesa neesot ievērojusi tiesības uz aizstāvību.

280. Saistībā ar otro daļu šīs sabiedrības pārmet Pirmās instances tiesai, pirmkārt, to, ka pārsūdzētā sprieduma 132. punktā tā nav pārbaudījusi, vai atsevišķu sabiedrību, kas saistītas ar paraugā iekļautiem Savienības ražotājiem, administratīvā procesa ietvaros sagatavotajos nekonfidenciālajos kopsavilkumos, kuros minēti konfidenciāli dati, prasītājām pirmajā instancē ir sniegta pietiekama informācija par

attiecīgo datu būtisko saturu. Otrkārt, tās pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā nav piemērojusi pamatregulas 19. panta 3. punkta nosacījumus, pārsūdzētā sprieduma 133.–135. punktā izvērtējot vienīgi to, vai, nesniedzot nekonfidenciālu kopsavilkumu ar konfidenciāliem datiem, kas attiecas uz atsevišķām sabiedrībām, kas saistītas ar paraugā iekļautiem Savienības ražotājiem, tika pārkāptas prasītāju pirmajā instancē tiesības uz aizstāvību. Visbeidzot, treškārt, *Niko Tube* un *NTRP* uzskata, ka Pirmās instances tiesa nevarēja secināt, ka konfidenciālo datu nekonfidenciālo versiju izpaušana prasītājām nekādi nebūtu varējusi radīt citu administratīvā procesa iznākumu.

281. Padome un Komisija ierosina noraidīt šīs pamata daļas.

ii) Vērtējums

282. Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar pamatregulas 6. panta 7. punktu eksportētāji un citi ieinteresētie lietas dalībnieki, kuri uzskaitīti šajā tiesību normā, pamatojoties uz rakstveida iesniegumu, var iepazīties ar visu informāciju, kuru ir nosūtījis jebkurš izmeklēšanā iesaistītais lietas dalībnieks, izņemot Savienības vai tās dalībvalstu iestāžu sagatavotos iekšējos dokumentus, ja vien šāda informācija ir būtiska viņu interešu aizstāvībai un nav konfidenciāla pamatregulas 19. panta nozīmē, un tiek izmantota izmeklēšanā.

283. Saskaņā ar pamatregulas 19. panta 1. punktu ar jebkuru informāciju, kas pēc savas būtības ir konfidenciāla vai ko lietas dalībnieki izmeklēšanai ir snieguši konfidenciāli, iestādes rīkojas kā ar konfidenciālu informāciju, ja tam ir pamatots iemesls. Šīs tiesību normas 2. punktā tostarp ir paredzēts, ka attiecīgajiem lietas dalībniekiem, kuri sniedz konfidenciālu informāciju, pieprasa sagatavot tās nekonfidenciālu kopsavilkumu. Atbilstoši šī paša panta 3. punktam, ja uzskata, ka lūgums rīkoties ar informāciju kā ar konfidenciālu nav pamatots, un ja informācijas sniedzējs nevēlas sniegt piekļuvi informācijai vai atļaut tās nodošanu atklātībā vispārīgā vai kopsavilkuma formā, šādu informāciju drīkst neņemt vērā, ja vien no ticamiem avotiem netiek pārliecinoši pierādīts, ka informācija ir pareiza.

284. Pirmās instances tiesā *Niko Tube* un *NTRP* apgalvoja, ka saskaņā ar pamatregulas 19. panta 3. punktu iestādes nevarētu juridiski korekti ņemt vērā konfidenciālos datus tādēļ, ka tie nebija iekļauti nekonfidenciālā kopsavilkumā.

285. Šajā ziņā pārsūdzētā sprieduma 130. punktā Pirmās instances tiesa nosprieda, ka pamatregulas 19. panta 3. punkta formulējums paredz Komisijai vienīgi iespēju neņemt vērā konfidenciālu informāciju, attiecībā uz kuru nav pieejams nekonfidenciāls kopsavilkums.

286. Jākonstatē, ka *Niko Tube* un *NTRP* nekritizē šo interpretāciju, kas, starp citu, manuprāt, ir pareiza. Ciktāl tas ir nepieciešams, ir jānorāda, ka pierādījumu iegūšanai antidempinga pasākumu jomā ir raksturīgi, ka izvērtētie dokumenti bieži satur komercnoslēpumus vai citu informāciju, kuru nevar izpaust vai arī var izpaust, vienīgi ievērojot būtiskus ierobežojumus. Tādējādi, kā to arī apstiprina pamatregulas 6. panta 7. punkts un 19. pants, dokumenti, kas satur pierādījumus, nav automātiski izslēdzami no pierādījumu klāsta, jo noteiktai informācijai ir jāpaliek konfidenciālai[40].

287. Savukārt *Niko Tube* un *NTRP* pārmet Pirmās instances tiesai, pirmkārt, to, ka tā pārsūdzētā sprieduma 132. punktā uzskaitīto dokumentu sarakstā, attiecībā uz kuriem šī tiesa secināja, ka ir sagatavoti nekonfidenciāli kopsavilkumi, nav pārbaudījusi, vai šie kopsavilkumi tām būtu ļāvuši pietiekami iepazīties ar konkrētā dokumenta vai dokumentu būtisko saturu.

40 — Skat. pēc analoģijas 2007. gada 25. janvāra spriedumu lietā C-407/04 P *Dalmine*/Komisija (Krājums, I-829. lpp., 47. un 48. punkts). Šajā ziņā skat. arī Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr.1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā, 27. panta 2. punktu (OV L 1, 1. lpp.). Turklāt Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (OV 210, C 83, 389. lpp.) 41. pantā ir paredzēts, ka tiesības uz labu pārvaldību ietver tostarp "ikvienas personas tiesības piekļūt materiāliem, kas uz to attiecas, ievērojot konfidencialitātes, kā arī profesionālā noslēpuma un komercnoslēpuma likumīgas aizsardzības apsvērumus."

288. Taču, kā to savā atbildes rakstā uz pretapelācijas sūdzību norādīja Komisija, šo argumentāciju nevar attiecināt uz pirmajā instancē izvirzīto pamatu, kas skar vienīgi minēto dokumentu kā pierādījumu nepieņemamību, pamatojoties uz to, ka šajos dokumentos bija sniegta konfidenciāla informācija, attiecībā uz kuru nav bijis sagatavots konfidenciāls kopsavilkums. Šādos apstākļos Pirmās instances tiesai, pirms tam konstatējot, ka nekonfidenciāli kopsavilkumi tika sagatavoti atbilstoši pamatregulas 19. panta 2. punktam, nebija jāpārbauda visu minēto dokumentu saturs.

289. Otrkārt, *Niko Tube* un *NTRP* būtībā apgalvo, ka Pirmās instances tiesa neesot izvērtējusi faktisko iebildumu, kas attiecas uz pamatregulas 19. panta 3. punkta pārkāpumu, bet vienīgi izvērtējusi, vai, Komisija, izmantojot pārsūdzētā sprieduma 133. punktā uzskaitītos konfidenciālos datus, ņemot vērā, ka nav sagatavotas to nekonfidenciālās versijas, ir pārkāpusi prasītāju pirmajā instancē tiesības uz aizstāvību.

290. Šāds arguments nepārliecina.

291. Ir jāatgādina, ka pamatregulas 19. panta 3. punktā ir reglamentētas attiecības starp ieinteresēto lietas dalībnieku, kurš sniedz konfidenciālu informāciju, bet nevēlas atļaut tās nodošanu atklātībā vispārīgā vai kopsavilkuma formā, un iestādi, kas antidempinga lietā veic izmeklēšanu un kura var izlemt, ka informāciju var neņemt vērā, ja vien no citiem atbilstošiem avotiem netiek pārliecinoši pierādīts, ka informācija ir pareiza.

292. Taču, ja par izmeklēšanu atbildīgā iestāde ir nolēmusi, ka attiecīgo informāciju varētu izmantot, kas, kā jau es norādīju, ir paredzēts pamatregulā, joprojām ir jāatbild uz jautājumu, vai šāda informācijas izmantošana var ietekmēt citu ieinteresēto lietas dalībnieku tiesības uz aizstāvību, kuri ir iesaistīti izmeklēšanā.

293. Šādos apstākļos, lai gan ir taisnība, ka Pirmās instances tiesa nav formāli pārkvalificējusi prasītāju pirmajā instancē izvirzīto pamatu saistībā ar pamatregulas 19. panta 3. punkta pārkāpumu, *Niko Tube* un *NTRP* tomēr nevar pārmest Pirmās instances tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 133.–135. punktā ir pārbaudījusi, vai Komisija, izmantojot pārsūdzētā sprieduma 133. punktā uzskaitītos konfidenciālos datus, ņemot vērā, ka nav sagatavotas to nekonfidenciālās versijas, ir pārkāpusi prasītāju pirmajā instancē tiesības uz aizstāvību. Manuprāt, Pirmās instances tiesai bija jāveic padziļināta pārbaude par šo aspektu saistībā ar pirmajā instancē izvirzīto pamatu.

294. Treškārt, *Niko Tube* un *NTRP* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa, pretēji tam, kā tā esot izdarījusi pārsūdzētā sprieduma 135. punktā, nevarēja secināt, ka *VMOG Royaume-Uni* atbildes uz anketu, *Productos Tubulares* atbildes uz anketu, kas nosūtīta pirms paraugu uzņēmumu izvēles, un *Dalmine* 2006. gada 24. maija elektroniskās vēstules par sabiedrību *Tenaris West Africa* nekonfidenciālo versiju izpaušana prasītājām pirmajā instancē nekādi nebūtu varējušas radīt citu administratīvā procesa iznākumu.

295. Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka, pirms tam identificējot iepriekš minētos dokumentus, attiecībā uz kuriem neesot sagatavots nekonfidenciāls kopsavilkums, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 134. punktā ir precizējusi, ka saskaņā ar judikatūru tiesību piekļūt izmeklēšanas lietas materiāliem pārkāpums varēja būt pamats apstrīdētās regulas atcelšanai pilnībā vai daļēji vienīgi tad, ja konkrēto dokumentu izpaušanas rezultātā rastos pat neliela iespēja panākt citu administratīvā procesa iznākumu gadījumā, ja attiecīgais uzņēmums būtu varējis uz to pamatoties minētajā procesā.

296. Šajā vērtējumā nav pieļauta kļūda tiesību piemērošanā. Turklāt *Niko Tube* un *NTRP* nekritizē šo vērtējumu.

297. Turklāt, šajā gadījumā veicot minēto vērtējumu, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 135. punktā ir nospriedusi, ka "šajā gadījumā prasītājas [pirmajā instancē] apgalvo, ka tām bija vajadzīgi šie dokumenti, lai pierādītu, ka *VMOG Royaume-Uni*, [*Productos Tubulares*] [41] un *Tenaris West Africa* atbildes uz anketu neesamība sagrozīja zaudējumu analīzi. Tomēr, kā tas tika konstatēts iepriekš 101., 108. un 107. punktā, Padome nav pieļāvusi nekādu acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka tas, ka *Productos Tubulares*, *VMOG Royaume-Uni* un *Tenaris West Africa* neiesniedza [atbildes] vai ka atbildes uz anketu netika ņemtas vērā, neietekmēja zaudējumu noteikšanu. Līdz ar to *VMOG Royaume-Uni* atbildes uz anketu, *Productos Tubulares* atbildes uz anketu, kas nosūtīta pirms paraugu uzņēmumu izvēles, un 2006. gada 24. maija elektroniskās vēstules nekonfidenciālās versijas izpaušana prasītājām [pirmajā instancē] nebūtu varējusi novest administratīvo procesu pie cita iznākuma".

298. Taču, pretēji šim secinājumam, pat ja ir skaidrs, ka šīs sabiedrības varēja iepazīties ar apstrīdētajiem dokumentiem tiesvedībā Pirmās instances tiesā, *Niko Tube* un *NTRP* pretapelācijas sūdzībā apgalvo vienīgi to, ka, savlaicīgi paziņojot atbilstošo informāciju, būtu bijis iespējams precīzi sagatavot argumentus, it īpaši pierādījumus, ar kuriem varētu panākt citu iznākumu, un ka vienīgi tad, ja to rīcībā būtu šī informācija, tās varētu izvēlēties paust vai nepaust savu viedokli.

299. Šie vispārīgie apsvērumi neatbilst prasībai pierādīt kļūdu tiesību piemērošanā, kas esot pieļauta Pirmās instances tiesas argumentācijā. Šajos apsvērumos nav ne mazākās norādes uz to, ka šī tiesa būtu sagrozījusi pierādījumus tādējādi, ka būtu acīmredzams, ka, nosūtot prasītājām pirmajā instancē apstrīdētos dokumentus administratīvajā procesā, būtu bijis iespējams panākt citu šī procesa iznākumu.

300. Ceturtkārt, ir jānoraida tā pamata daļa, saskaņā ar kuru pārsūdzētā sprieduma 132. un 135. punktā Pirmās instances tiesa esot pārkāpusi *Niko Tube* un *NTRP* tiesības uz aizstāvību. Pirmkārt, pirmajā punktā ir tikai uzskaitīti tie konfidenciālie dokumenti, attiecībā uz kuriem tika sagatavotas nekonfidenciālās versijas, un tie dokumenti, attiecībā uz kuriem šādas versijas nebija. Otrkārt, kā jau es to norādīju un kā to savas pretapelācijas sūdzības 194. un 209. punktā atzina *Niko Tube* un *NTRP*, tiesvedībā Pirmās instances tiesā šīs sabiedrības varēja iesniegt apsvērumus par pārsūdzētā sprieduma 135. punktā minētajiem dokumentiem.

301. Ņemot vērā visus šos iemeslus, es piedāvāju noraidīt pretapelācijas sūdzības otrā pamata divas daļas saistībā ar kļūdām tiesību piemērošanā, kuras pieļautas, izvērtējot pamatregulas 19. panta 3. punkta apgalvoto pārkāpumu.

302. Tādēļ es ierosinu pretapelācijas sūdzību noraidīt pilnībā.

V – Par prasību Pirmās instances tiesā

303. Atbilstoši Tiesas Statūtu 61. panta pirmās daļas otrajam teikumam Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa var pati pieņemt galīgo spriedumu lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.

304. Manuprāt, tā tas ir šajā gadījumā.

305. Kā es to jau piedāvāju šo secinājumu 155. punktā, būtu jāatceļ Pirmās instances tiesas spriedums daļā, kurā ir apmierināts sestais pamats, ko prasītājas pirmajā instancē izvirzījušas attiecībā uz *Niko Tube* tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, ciktāl tas attiecas uz *SEPCO* praktizētās eksporta cenas korekciju atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam to darījumu ietvaros, kuri ir saistīti ar *Niko Tube* ražotajām caurulēm.

41 — Jāpiebilst, ka pārsūdzētajā spriedumā kļūdaini minēta sabiedrība *Tubos Reunidos*, kas ir paraugā iekļautais un ar *Productos Tubulares* saistītais Savienības ražotājs. Apelācijas tiesvedībā lietas dalībnieki nav norādījuši uz šo pārrakstīšanās kļūdu, kas nerada nekādas sekas.

306. Kā jau esmu uzsvēris, Pirmās instances tiesa, manuprāt, savā spriedumā ir izklāstījusi pretrunīgu pamatojumu, jo pārsūdzētā sprieduma 209. punktā tā būtībā ir nospriedusi, ka *Niko Tube* ir pierādījusi, ka šī sabiedrība esot varējusi izvirzīt argumentus, ar kuriem varētu panākt citu administratīvā procesa iznākumu, lai gan iepriekš šī sprieduma 188. punktā Pirmās instances tiesa ir nospriedusi, ka Padome, ņemot vērā minētos argumentus, ir veikusi strīdīgo korekciju attiecībā uz *Niko Tube*, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

307. Šajā ziņā ir jākonstatē, ka *Niko Tube* nav pierādījusi, ka pirmajā instancē izvirzītie argumenti, ja tie būtu paziņoti administratīvajā procesā, būtu varējuši pārliecināt iestādes nepiemērot korekciju atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam.

308. Šādos apstākļos, manuprāt, ir jānoraida prasības sestais pamats, ciktāl tas attiecas uz *Niko Tube*.

309. Tādēļ, ņemot vērā visu iepriekš minēto, es ierosinu noraidīt prasību, ciktāl tā attiecas uz *Niko Tube*.

VI – Par tiesāšanās izdevumiem

310. Atbilstoši Reglamenta 122. pantam Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem, ja apelācija ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu.

311. Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas, pamatojoties uz minētā reglamenta 118. pantu, ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tomēr atbilstoši Reglamenta 69. panta 3. punktam, ja lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs vai ja pastāv izņēmuma apstākļi, Tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

312. Ņemot vērā manis veikto analīzi, uzskatu, ka attiecībā uz Padomes apelācijas sūdzību (C-191/09), kas būtu daļēji apmierināma attiecībā uz *Niko Tube*, bet pārējā daļā noraidāma, pēc šīs lietas apstākļu taisnīgas izvērtēšanas abu iestāžu tiesāšanās izdevumus varētu sadalīt šādi: piespriest *Niko Tube* atlīdzināt vienu trešdaļu no Padomes tiesāšanās izdevumiem, kas tai radušies tiesvedībā abās instancēs, bet Padomei piespriest atlīdzināt vienu ceturto daļu no *NTRP* tiesāšanās izdevumiem.

313. Tā kā lietā C-200/09 Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs un pretapelācijas tiesvedībā *Niko Tube* un *NTRP* spriedums ir nelabvēlīgs, es ierosinu katram lietas dalībniekam segt savus tiesāšanās izdevumus pašam. Tā kā Komisija iestājās lietā Pirmās instances tiesā, tai būs jāsedz pašai savi tiesāšanās izdevumi, kas radušies pirmajā instancē.

VII – Secinājumi

314. Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, piedāvāju Tiesai nospriest šādi:

1) atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2009. gada 10. marta spriedumu lietā T-249/06 *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*/Padome daļā, kurā attiecībā uz *Interpipe Niko Tube* šī tiesa atcēla 1. pantu Padomes 2006. gada 27. jūnija Regulā (EK) Nr. 954/2006, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Horvātijas, Rumānijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs un tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam, atceļ Regulu (EK) Nr. 2320/97 un Regulu (EK) Nr. 348/2000, pārtrauc starpposma un termiņa beigu pārskatīšanas attiecībā uz antidempinga maksājumiem par, *inter alia*, Krievijas un Rumānijas izcelsmes dzelzs vai neleģētā

tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importu un pārtrauc starpposma pārskatīšanas attiecībā uz antidempinga maksājumiem par dažu, *inter alia*, Krievijas un Rumānijas, Horvātijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs vai neleģētā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importu;

2) noraidīt prasību daļā, kurā tā attiecas uz *Interpipe Niko Tube*;

3) Padomes galveno apelācijas sūdzību pārējā daļā noraidīt;

4) Komisijas galveno apelācijas sūdzību pārējā daļā noraidīt;

5) *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP* pretapelācijas sūdzību noraidīt;

6) Eiropas Savienības Padome sedz divas trešdaļas no saviem tiesāšanās izdevumiem un vienu ceturto daļu no tiesāšanās izdevumiem, kas radušies *Interpipe NTRP* abās tiesu instancēs;

7) *Interpipe Niko Tube* atlīdzina vienu trešdaļu no Padomes tiesāšanās izdevumiem un sedz savus tiesāšanās izdevumus abās tiesu instancēs;

8) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus abās tiesu instancēs.